

АЗƏРБАЈЧАН ДИЛИ
В Ə
ƏДƏБИЈАТ ТƏДРИСИ

(Методик мəгəлəлэр мəтмуəси)

Үчүнчү бурахылыш

АЗƏРБАЈЧАН
МƏКТƏБИ
журналына əлвə

Бакы — 1966

АЗƏРБАЈЧАН ДИЛИ ВƏ ƏДƏБИЈАТ ТƏДРИСИ

(Методик мəгалəлэр мəчмуəси)

Үчүнчү (51-чи) бурахылыш

3841

„Азəрбајчан мəктəби“

журналына əлавə

Бақы—1966

M.F. Axundov adına
Azərbaycan Milli
Kitabxanası

МҮНДӘРИЧАТ

Нитг мәдәнијәтинә диггәти артыраг	Сәһ. 3
I. Ибтидаи мәктәбдә ана дили тәдриси	
Ә. М. Мәммәдов — III синифдә «Сифәт» бәһсинин тәдрисинә даир	5
Ш. Султанова — Изаһалы гираәт тәлиминин тәһсил вә тәрбијәви әһәмијјәти һаггында	15
Н. Күнәшли — Синифдәнкәнар оху шакирдләрдә мүстәғиллији, тәшәббүскарылыгы, јарадычылыгы инкишаф етдирән васитәдир	24
II. Орта мәктәбдә Азәрбајчан дили тәдриси	
А. Гурбанов — Лүгәви архаизмләр вә онларын үслуби ролу	29
Р. Мәһәррәмова — М. Ә. Сабирин сатираларында фе'ли синонимләр	36
К. Әлијев — Фразеолокијанын бәдни тәсвирдә ролу һаггында	43
С. Шүкүров, Д. һачыјев — «Молла Нәсрәддин» вә ана дили	52
М. Исмајылзадә — Шакирдләрә мөһкәм билик вә савадлы јазы вәрдишләри ашыламаг тәчрүбәсиндән	62
С. Әһмәдов — Исим бәһсинин диалект шәраитиндә тәдрисинә даир	68
Ә. Кәлбәлијев — Дидактик ојулардан сорғу васитәси кими истифадә етмәк тәчрүбәсиндән	74
III. Орта мәктәбдә әдәбијат тәдриси	
Д. Мәммәдов — «Мейман» повестинин тәдриси просесиндә дүзлүк, доғручулук вә мәнәви сафлыг әхлаг кодексинин ашыланмасы тәчрүбәсиндән	80
Һ. һачымәмәдов — V—VII синифләрдә бәдни әсәрләрдә тәбиәт вә әшја тәсвириндән нечә истифадә едирәм	84
Г. Сүләјманов — «Почт гутусу» һекајәсини нечә тәдрис едирәм	88
А. Еминов — Әдәбијат дәрсләриндә шакирдләрә атеизм тәрбијәсини нечә ашылајырам	91
З. Сәмәдов — Дил-әдәбијат кабинетинин тәшкили тәчрүбәсиндән	95
Ј. Ш. Кәримов — Суаллара чаваб	100
Бу китаблары охумағы мәсләһәт билирик	105

НИТГ МӘДӘНИЈӘТИНӘ ДИГГӘТИ АРТЫРАГ!

Кечән илин октябр ајында «Азәрбајчан мұәллими» гәзетинин мұзакирә јолу илә дәрч етдирдији «Јүксәк савад вә зәнкин нитг мәдәнијјәти уғрунда» адлы мәгалә вә һәмнин мәгалә илә әлағәдар олараг ачылмыш кениш мұзакирә бүтүн мұәллимләримизи һәрәкәтә кәтирди, һәтта тибб алимләрини, философлары вә башга мүтәхәссисләри белә, өз мәгаләләри илә мұзакирәдә иштирак етмәјә һәвәсләндирди. Бу исә мұәллим күтләсинин вә ичтимәијјәтимизин нитг мәдәнијјәти вә савад мәсәләси илә нә дәрәчәдә марағландығыны бир даһа сүбут етди.

Республикамызын маариф назири, профессор М. Мейдизадә јолдаш 1965-чи ил «Азәрбајчан мәктәби» журналынын 2-чи нөмрәсиндә «Азәрбајчан дили вә әдәбијат тәдрисини әсәслы сурәтдә јакшылашдыраг» адлы кениш елми мәгаләсиндә «Азәрбајчан мұәллими» гәзетинин бу тәшәббүсүнә јүксәк гијмәт верди вә шакирдләрин нитг мәдәнијјәтини зәнкинләшдирмәк вә савадларыны јүксәлтмәјә даир јазылмыш мәгаләләр һаггында өз үмумиләшдиричи фикирләрини сөјләди.

Доғрудур, бу мұһүм мұзакирәнин әһәмијјәтини мұхтәлиф јолларла азалтмаға чалышан бәзи јолдашлар да тәшәббүс кәстәрмәк истәдиләр; онлар мұәллимләрин мұзакирәсинә верилән бу мұһүм мәсәләјә бир мұәллим кими, һәмнин фәннин тәдриси илә мәшғул олан бир мүтәхәссис кими, һәр күн, һәр саат һәмнин мәсәләләрлә гаршылашан бир педагог кими дејил, гуру бир дилчи вә нәзәријјәчи кими, кабинетдә отуруб методика јаратмаг хүлјасы илә јашајанлар кими, јанашмаға чәһд етдиләр.

Лакин бүтүн бунлара бахмајараг, габагчыл дил вә әдәбијат мұәллимләримиз «Азәрбајчан мұәллими» гәзетинин галдырдығы һәмнин мәсәләјә чидди бир педагожи тәдбир кими бахдылар вә «Мәктәпләримизә јүксәк савад вә зәнкин нитг мәдәнијјәти кәтирәк» шүарыны јарадычы үсулларла һәјата кечирмәји гаршыларында мәгсәд гојдулар.

Инсана хас олан көзәлликлән данышмаг чох кениш вә рәнкарәнк бир саһәдир; ону бир нечә мәгалә вә ја мұһазирә илә әһатә етмәк мүмкүн дејилдир. Фикримизчә, инсан көзәл-

лијинин ən јахшы əламəтлəриндən бири дə онун саф, сəлис вə рəван нитгə сaһиб олмасыдыр. Чүнки инсанын нитг мэдəнијјəти онун бүтүн мэдəнијјəтинин мүһүм тərкиб һиссəсидир.

Нитг мэдəнијјəти: сөз усталыгы, јахшы данышыб јаза билмək сənəти сaһəсидир; о, нитг васитəлəриндən мөгсəдəујгун вə тə'сирли истифадə етмək бачарыгыдыр.

Јүксək нитг мэдəнијјəти дедикдə, һәр шejдən əввəl, дили мүкəммəl билмək, сөзлəри мүвəффəгијјəтлə сечиб ишлəтмək, фикри исə мəнтиги, ифадəли, ајдын вə парлаг сурəтдə изaһ едə билмək нəзəрдə тутулур.

Данышан о заман мəһарəтли нитгə малик ола билər ки, о, чанлы данышыг дили илə китаб дили үчүн характерик олан ифадə васитəлəрини тərкиб һалында алыб бирлəшдирə билсин.

Нитг мэдəнијјəти инсанын ичтимаи вə зəһни инкишаф сaһəсиндə əлдə етдији мүвəффəгијјəт вə наилијјəтлəрин кəстəричисидир. Бу мэдəнијјəтин (јə'ни, нитг мэдəнијјəтинин) əсасы ушаг јашларындан, мəkтəбдə аنا дили тə'лиминə башларкən гојулур. Аилə вə мəkтəбдə кəзəl инсанлар, мэдəни адамлар јетишдирмək үчүн мүəллимлər вə валидејилər һəм дə кəнч нəслин нитг мэдəнијјəти, бу мэдəнијјəтин инкишаф етдирилмəsi мəsələsi илə чидди мəшғул олмалыдырлар.

Кəзəl вə ајдын данышмаг габилијјəти, јə'ни кəнчлијин кичик јашларындан натиглик истə'дадына јијələnməsi мəsələсинə чидди фикир верилмəлидир. Биз, инсан кəзəллијинин мүһүм əламəтлəриндən бири олан нитг мэдəнијјəтинə мүһүм бир мəsələ кими бахмалыгы.

Јени дəрс илиндə Азəрбајчан дили вə əдəбијјат мүəллимлəri гаршысында бир сыра чидди вəзифələr дурур. Һəмин вəзифələрдən бири дə шакирдлəрин нитг мэдəнијјəтинə диггəти артырмагдыр.

Һөрмəтли мүəллимлər, кəлин аилə вə мəkтəблəримизə инсан кəзəллијини артыран јүксək нитг мэдəнијјəти кəтирək, ниттимизин тəкмиллəшмəsiнə диггəти артыраг; елə едək ки, минлəрлə адамларымыз бир сөз сөјлəмək, фикир ирəли сүрмək истəдикдə ону шаблон (басмагалыб) шəкилдə дејил, зəриф, инчə, чазибəли, рəнкарəнк вə зəнкин нитг васитəлəri илə ифадə едə билсинлər.

1. Ибтидаи мəkтəбдə ана дили тəдриси

Ə. М. МƏММƏДОВ,
Зəрдаб рaјонунун Чаллы
кəндиндəки орта мəkтəбин
мүəллими.

III СИНИФДƏ «СИФƏТ» БƏЅСИНИН ТƏДРИСИНƏ ДАИР

III синфин програмында¹ «Сифəт» мөвзусунун тəдрисинə 5 саат вахт верилмишдир. Һəмин саатларда, сифəтин əшјанын нечəлијини билдирмəsi, онун нечə, нə чүр, һансы суалларындан биринə чаваб вермəsi бир-биринə əкс мə'налы (исти-сојуг, бөјүк-кичик, дадлы-дадсыз) вə јахын мə'налы (исти-илыг, гоча-јашлы, сакит-сəссиз вə с.) сифəтлəрин чүмлəдə ишлəдилмəsi үзрə чалышмаларын апарылмасы нəзəрдə тутулмушдур. Бу мөгсəдлə III синфин «Азəрбајчан дили»² дəрслијиндə 22 чалышма верилмишдир. Бу чалышмалары характеринə кəрə ашагыдакы гајдада группашдырмаг олар:

1) верилмиш мəтидən нечə, нə чүр вə һансы суалларындан биринə чаваб олан сөзлəрин тапылмасы вə алтындан хəтт чəкилдмəsi—7 чалышма;

2) бурахылмыш сифəтлəri јеринə гојуб јазмаг—1 чалышма:

3) бурахылмыш һəрфлəri јеринə гојуб үзүнү кəчүрмək—1 чалышма;

4) верилмиш сифəтлərə исимлэр, исимлərə сифəтлэр артырыб бирликдə јазмаг—3 чалышма;

5) мə'нача јахын вə əксинə олан сифəтлэр тапыб јанашы јазмаг—3 чалышма;

6) верилмиш мəтидən əввəlчə əламəт, сонра рəнк, даһа сонра дад билдирən сифəтлəri сечиб јазмаг—2 чалышма;

7) сифəтə аид кечилмишлəri тəкрар етмək—5 чалышма.

Көрүндүјү кими, сифəтин тəдриси үчүн верилмиш 17 чалышмадан 10-у јарадычы характердəдир. Һəмин чалышмалар

¹ Ибтидаи мəkтəб програмлары, Бақы, «Маариф» нəшријјаты, 1965, с. 39.

² Р. Рүстəмов, Азəрбајчан дили, III синиф үчүн, Азəртəдрислəр, 1965, с. 45—50.

шакирдләрнн мүстәгиллик вә фәаллығынын тәрбијәсинә, сифәт аңлајышынын мәнимсәнилмәсинә вә нитг инкишафына хидмәт едир. Тәкрар мәгсәди илә верилмиш 5 чалышма нә алынмыш билијин мөһкәмләндирилмәсинә көмәк едир. Габагчыл мүәллимләр һәм дәрсликдән, һәм дә өзләри һазырладыгы чалышмалардан истифадә едәрәк «Сифәт» мөвзусуну шакирдләрә мәнимсәдилрләр. Белә мүәллимләр сифәтин тәдриси просесиндә нүмунәви мәтн, әјани вәсаит вә с. васитәләрдән бачарыгла истифадә етдикләри үчүн, онларын дәрс дедикләри синиф шакирдләринин әксәријјәти сифәт һаггында ајдын мә'лумата малик олур вә ондан әмәли шәкилдә истифадә етмәји бачарырлар.

Ләкин мүшаһидәләр көстәрир ки, сифәтин тәдрисиндә бир сыра нөгсанлара да јол верилр. Бу нөгсанлар тәхминән ашағыдакылардан ибарәтдир:

1) сифәтин тәдриси үчүн чидди шәкилдә һазырлыг иши апарылмыр;

2) дәрс просесиндә шакирдләрин тәфәккүр вә нитгинин инкишафына диггәт јетирилмир;

3) дәрсдә истифадә едиләчәк үсул вә јоллар әввәлчәдән дәгигләшдирилмир;

4) дәрсдә схем, карточка вә башга әјани васитәләрдән кеңиш шәкилдә истифадә едилмир;

5) «Сифәт» мөвзусу дүзкүн шәкилдә планлашдырылмыр.

Бәзи мүәллимләр сифәт мөвзусуна верилмиш 5 саат вахты тәхминән ашағыдакы кими планлашдырырлар:

— Сифәт һаггында мә'лумат—1 саат, 169 нөмрәли тапшырыг—1 саат, 171 нөмрәли тапшырыг—1 саат, 173 нөмрәли тапшырыг—1 саат, хәбәрдарлыгы имла (јахуд башга бир имла нөвүнү гејд едилрләр)—1 саат.

«Сифәт» мөвзусунун бу чүр планлашдырылмасы нәтичәсиндә шакирдләр «Сифәт» мөвзусу һаггында ајдын тәсәввүрә малик олмур, сифәтләри башга нитг һиссәләриндән, хүсусән исимдән фәргләндирә билмир, шифаһи вә јазылы нитгдә сифәтләрдән дүзкүн шәкилдә истифадә етмәкдә чәтинлик чәкирләр.

III синифдә «Сифәт» мөвзусуну өјрәдәркән мүәллим диггәт јетирмәлидир ки, шакирдләр сифәтин әшјаны нечәлијини билдирмәсини, нечә, нә чүр вә һансы суаллара чаваб вермәсини јахын вә әкс мә'налы сифәтләри шүурлу сурәтдә мәнимсәсин, шифаһи вә јазылы нитгдә сифәтләрдән истифадә етмәк вәрдишләринә јијәләнсинләр.

Мүәллим бу мәгсәдә нечә наил ола биләр? Мүәллим бу мәгсәдә о заман мүвәффегијјәтлә наил ола биләр ки, «Сифәт» бәһсинин тәдрисинә башламаздан әввәл, әтрафлы шәкилдә һазырлыг иши апарсын вә дәрс просесиндә бу һазырлыгдан сәмәрәли шәкилдә истифадә етсин. Јә'ни башга сөзлә десәк, мүәллим «Сифәт» бәһси үзрә һазырлашаркән нәзәрдә тутулмуш грамматик гајдаларла зәнкин олан мәтнләр, чалышмалар, әјани васитәләр һазырламалы вә дәрс просесиндә бунлардан бачарыгла истифадә етмәлидир.

«Сифәт» бәһсинин тәдриси үчүн һазырлыг ишинин апарылмасында башлыча јери онун планлашдырылмасы тутур. Габагчыл мүәллимләр «Сифәт» бәһсини тәхминән ашағыдакы шәкилдә планлашдырырлар:

1. Сифәт һаггында үмуми мә'лумат (о чүмләдән јарадычы үзүндән көчүрмә)—1 саат. 2. Јахын мә'налы сифәтләрә аид чалышмалар (о чүмләдән јарадычы имла)—1 саат. 3. Әкс мә'налы сифәтләрә аид чалышмалар (о чүмләдән сәрбәст имла)—1 саат. 4. Сифәтин тәкрарына аид чалышмалар (о чүмләдән хәбәрдарлыгы имла)—1 саат. 5. Јохлама имла—1 саат.

Габагчыл мүәллимләр сифәтин тәдрисиндә бир сыра үсул вә јоллардан, мараглы пријом вә васитәләрдән истифадә едилрләр ки, бунларын да бөјүк әһәмијјәти вардыр. Ашағыда сифәтин тәдриси илә әлагәдар олараг габагчыл мүәллимләрин иш тәчрүбәсинә аид нүмунәләр веририк.

Мүәллим сифәт һаггында мә'лумат вермәјә башламаздан әввәл шакирдләрин нечәлик билдирән сөзләр һаггындакы тәсәввүрләрини бәрпа етмәли, сонра јени мә'лумат вермәјә башламалыдыр. Бу мәгсәдлә мүәллим мүхтәлиф јоллардан истифадә етмәлидир. Мүәллим мүәјјән едилмиш мәтндән нечәлик билдирән сөзләри сечдирмәли вә јахуд верилмиш чүмләнни грамматик тәһлил етмәк јолу илә шакирдләрин бу бәрәдәки билијини јада салмалы вә шакирдләрин әввәлки биликләринә истинад едәрәк јени билик вермәјә чалышмалыдыр. Бу мәгсәдлә мүәллим елә чүмләләр вә мәтнләр сечмәлидир ки, һәм шакирдләрин әввәлки мә'луматлары јада салынсын, һәм дә јени мә'лумат вермәк үчүн шәраит јарансын.

Сифәтин тәдрисиндә истифадә едилән чүмләләр, парчалар вә јахуд рабитәли мәтнләр һаггында мүхтәлиф фикирләр вардыр. Бәзи методистләр, мәсәлән, М. В. Ушаков вә А. Хлебникова¹ көстәрирләр ки, сифәтә аид мә'луматы ајры-ајры чүмлә-

¹ М. В. Ушаков, А. В. Хлебникова, Уроки русского языка в V—VII классах, АПН РСФСР, Москва, 1954, сәһ. 8.

ләр үзрә өйрәтмәк әлверишлидир. Н. К. Прокопович¹ исә көстәрир ки, рабитәли мәтн үзрә мәлүмат вермәк даһа чох фәјдалдыр.

Мүәллифләрин сөйләдикләри һәр ики фикир дүзкүн вә әһәмијјәтлидир. Лакин тәчрүбә көстәрир ки, ибтидаи синифләрдә охујан шакирдләрин әтраф аләм һаггындакы тәсәввүрләри кениш олмадығы үчүн рабитәли мәтн үзрә сифәтләри өйрәтмәкдә чәтинлик чәкирләр.

Фикримизчә, ибтидаи синифләрдә, о чүмләдән III синифдә сифәт һаггындакы мәлүматы ајры-ајры чүмләләр вә сөzlәр үзрә өйрәтмәк вә јери кәлдикчә рабитәли мәтндән истифадә етмәк даһа әлверишлидир. Чүнки тәркибиндә истәннән сифәтләри олан чүмлә сечмәк, јахуд тәртиб етмәк асандыр. Бу да тәдрис үчүн әлверишлидир. III синиф «Азәрбајчан дили»² дәрслијинин мүәллифи Р. Рүстәмөв да тапшырыгларын тәртибиндә бу чәһәти нәзәрә алмышдыр. Оун дәрсликдә «Сифәт» бәһсинә аид вердији тапшырыгларын әксәријјәти рабитәсиз мәтндән, һәтта ајры-ајры сөzlәрдән ибарәтдир.

Ғабагчыл мүәллимләр әввәлчә тәркибиндә нечә, нә чүр вә һансы суалларына чаваб верән чүмләләр сечир, һәмин чүмләләрдән сифәтләри сечдирир вә аид олдугу исимлә бирликдә јаздырырлар. Шакирдләр һәмин сифәтләрә үјүн кәлән јахын вә әкс мәналы сифәтләр сөйләјир вә бунлары чүмләдә ишләдириләр. Сонра онлар мәтнин ајры-ајры чүмләләриндә бураһылмыш сифәтләри тапыб јеринә тојур вә верилмиш мәтндән сифәтләри сечиб јазырлар. Бу чүр чалышмалар апарылмасы нәтичәсиндә шакирдләр сифәт һаггында әтрафлы мәлүмат алыр, сифәтин тәдриси илә әлагәдар олараг орфографик вердишләрә јијәләнирләр.

Сифәтин дүзкүн тәдриси истифадә едилән үсулун дәгиг шәкилдә мүәјјәнләшдирилмәси вә тәтбигиндән асылдыр.

Мәлүмдур ки, грамматика тәдрисинин ики әсас үсулу вардыр. Индуктив вә дедуктив үсул. Индуктив үсулда «тәриф вә гајдалар мисаллар үзәриндә мүшәһидәләрдән чыхырлар, јәни хүсусидән үмумијә, мисаллардан тәрифә доғру һәрәкәт едилир»³. Дедуктив үсулда исә «әввәлчә, һазыр шәкилдә үму-

¹ Н. К. Прокопович. Изучение морфологии в школе, АПН РСФСР, Москва, 1950. сәһ. 133.

² Р. Рүстәмөв, Азәрбајчан дили, III синиф үчүн, Азәртәдриснәшр, Баки, 1965, сәһ. 45—50.

³ А. Абдуллајев, «Ибтидаи синифләрдә Азәрбајчан дили тәдрисинин методикасы», Азәртәдриснәшр, 1962, сәһ. 101.

ми тәриф вә гајдалар верилир вә сонра бу тәриф вә гајдалар хүсуси мисалларла тәсдиг едилирләр»¹. Һәр ики үсул грамматиканын тәдрисиндә истифадә едилир вә фәјдалы нәтичәләр верир. Ғабагчыл мүәллимләр сифәтин тәдрисиндә ән чох индуктив үсулдан истифадә едилрләр. Чүнки бу үсул јарадычылыг тәләб едир. Бу үсулдан истифадә етдикдә шакирдләрин фәаллыг вә мүстәғиллијини даһа јахшы тәмин етмәк олур. Зәрдаб рајонунун Чаллы кәндиндәки орта мәктәбин III синиф мүәллими А. Рәсуловун бу чәһәтдән марағлы иш тәчрүбәси вардыр. О, сифәтин тәдрисиндә индуктив үсулдан бачарыгла истифадә едир. Белә ки, о, сифәтин тәдрисиндә бу үсулдан истифадә етмәк үчүн чидди һазырлыг апарыр. Әввәлчә схем, карточка, чүмләләр вә мәтн мүәјјәнләшдирир, сонра дәрс процесиндә онларын үзәриндә иш апармағла, јени материалы шакирдләрә мәнимсәдирир.

А. Рәсулов сифәтин тәдриси заманы шакирдләрин II синифдә нечәлик билдирән сөzlәрә аид мәлүматларыны јада салмағ вә онларын бу чүр сөzlәр үзәриндә мүшәһидәләрини тәшкил етмәк үчүн ашағыдакы чүмләләри шакирдләрә јаздырыр:

1. Өлкәмиздә бөјүк шәһәрләр чохдур. 2. Һәр тәрәфә кениш јоллар чәкилир. 3. Гочаг пионерләр әтирли күлләр әкдиләр.

Шакирдләр һәмин чүмләләри охујур, мүәллимин тәләби илә нечәлик билдирән сөzlәрин (бөјүк, кениш, гочаг, әтирли) алтындан хәтт чәкир, бу сөzlәри аид олдугу исимлә бирликдә (бөјүк шәһәрләр, кениш јоллар, гочаг пионерләр, әтирли күлләр) јазыр, суалларыны үстүндән гејд едилрләр.

		нә чүр?	нәләр?
Бөјүк	Бөјүк шәһәрләр	бөјүк	шәһәрләр
		нә чүр?	нәләр?
Кениш	Кениш јоллар	кениш	јоллар
		нечә?	кимләр?
Гочаг	Гочаг пионерләр	гочаг	пионерләр
		нә чүр?	нәләр?
Әтирли	Әтирли күлләр	әтирли	күлләр

Мүәллим III синиф «Азәрбајчан дили»² дәрслијини ачдырыб 166 вә 167 нөмрәли тапшырыглар үзрә нечә, нә чүр вә һансы суалларына чаваб олан сөzlәри аид олдугу исимлә бир-

¹ А. Абдуллајев, «Ибтидаи синифләрдә Азәрбајчан дили тәдрисинин методикасы», Азәртәдриснәшр, 1962, сәһ. 102.

² Р. Рүстәмөв, Азәрбајчан дили, III синиф үчүн, Азәртәдриснәшр, 1965, сәһ. 45.

ликдә (гоча киши, ағ занбаг, боз ат, жени бағча, јахшы һовуз, көзәл бағ, кениш күчәләр, бөжүк биналар, гүдрәтли ордумуз, боз чәпиш, дадлы хәрәк) шакирдләрә јаздырыр вә һәмин сөзләри бир-бири илә мугајисә етдирир. Мәсәлән, «боз ат» сөзләри тәһлил едилир:

М. — Ат нә билдирир?

Ш. — Ат әшја билдирир.

М. — Әшја билдирән сөзләрә нә дејилир?

Ш. — Әшја билдирән сөзләрә исим дејилир.

М. — Исим һансы суаллара чаваб олур?

Ш. — Исим ким, нә, һара суалларына чаваб олур.

М. — Демәк, «боз ат» бирләшмәсиндә һансы сөз әшја билдирир?

Ш. — «Боз ат» бирләшмәсиндә ат сөзү әшја билдирир.

Чүнки нә суалына чаваб верир.

М. — Демәли, ат сөзү әшја билдирир вә нә суалына чаваб верир.

Она көрә, бу сөз исимдир. Бәс, «боз» сөзү нә билдирир вә һансы суала чаваб олур?

Ш. — «Боз» сөзү рәнк (атын рәнкини) билдирир вә нечә суалына чаваб олур.

М. — Демәли, «боз» сөзү әшјанын нәјини билдирир?

Ш. — «Боз» сөзү әшјанын нечәлијини билдирир.

Мүәллимин рәһбәрлији алтында шакирдләр ашағыдакы нәтичәни чыхарырлар:

Әшјанын нечәлијини билдирән сөзләр сифәт адланыр.
Сифәт нечә, нә чүр вә һансы суалларындан биринә чаваб олур.
Сифәт чүмләдә исимлә бағлы олур.

Чыхарылмыш нәтичә тәкрар едилир, китабдан охунур вә һәмин нәтичәјә аид һазырланмыш әјани васитә синфин көр-кәмли јериндән асылыр.

Сонра мүәллим дәрәликдә верилмиш 168 нөмрәли тапшырыг үзрә јарадычы үзүндән көчүрмә имла апарыр. Тапшырыгын тәләби беләдир: көчүрүн, нөгтәләрин јеринә ашағыда верилмиш сифәтләрдән ујғун кәләнини артырын:

1. Дағын әтәји ... отла өртүлмүшдүр. 2. ... бачым колхозда сағычыдыр. 3. Мән ... нары чох сеvirәм. 4. Дәниздән ... күләк әсирди. 5. Рајон мәркәзиндән кәндимизә ... јол чәкилмишдир.

Сифәтләр: бөжүк, јашыл, сәрин, енли, ширин.

Тапшырыг шакирдләр тәрәфиндән јеринә јетирилир вә дәфтәрләрини бир-бири илә дәјишиб сәһвәләрини тапырлар. Беләликлә, јазы коллектив сурәтдә јохланылыб тәһлил едилир.

Сифәт анлајышынын дәрк едилмәсиндә, башга нитг һиссәләриндән фәргләндирилмәсиндә суалларын бөжүк ролу вардыр. Габагчыл мүәллимләр истәр сифәтин сечилмәсиндә, истәр сә дә сифәтин мәнимсәдилмәсиндә суаллардан кениш сурәтдә истифадә едирләр. Көјчәј шәһәриндәки 8 нөмрәли ибтидаи мәктәбин III синиф мүәллими Н. Кәримова сифәтин өјрәдилмәсиндә суаллардан истифадәјә бөжүк әһәмијјәт верир. О, бу мәгсәдлә марағлы чалышмалар сечир вә шакирдләри һәмин чалышмалар үзәриндә ишдәдир. Мәсәлән, шакирдләри 169 нөмрәли чалышма үзәриндә ишләдәркән мүәллим шакирдләрә изаһ едир ки, сифәтләри тапыб исимлә бирликдә јазсынлар вә сифәтләрин таршысындан суалларыны мөтәрнзәдә көстәрсинләр. Чалышма јеринә јетирилир, ашағыдакы нәтичә алыныр:

гырмызы (нечә?) бајраг
илыг (нечә?) су
тәмиз (нечә?) һава
көрпә (нә чүр?) гузу
галын (нә чүр?) думан
көј (нечә?) қағыз

Мүәллим суаллары вә исми јаздырыр, шакирдләр нөгтәләрин јеринә суаллар әсасында исмә ујғун олан сифәтләри тапыб јазырлар:

нечә? ... от
һансы? ... бачым
нә чүр? ... нар

Мүәллим лөвһәјә үч чүмлә јазыр. Шакирдләр һәмин чүмләләрдә сифәтләри тапыб алтындан хәтт чәкир, үстүндән суалларыны јазырлар:

нечә?

1. Көрпә гузу анасынын дапынча гачды.

нечә?

2. Бу күн Күлзар тәзә палтар кејмишдир.

нечә?

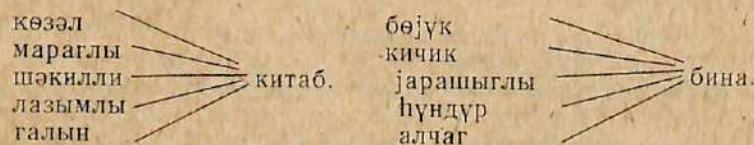
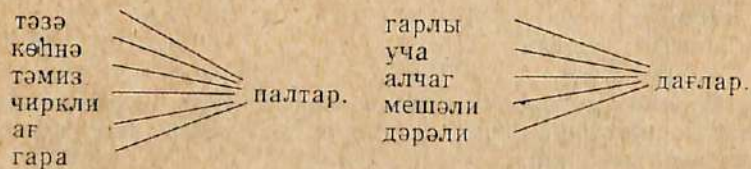
3. Узагдан гарлы дағлар көрүнүрдү.

Мүөллим шакирдләрин тәфәккүрүнү инкишаф етдирмәк, онларын синоним вә антоним (јахын вә әкс мә'налы) сифәтләр һаггындакы тәсәввүрләрини кенишләндирмәк мәгсәди илә чүмлөләрдә верилмиш сифәтләрә охшар вә фәргли сифәтләр сөйләдир. Шакирдләр чүмләдә верилмиш «көрпә» (гузу) сөзүнү, «балача», «кичик», «бөјүк» (гузу) сөзләри илә әвәз едирләр.

Мүөллим башга бир пријомдан истифадә едир. О, шакирдләрден тәләб едир ки, лөвһәјә јаздығы исмин нечәлик билдирән әләмәтләрини сөйләсинләр. Бу мәгсәдлә мүөллим лөвһәјә «палтар» исмини јазыр. Сонра һәммин неми сифәтин суалларындан бири илә (нә чүр?) бирликдә тәкрар едир, шакирдләр исе һәр дәфә ејни гајда илә верилән суаллара мүхтәлиф сифәтләр тапмагла чаваб верирләр:

- М. — Нә чүр палтар?
 Ш. — Тәзә палтар.
 М. — Нә чүр палтар?
 Ш. — Көһнә палтар.
 М. — Нә чүр палтар?
 Ш. — Тәмиз палтар.
 М. — Нә чүр палтар?
 Ш. — Чиркли палтар.
 М. — Нә чүр палтар?
 Ш. — Ағ далтар.
 М. — Нә чүр палтар?
 Ш. — Гара палтар вә саир.

Мүөллим бу чүр изаһаты ашағыдакы схем үзрә изаһ етдикдә даһа марағлы олур.

Габагчыл мүөллимләр һәр бир грамматик гајданы, о чүмләдән «Сифәт» бәһсини тәдрис едәркән ону гираәтлә әләгәләндирирләр. Зәрдаб рајонунун Чаплы кәндиндәки орта мәктәбин синиф мүөллими Ш. Хәлилов III синифдә сифәт бәһсини кечәркән «Ана дили» китабынын 201-чи сәһифәсини ачдырыр, «Сағламлығын шәртләри» мөвзусуну ифадәли шәкилдә оху-дур:

«Гоншумузда гоча бир киши јашајырды. О, чох сағлам иди. Сәксән јашы олмасына бахмајараг дирибаш, күләрүзлү, чәлд јеријән бир адам иди. Ағыр шәјләри дә асанлыгла галдырырды...». Шакирдләр һәммин мәтндән гоча, сағлам, дирибаш, күләрүзлү, чәлд, ағыр вә саир сифәтләри тапыб кәстәрирләр.

Бу гајда илә шакирдләр бир тәрәфдән сифәт һаггында мә'луматларыны кенишләндирир, диқәр тәрәфдән ифадәли гираәт вәрдишләринә јијәләнирләр.

Сифәтин тәдрисиндә истифадә едилән јоллардан бири дә мүмарисәдир. Истәр грамматик гајдаларын өјрәдилмәсиндә, истәрсә дә верилмиш билијин мөһкәмләндирилмәсиндә мүмарисәнин бөјүк ролу вардыр. Чүнки мүмарисә васитәсилә һәм тә'лим просесиндә шакирдләрин фәаллашдырылмасыны, һәм дә верилмиш билијин мөһкәмләндирилмәсини даһа јахшы тәшкил етмәк олур. Габагчыл мүөллимләр мүмарисәдән бачарыгла истифадә едирләр. Белә мүөллимләр мүмарисәдән истифадә едәркән шакирдләрин сәвијјәсини нәзәрә алыр, гаршыдакы мәгсәдини шакирдләрә ајдынлашдырырлар. Мәсәлән, онлар әкс мә'налы сифәтләри (үчүнчү саатда) өјрәтдикдән сонра ашағыдакы карточкалардан истифадә едир:

Карточка 1.

Верилмиш сифәтләрә мә'нача әкс олан сифәтләри тапыб јанашы јазын: узун, јахшы, бөјүк, гоча, ағ, дадлы, пис, ғыса, дадсыз, гара, чаван, кичик.
 НҮМҮНӘ: гоча—чаван.

¹ Ј. Ширван, Н. Казымов, Ә. Гулијев, Ч. Чәбрајылбәјли, «Ана дили», ибтидан мәктәбин III синфи үчүн, Бақы, «Маариф» нәшријаты, 1965, сәһ. 201.

Карточка 2.

Нөгтөлөрин жеринэ ујғун кәлән бурахылмыш сифәтләри јазын:

- 1) ... киши вә ... оғлан шәһәрә јола дүшдүләр.
- 2) ... еви сөкүб, јериндә ... ев тикдиләр.

Карточка 3.

Исти—сојуг, дүз—әјри, бөјүк—кичик кими әкс мәналы сифәтләрин һәрәсини бир чүмләдә ишләдин.

Карточка 4.

Сифәтләрин гаршысындан мәнача јахын сифәтләр јазын.

Сојуг—..., исти—..., гоча—..., јүксәк—..., көдәк—... јахын мәналы сифәтләр: илыг, уча, сәрин, јашлы, гыса.

Карточка 5.

Рәнк билдирән 5 сифәт јазын, икисини чүмләдә ишләдин.

НҮМУНӘ: Һөкүмәт евинин уча бинасы үстүндә гырмызы бајраг далгаланырды.

Карточка 6.

Дад билдирән сифәтләр јазын.
НҮМУНӘ: дузлу.

Ш. СУЛТАНОВА,
В. И. Ленин адына АПИ-нин
мүәллим.

ИЗАҲЛЫ ГИРАӘТ ТӘЛИМИНИН ТӘҲСИЛ ВӘ ТӘРБИЈӘВИ ӘҲМИЈЈӘТИ ҲАГҒЫНДА

Изаһлы гираәт ибтидаи синифләрдә ана дили тәлиминин мүһүм сәһәсидир. Изаһлы гираәт, ашағы синиф шакирдләриндә шүүрлу, дүзкүн, сүр'әтли вә ифадәли гираәт вәрдишләрини инкишаф етдирир, тәбиәт вә чәмијјәт һагғында ибтидаи билликләр верир, онларын естетик тәрбијәсинин инкишафыны тәмин едир.

I синифдә илин ахырларына доғру ушағлар сөзләри рәван охумағы, дурғу ишарәләринин тәләбинә көрә фасилә вә интонасијаны көзләмәји бачарырлар. Јухары синифләрдә һәммин вәрдишләр даһа да мөһкәмләнир, мәтн сәссиз охумағ үзрә чалышмалара кениш јер верилир, бәдин тәһлил заманы мүхтәлиф лүғәт иши апарылыр. Һәммин синифләрдә мүхтәлиф мәфһумлар ја изаһетмә јолу илә, ја да мүәјјән бир шәкли, әшјаны көстәрмәклә ајдынлашдырылмалы, дәгигләшдирилмәлидир.

IV синифдә тәбиәтшүнаслыг вә тарихә даир кечиләчәк материалларын тәдриси заманында изаһлы гираәтдән истифадә олунмалыдыр.

Ибтидаи синифләрдә мәшғәләләри изаһлы гираәт јолу илә апардыгда шакирдләр мәтн даһа дәриндән өјрәнмәјә, онун әсас чәһәтләрини үзә чыхарыб үмумиләшдирмәјә, охуғларыны јахшы јадда сахлајыб мәнтиги ардычыллыгга сөјләмәк үчүн план тәртиб етмәјә вә фәал лүғәт еһтијаты газанмаға наил олулар.

Өлкәмиздә китабын, дөври мәтбуатын кениш јайылдығы һазыркы дөврдә гираәтин нә дәрәчәдә бөјүк әһмијјәт кәсб етмәси шүбһәсиздир. Шакирдләр мәктәбдә изаһлы гираәт дәрәләриндә вә синифдәнкәнар гираәт заманы һәјәтымызын мүхтәлиф сәһәләринә, чәмијјәт вә тәбиәтдәки ганунаујғунлуғлара аид әсәрләр охујурлар. Һәр бир әсәр ушағларын көзләри гаршысында јени бир әләм ачыр, она јени мәлүмат верир. Тәса-

дуфи дежилдир ки, бөжүк пролетар јазычысы М. Горки китабы билик мәнбәји һесаба едирди. М. Горки «Мән нечә охумушам» адлы һекајәсиндә јазыр ки, мән нә гәдәр чох охујурамса, китаблар мәни харичи аләмә о гәдәр јахынлашдырыр, һәјат мәним үчүн о гәдәр ајдын вә әһәмијјәтли олур. Китаб һәјатын нә гәдәр зәнкин вә рәйкарәнк олмасы, инсанын нә гәдәр хејир-хәһ вә көзәл ишләр көрмәси һаггында маһнылар охујур.

Изаһлы гираәт бөжүк тә'лим вә тәрбијәви әһәмијјәтә маликдир. Гираәтин тә'лим (дәркетмә) әһәмијјәти дедикдә, шакирдләрә илк аддымлардан әтраф аләм (тәбиәт, әмәк, ичтимай вәрдиш вә с.) һаггында биликләр вермәк нәзәрдә тутулур. Дәркетмә вәзифәсинин мүвәффәгијјәтлә һәјата кечирилмәси үчүн ашағыдакы шәртләрә әмәл олунмасы зәруридир:

1. Китабдан алынмыш биликләрлә мүшаһидәдән, тәчрүбәдән алынмыш биликләр арасында дүзкүн гаршылыгыла әлағә јаратмағ. Гираәти һәјатла әлағәләндирмәк.

2. Шакирдләрин фикри фәалијјәтини вә нитгини инкишаф етдирмәк.

Изаһлы гираәт нәинки ана дили, һәтта дикәр фәһләрин дә мүвәффәгијјәтлә тәдриси үчүн әсасдыр.

Гираәт дәрсләриндә шакирдләр ашағыдакы вәрдишләрә јијәләнирләр: 1) шүүрлу, дүзкүн, ифадәли, сүр'әтли охумағ; 2) сәссиз охумағла мүстәгил вә шүүрлу мүталиә етмәјә алышмағ; 3) охунмуш мәтни һиссәләрә ајырмағы бачармағ вә һекајәнин планыны тәртиб етмәк; 4) охунмуш мәтнә аид суаллара чаваб вермәји вә онун әсас идејасыны мүјјәнләшдирмәји бачармағ; 5) охунмуш материалын мәзмунуну нағыл етмәји бачармағ¹.

Бу вәрдишләрә јијәләнмәдән тә'лим материалларыны охујуб дәрк етмәк вә јадла сахламағ гәтијјән мүмкүн дејилдир.

Ибтидан синифләрдә изаһлы гираәтин өзүнәмәхсус хусуסיјјәтләри вардыр. Јухары синифләрдәки әдәби гираәтдән фәргли оларағ изаһлы гираәтдә илк нөвбәдә шакирдләрә илк гираәт вәрдишләринин ашыланмасы, инкишаф етдирилмәси нәзәрдә тутулур.

Изаһлы гираәт дәрсләриндә охунан материал да өз характеринә көрә әдәби гираәтин материалындан фәрглидир.

¹ Бах: Н. Н. Шепетова, Методика чтения в начальной школе, Учпедгиз, Москва, 1955, стр. 5.

Изаһлы гираәт дәрсләриндә бәдин вә елми-күтләви материаллар охунур. Ибтидан синифләрдә (хусусилә I—III синифләрдә) елми-күтләви мәтнләрин гираәти даһа үстүн јер тутур. Белә мәтнләрин гираәти шакирдләри систематик елми биликләр мәнимсәмәјә һазырлајыр.

Елми-күтләви әсәрләр бу вә ја дикәр елм һаггында садә мә'лумат верир. Беләликлә, тәдричән ушағларда һәмин елмин системи јараныр. Елми әсәрләр ушағларә мәнтиги дүшүнмәји өјрәдир. Она көрә дә мәктәбдә шакирдләрә елми әсәрләри охумағ вәрдиши дә ашыланмалыдыр.

Ибтидан синифләрдә изаһлы гираәт шакирдләр үчүн һәгиги билик вә зөвг мәнбәји олмалыдыр.

Изаһлы гираәт дәрсләри, адындан мә'лум олдуғу кими, охунмуш һәр бир материалын мәзмунунун дүзкүн баша дүшүлмәсини тә'мин етмәлидир. Гираәт дәрсләриндә шакирдләрә шүүрлу гираәт вәрдишләри дә ашыланмалыдыр.

Әлифба тә'лими дөврүндән е'тибарән гираәт елә апарылмалыдыр ки, шакирд охудуғуну дүзкүн баша дүшсүн вә онун мәзмунуну өз нитгиндә дүзкүн ифадә етсин. Шакирд охудуғунун әсас маһијјәтини ача билмәли, она өз мүнәсибәтини билдирмәлидир. Јалһыз о заман шакирдләрин билијинин һәгиги-лијиндән, дүзкүнлүјүндән данышмағ олар.

Өлкәмиздә мәишәт, мәдәнијјәт, елм вә техниканын мүасир инкишаф сәвијјәси изаһлы гираәтин гаршысында чидди вәзифәләр гојур. Инди ибтидан синифләрдә шакирдләрә јалһыз гираәт вәрдиши ашыламағ, онларын гираәт техникасына јијәләнмәләрини тә'мин етмәклә кифәјәтләнмәк олмаз. Изаһлы гираәт дәрсләри ушағларын үмуми инкишафына гүввәтли тә'сир көстәрмәлидир.

Сон илләрдә проф. Л. В. Занковун ибтидан тә'лим саһәсиндә апардығы эксперимент буну бир даһа сүбут едир. Эксперимент көстәрир ки, изаһлы гираәт дәрсләри шакирдләрин тәфәккүрү, ирадәси вә һиссләринин тәрбијәсини тә'мин етмәлидир. Бунсуз нә тә'лим, нә дә тәрбијә вәзифәси һәјата кечирилә биләр. Бунсуз, шакирдләрин үмуми инкишафы да мүмкүн дејил¹.

Дүзкүн тәшкил едилмиш изаһлы гираәт ушағлар үчүн јалһыз билик вермәјин дејил, һәм дә онлары тәрбијәләндирмәјин гүдрәтли васитәсидир. Шакирдләрин әхлағыны онла-

¹ Бах, Л. В. Занков, Начальное обучение (I класс), Москва, изд. «Просвещение», 1964.

рын ирадәсини нәчиб һисс вә дуҗуларла долу олан бәднн образлар гәдәр, һеч шеј тәрбијә едә билмәз.

Мәтнләр, әсасән шакирдләри биликләрлә силаһландырмагла бәрәбәр, онларын тәрбијәси үчүн дә әһәмијјәтлидир.

Мәктәбимизин инкишаф тарихиндә тәлим вә тәрбијәнин вәһдәти һеч вахт индики гәдәр конкрет, мәзмунча дәрнн вә кениш шәкилдә гојулмамышдыр. Ғираәт дәрсләри елә тәшкил едилмәлидир ки, һәр бир дәрс һәм билик версин, һәм дә тәрбијәләндирсин.

Тәбијјат вә чоғрафијаја аид бир чоғ мәтнләр (мәсәлән, II синифдә «Јанғын нәдән әмәлә кәлир», «Чәһәтләр», «Јер, Ај вә илдырым ганадыл ат», «Нәнәнин нағылы», «Күллүнүн чажы» вә с. III синифдә «Күнәшин чыхмасы вә батмасы», «Чәһәтләр», «Бир дамчы сујун һекајәси», «Көјәрчин вә радио», «Сәма гардашлары» вә с. елә тәдрис едилмәлидир ки, ушағларда елми-материалист дүнјакөрүшү (элементар шәкилдә дә олса) формалашсын. Әлбәттә, бурада сөһбәт ушағларда елми-материалист дүнјакөрүшүнүн вә етигадларын там бир систем шәклиндә формалашмасындан кетмир. Бу мәсәләләр, һәләлик, кичик мәктәбјашлы ушағлар үчүн имкан харичиндәдир. Лакин бизи әһәтә едән аләмин маддилијани, тәбиәт һадисәләрини, ичтимаи һәјат һадисәләрини онларын сәвијјәсинә ујғун бир шәкилдә дәрк етдирмәк мүмкүндүр.

Бәднн әсәрләрин изаһлы ғираәти тәрбијәви ишин апарылмасы үчүн даһа чоғ имкан верир. Бәднн әсәрләрин изаһлы ғираәти васитәсилә мүәллим ушағларда совет вәтәндашына хас олан јахшы кејфијјәтләр тәрбијә едир. Ушағларда вәтәнә, әмәјә, әмәк адамларына, елмә мөһәббәт; чәсурлуг, мәрдлик, доғручулуға рәббәт; тәнбәллик, горхағлығ, јаланчылығ вә худбинлијә нифрәт һисси тәрбијә етмәкдә ғираәт дәрси мүһүм рол ојнајыр.

Бәднн әсәрләрин ғираәти заманы шакирдләрин раст кәлдикләри мүсбәт сурәтләрин онлара көстәрдији тәсири, һеч бир тәрбијәви нәсиһәт әвәз едә билмәз.

Бәднн материалларын тәрбијәви әһәмијјәти дедикдә, һәр шејдән әввәл, бәднн әсәрнн ушағларә емоционал шәкилдә тәсири нәзәрдә тутулур. Бәднн әсәрнн шакирдин руһуна, һиссинә тәсири онда бир сыра конкрет тәсәввүрләр вә аңлајышлар јарадыр, охудуғу әсәрнн идејасыны (вәтәнпәрвәрлик, коллективчилик, достлуг, гуманизм, бејнәлмиләлчилик вә с.) дәрндән баша дүшмәсини тәмин едир. Бәднн образларын емо-

ционал гавранмасы шакирдләрин естетик тәрбијәсинә дә гүвәтли тәсир көстәрир. Шакирдин һиссинә тәсир етмәк, она көзәлликләрдән баш чыхармағы, јазычынын сәнәткарлығ хүсусијјәтләрини дәрк етмәји, инсана, тәбиәтә һәссас мүнасибәт бәсләмәји өјрәтмәк демәкдир.

Иччәсәнәт вә һәјатда көзәллији севмәји ушағларә өјрәтмәк, онларын естетик зөвгләрини инкишаф етдирмәк о гәдәр дә асан иш дејилдир; лакин бу, чоғ нәчиб бир ишдир. Естетик тәрбијәнин васитәләриндән бири дә бәднн әдәбијјат охумағдыр. Бәднн әдәбијјатын әхлағи вә естетик гүдрәти о заман ушаға тәсир көстәрә биләр ки, мүәллим һәмнн әсәри (вә ја парчаны), орада тәсвир олунаңлары шакирдләрә севдирә билсин.

Ғираәт дәрсләриндә тәрбијә ишләринин тәшкили, үмумијјәтлә, совет мәктәбинин тәрбијә вәзифәләри илә бағлыдыр. Мәлумдур ки, совет мәктәби коммунизм чәмијјәтинин кәләчәк гуручуларыны тәрбијә едир. Коммунизм чәмијјәтиндә јашајачағ һәртәрәfli инкишаф етмиш кәнч нәсил јетишдирмәк үчүн мүәллимләримизин гаршысында дуран вәзифәләр Сов.ИКП-нин Програмында өз әксини тапмышдыр.

Коммунизм гуручусунун әхлағ кодексиндә кәнч нәслә сәдағәт, доғручулуг, сәдәлик, тәвәзәкарлығ, ганунсузлуға дөзмәмәк кими хүсусијјәтләр ашыламағын зәрурилији көстәрилмишдир.

Тәрбијәнин үмуми мәғсәдинә (јәни, шәхсијјәтин аһәнкдар инкишафына) табе олан изаһлы ғираәт дәрсләри ушағларын әхлағ тәрбијәсинә—онларын совет вәтәнпәрвәрлији вә пролетар бејнәлмиләлчилији, хошбәхтлијин әсасыны тәшкил едән ичтимаи борч, коллективизм, инсанлар арасында гуманист мүнасибәтләр руһунда тәрбијә олунаңларына көмәк едир. Синиф вә синифдәнкәнар ғираәт үчүн мәсләһәт көрүлүш китабларда совет адамынын әхлағи сымасы ушағлар гаршысында бүтүн мәзијјәтләри илә чанланыр.

Мүәллим ушағларда мөһкәм инам вә етигад јаратмағ, бу көзәл идејалары онларын ишдә вә өз һәрәкәтләриндә тәтбиг етмәләринә наил олмағ мәғсәди илә ғираәт дәрсләриндә әләвә бәднн әдәбијјатдан истифадә олунаңына кениш јер вермәлидир.

Јетишмәкдә олан кәнч нәслин коммунизм идејаларына сәдиг, мәрд вә мүбариз руһда тәрбијә олунаңында совет вәтәнпәрвәрлији тәрбијәси мүһүм рол ојнајыр. Коммунист әх-

лагы тәрбијәсинин тәркиб һиссәләриндән бири олан совет вәтәнпәрвәрлији һиссинин тәрбијә едилмәси ишиндә гираәт фәннинин гаршысында чох мүнһүм вәзифәләр дурур. Бәднн мәтнләрнн гираәти просесиндә мұәллим I синифдән етибарән ушагларда вәтәнпәрвәрлик һаггында тәсәввүр ојатмалы, Вәтәнә һәдсиз мәнһәббәт һисси тәрбијә етмәлидир.

Ибтидан синифләрдә шакирдләрә вәтәнпәрвәрлик һаггында илк дәфә шифаһи халг әдәбијјаты нүмунәләри әсасында мәлүмат вермәк лазымдыр. Мүәллим шифаһи халг әдәбијјатындакы вәтәнпәрвәрликдән бәһс едәркән, Азәрбајчан халгынын лап гәдим заманлардан бәри ана Вәтәнинин кешиндә дајанараг, даһили вә харичи дүшмәнләрә гаршы инадлы мұбаризә апармасындан сөнбәт ачмалы, она һәдсиз мәнһәббәт бәсләдикләри илә әлагәдар нағыллар данышмалыдыр.

Мүәллим аталар сөзү вә мәсәлләр әсасында мүсаһибә тәшкил едәркән ушаглары баша салмалыдыр ки, ата-бабаларымыз доғма вәтәнләринә анд кәзәл сөзләр сөјләмиш, мәсәлләр чәкмишләр. Нәчмчә ғыса, мәнһача долғун олан бу сөзләрдә вәтәнин ширин олмасындан, әзиз олмасындан бәһс едилди. «Доғма јурд ширин олар», «Һәр кәсә өз вәтәни әзиздир». Мүәллим белә аталар сөзү вә мәсәлләр сөјләмәклә шакирдләрдә ана Вәтәнимизә һәдсиз мәнһәббәт ашылаја биләр.

Шакирдләрә хатырлатмалыдыр ки, биз дә севимли Вәтәнимизә үрәкдән бағлы олмалы, онун һәр гарышыны белә әзиз тутмалыјыг. Вәтән дедикдә биз јалғыз доғулдуғумуз кәнди, шәһәри, һабелә республикамызы дејил, Совет Иттифагыны нәзәрдә тутмалыјыг. Чалышмалыјыг ки, Вәтәнимизин шәһрәти даһа да кәјләрә учалсын. Бу мәгсәдлә III синифдә С. Вурғунун «Азәрбајчан» ше'ри, «Короғлу», «Гачаг Нәби», «Бөјүк гардашымыз» мәтнләри; IV синифдә «Бәрдәнин тә'рифи» (Н. Кәнчәви), «Зоја асылан јердә» (М. Дилбази) вә с. бу кими әсәрләри охудуб тәһлил етмәк фәјдалыдыр.

III синифдә «Короғлу» мәтнинин тәһлили заманы мүәллим Короғлунун вәтәнпәрвәрлијиндән бәһс едәрәк, шакирдләрә баша салмалыдыр ки, Короғлу Азәрбајчан халгынык јетишдирдији јүзләрчә мәрд, мұбариз вә чәсур гәһрәманлардан биридир. О, доғма вәтәнини, халгыны һәдсиз мәнһәббәтлә севмиш, ону даим азад көрмәк истәмиш, ана јурдунун бир гарыш торпагынын белә дүшмән әлине кечмәсинә разы олмайыш, Азәрбајчан халгыны мұбаризәјә руһландырмышдыр. Короғлу јажшы дәрк едирди ки, вәтәни, халгы азад көрмәк

үчүн биринчи нөвбәдә азадлыға мане олан гүввәләри дәф етмәк лазымдыр. Одур ки, о, дәлиләри илә бирликдә XVI әсрин сону, XVII әсрин әввәлләриндә һәм харичи ишғалчылар—Түркијә султанларына, Иран истисмарчыларына, һәм дә өлкәнин даһилиндәки јерли истисмарчыларга гаршы амансыз мұбаризә апармышдыр.

Мүәллим шакирдләрә изаһ етмәлидир ки, Короғлу дүшмәндән горхмур, чәсарәт кәстәрир, вүгарла дөјүшүр, нә'рәси илә дүшмәнин бағрыны јарыр, ону ләрзәјә салырды.

Илк бахышда шакирдләрә елә кәлир ки, Короғлуну дүшмәнлә мұбаризәјә сөвг едән атасынын көзләринин чыхарылмасыдыр. Лакин атасынын интигамыны алмаг үчүн мұбаризәјә киришмәси јекәнә сәбәб ола билмәзди. Әслиндә исә Короғлуну мұбаризәјә руһландыран, она гол-ганад, мәнһкәм гүввә верән доғма вәтәнинә сонсуз мәнһәббәти иди. Демәк, Короғлу дәрк едирди ки, вәтән азад олмаса, онун өвлады да азад ола билмәз.

Короғлунун јерли истисмарчыларга, харичи истилачыларга гаршы чыхышы чох кәскин олмушдур. О, дүшмәнлә үз-үзә дурдугда белә, вүгарла дајаныр, әзәмәтли көрүнүрдү.

Мүәллим, Короғлунун вәтәнпәрвәрлијинә јекун вурән сөјләмәлидир ки, халгымыз Короғлу кими гәһрәманларла һәмишә фәхр етмиш, мұбаризәдә ондан илһам алмыш, гәһрәманлыг нүмунәси кәстәрмишдир. Бөјүк Вәтән мұһарибәсиндә дөјүшчүләримиз гәһрәман Короғлудан илһам алмыш, мөтанәтлә вурушараг дүшмәнә галиб кәлмишләр. Биз Короғлу илә фәхр едир, ондан күч вә гүввәт алырыг.

IV синифдә Н. Кәнчәвинин «Бәрдәнин тә'рифи» ше'ри кечиләркән мүәллим шакирдләрә вәтәнпәрвәрлик һисси ашылаја биләр. Кириш мүсаһибәсиндә Низаминин сөзүн әсил мәнһасында вәтәнпәрвәр шаир олдуғуну кәстәрмәк лазымдыр. Ушагларга баша салынмалыдыр ки, Низами һәмишә вәтәнини, халгынын сәадәти уғрунда өз гәләми илә мұбаризә апармышдыр. Низами истәр ше'рләриндә, истәрсә дә поемаларында Азәрбајчан халгынын кечмишини вә кәләчәјини мәнһәрәтлә тәрәннүм етмиш, бу халгын хошбәхтлијини, вәтәнинин мүгәддәрәтины дүшүнмүшдүр.

Низами бир мүғәнни кими, бир һәјат ашиги кими вәтәнинә, елине, обасына, халгына дәрнн вә түкәнмәз мәнһәббәт бәсләмишдир. Поемаларында шаһлары, сәркәрдәләри әдаләтли олмаға чағыран Низами төвсијә едирди ки, гој сизин әда-

лэтиниз саясиндә өлкә лаләзара чеврилсин, вәтән мүлки абад-лашсын.

Низами Кәнчәви вәтәнинин балача бир кушәси саяылан гәдим Бәрдә шәһәрнинин көзәллијини бу мисраларла тәсвир едир.

Бәрдә нә көзәлдир, нечә гәшәнкдир,
Јазы да, ғышы да күлдүр, чичәкдир,
Јајында дағлара лаләләр сәпәр,
Ғышыны баһарын нәсиме өпәр.
Сәссизлик ичиндә динчәләр күлшән,
Торпағы силинмиш ғајғы-кәдәрдән.
Рејһаны јашылдыр илләр узуну,
Һәр чешид наз-не'мәт бүрүмүш ону.
Јем үчүн кәләр гуш, бу көзәл јурда,
Истәсән «гуш сүдү» тапарсан бурда.
Торпағы јоғрулмуш ғызыл сујундан,
Санки һәр јанда күл ачмыш зә'фәран.
О јашыл јерләри долашыб кәзсән,
Шәңликдән башға бир хәјал көрмәзсән.¹

Мә'лумдур ки, Бәрдә XII әсрин сонларында өз кечмиш гүдрәтини итирмишди. Бөјүк шаиримиз Низами исә ана вәтәнинин әсарәт алтында јашамасына дөзә билмәдијиндән мә'јуслашмыш, кәдәрләнмишди. Лакин шаир нә гәдәр мә'јус олса, нә гәдәр кәдәрләнсә белә, јенә кәләчәјә үмид долу нәзәрләрлә бахырды. О, јахшы дәрк едирди ки, елә бир заман кәләчәк ки, Бәрдә даһа да көзәлләшчәк, абадлашачағ, саясыз-һесабыз гәһрәманлар јарадачағдыр.

III синифдә халг шаири С. Вурғунун «Азәрбајчан» ше'ри кечилир.

С. Вурғунун јарадычылығы башдан-баша вәтәнпәрвәрликлә долудур. Мүәллим кириш мүсаһибәсиндә онун јарадычылығындан данышаркән көстәрмәлидир ки, С. Вурғун һәмишә өз Вәтәнини дәрин бир мәнәббәтлә севмиш, онуј ешгинә нәғмәләр гошмуш, өлмәз фикир сөјләмишдир. С. Вурғун истәр ғыса һәммли ше'рләриндә, истәр поемаларында, истәрсә дә драм әсәрләриндә һәмишә вәтәнпәрвәрлик вә бејнәлмиләлчилик мәсәләләринә хүсуи јер вермишдир. Онун «Азәрбајчан» ше'ри нә гәдәр чанлы, нә гәдәр чазибәдардыр. Бурада һәјат ешги илә јашајан бир шаирин исти нәфәси дујулур.

Ше'р охундугдан - сонра тәһлил олунаркән мүәллим шакирдләрин диггәтини ашағыдакы бәндә чөлб едир:

Мән бир ушағ, сән бир ана,
Одур ки, бағлыјам сана;
Һансы сәмтә, һансы јана,
Һеј учсам да јувам сәнсән,
Елим, күнүм, обам сәнсән.

Сонра шакирдләри баша салыр ки, шаирин Вәтәнинә олан сонсуз мәнәббәти бу парчада бөјүк бир илһамла тәсвир едилмишдир. О, өзүнү бир ушаға, Вәтәнини исә ана лајласы чалан мөһрибан анаја бәнзәдир. Һараја кетсә, јенә дә елинә, оба-сына үрәкдән бағлы олдугуну сөјләјир.

Гираәт дәрсләриндә әхлаг тәрбијәсинин башға сәһәләри үзрә дә иш апармағ үчүн көзәл имкан вардыр. Мәсәлән, III синифдә «Өрдәк, балығ вә хәрчәнк», «Анамы чох севирәм», «Артјом адасында» вә с. II синифдә «Һамы белә етмәлидир», «Әкинчи вә чанавар», «Гоча бәнна», «Чырчырама вә ғагыш-ға» вә с. III синифдә «Фазилин саяылығы», «Тимурчулар», «Ики ғадаш», «Јахшы көмәкчи», «Ғарышға вә милчәк», «Һөрүмчәк вә ипәкгурду», «Гәһрәман нефтчи» вә с. мәтнләр шакирдләрдә әмәјә, әмәк адамларына һөрмәт етмәк, халг малыны горумағ һиссини тәрбијә едир.

I синифдә «Диларә», «Јахшы јолдаш» вә с. II синифдә «Ики јолдаш», «Јолдашлығ» вә с. III синифдә «Јахшы јолдаш», «Јағышлы күндә» вә с. јолдашлығ вә достлуг тәрбијәси ашыламағ имканы верир.

Дәрсликләрдә өлкәмиздә јашајан мүхтәлиф милләтләрин ушағлары илә, һәмчинин харичи өлкәләрин ушағлары илә достлуг, валидејнләрә, јашлылара һөрмәт вә көмәк, коллективчилик, дүзлүк вә доғручулуг, дүшмәнә нифрәт һисси тәрбијә едән мәтнләр дә вардыр.

Бүтүн бунлар көстәрир ки, ибтидан синифләрдә изаһлы гираәтин вәзифәси јалныз билик вермәк, шакирдләрин зәһнини зәнкинләшдирмәк дејил, һәм дә коммунизм чәмијјәтиндә јашамаға лајиг кәнчләр јетишдирмәклир.

¹ Бах. М. Рзагулузадә вә Ч. Әһмәдов. «Ана дили» дәрслији, IV синиф үчүн, 1964, сәһ. 99.

**СИНИФДӘНКӘНАР ОХУ ШАКИРДЛӘРДӘ
МҮСТӘГИЛЛИЈИ, ТӘШӘББУСҚАРЛЫҒЫ,
ЈАРАДЫЧЫЛЫҒЫ ИНКИШАФ ЕТДИРӘН
ВАСИТӘДИР**

Синифдәнкәнар гираәт шакирдләрдә систематик, планлы сурәтдә мүстәгил оху вәрдишләри тәрбијә едир.

Синифдәнкәнар гираәт ушагларын синиф вә синифдәнкәнар оху ишләрини сых бирләшдирир, онларын тәшәббускарлыгыны, јарадычы фәаллығыны истигамәтләндирмәјә имкан верир.

Шакирдләрдә тәшәббускарлыг вә јарадычы фәаллыг өз-өзүнә әмәлә кәлмир. I синиф шакирдләриндә охуја мараг ојатмаг, мүстәгил охумаг арзусу доғурмаг үчүн Кировабад шәһәриндәки I нөмрәли Максим Горки адына мәктәбин синиф мүәллими Әфшан Сүлејманованын иши бу чәһәттән диггәтәләјигдир.

Ана дили програмы үзрә, I синифдә синифдәнкәнар оху II жарым илдән башланыр. Буна бахмајараг Әфшан мүәллим һәлә савад тәлими дөврүндән шакирдләрини синифдәнкәнар охуја һазырлајыр. Бу дөврдә о, нәинки шакирдләрә дүзкүн оху өјрәдир, һәмчинин онларда охуја мараг ојатмаг гајгысына да галыр.

«Әлифба» китабынын һәр сәһифәси үзәриндә ишләркән Әфшан мүәллим шакирдләрин нитг вә тәфәккүрләринин инкишафыны, билијә мејл көстәрмәләрини, әлифбадакы шәкил вә мәтнләрин мәзмунуну ушагларын һәјат тәчрүбәләри илә әләгәләндирмәји, шакирдләрин фәал иштиракы илә һәр сөзүн мәнасынын изаһ едилмәсини вә с. дә јаддан чыхармыр. О чалышыр ки, шакирдләр китабы шуурлу охумағы өјрәнсинләр, баша дүшмәдикләри һаггында суаллар версинләр, оху дуғлары мәтнин мәзмунуну дәриндән тәһлил етмәји бачарсынлар.

Әлифба тәлими дөврүндә Әфшан мүәллим оху үзрә мүстәгил ишин мүхтәлиф нөвләриндән истифадә етмәјә диггәт јетирир. Бундан әләвә, мүәллим шакирдләрин имканындан асылы олараг тапшырығын мүхтәлиф чәтинликдә вә нөздә олма-

сына чалышыр. Мәсалән, јахшы охујан шакирдә бәзән әләвә мәтн дә верир. Әләвә мәтн сечәркән мүәллим дәрсин тематикасыны да нәзәрә алыр. Нөвбәти иш исә бүтүн синфин иштиракы илә апарылыр: ушаглар охунмуш мәтн үзрә суаллара чаваб верирләр, бу вә ја дикәр сөз вә ифадәләрин мәзмунуну изаһ едирләр, өз шәхси тәчрүбәләриндән нүмунәләр кәтирирләр. Мүәллим ушагларын данышыгларыны истигамәтләндирир, бунунла бирликдә онларын мүстәгиллијинә кениш имкан верир.

Тәхминән нојабр вә ја декабр ајынын ахырларында I синиф шакирдләринин бөјүк бир һиссәси «Әлифба»да олан мәтнләри марагла охујур. Әфшан мүәллим шакирдләринин бу охусуна да рәһбәрлик едир. Синифдәнкәнар оху илә әләгәдар олараг мүәллим зәнкин синиф китабханасы да тәшкил етмәјә наил ола билмишдир. Даһа марағлы китаблардан о, сонракы дәрсләрдә истифадә едир.

Шакирдләрдә мүстәгил охуја олан марағын инкишафында валидејнләрлә апарылан ишә дә мүәллим фикир верир. О, савад тәлиминин илк мәрһәләсиндә валидејнләрә охунун дүзкүн пријомларыны изаһ едир.

Әлбәттә, I синиф шакирдләринин һамысы охумаг вә нағыл етмәк бачарығына бирдән-бирә јијәләнмир. Буну нәзәрә алмаг лазымдыр.

Мүшаһидәләр көстәрир ки, I синифдә синифдәнкәнар оху үчүн верилмиш әсәрләрин охунмасына асанлыгла наил олмурлар.

Бунун үчүн дә Әфшан мүәллим һәр шакирдлә ајрыча олараг ишләјир, онун валидејни илә сых әләгә сахлајыр.

Оху вәрдишләринә һәлә јахшы јијәләнмәмиш шакирдләр мүстәгил оху заманы чәтинлик чәкирләр. Буну нәзәрә алараг мүәллим һәлә әлифба тәлими дөврүнүн сонунда белә ушаглара мүстәгил оху үчүн марағлы олан вә асан мәтнләр верир. Белә мәтнләрдә шакирдләр оху техникасындакы чәтинликләри арадан галдырырлар.

Синифдәнкәнар оху үзрә илк дәрсдән сонра мүәллим һәр бир шакирдин мүстәгил охунун тәләбләрини нечә јеринә јетирдијини диггәтлә мүшаһидә едир. Бу мәгсәдлә дә һәфтә әрзиндә о, зәиф шакирдләрин нечә охуја билдикләрини јохлајыр. Бир сыра һалларда исә охунмушларын мәзмунунун нә дәрәчәдә баша дүшүлдүјүнү фәрди олараг мүәјјәнләшдирир.

Илк дәрс I синифдә мүәллимдән һәртәрәfli вә тактик нәзарәт тәләб едир.

I синефде синефденкөнәр оху үзрә тәшкил едилән иш II вә III синефдекинән фәргләнмәлидир. Чүнки I синефде шакирдләр һәлә оху вәрдишләринә јахшы јіјәләнмәмишләр. Олар оху дуғлары бу вә ја дикәр әсәрин мәзмунуну јахшы баша дүшмәкдә чәтинлик чәкирләр. I синефде синефденкөнәр оху үзрә апарылан ишин хүсусијјәти ондан ибарәтдир ки, бурада мәзмун вә дилчә даһа асан әсәрләр, дәрсин еффектини артыран методлар сечилир, бир сөвлә бүтүн ишләр садә формада тәшкил олунур. Бу мәгсәдлә дә Пакизә Ахундова (Газах шәһәриндәки I нөмрәли мәктәбин синеф мүәллими) һәр шејдән әввәл, охунмуш мәтнләрин мәзмунуна шакирдләрдә фәал мүнасибәт јаратмаға наил олур. Бунун үчүн дә о, шакирдләрә мүәјјән тапшырығлар верир. Мәсәлән, «Әсәри ким јазмышдыр?», «Әсәрдә ән чох нә хошунуза кәлди?», «Әсәрдә иштирак едәнләрдән кими хошлајырысыңыз?» вә с.

Шакирдләр тәдричән тәшәббүс кәстәрмәјә башлајырлар: әсәрдә бу вә ја дикәр јери ајырыр, бир-бирләринә суаллар верирләр. Даһа сонралар исә евлә оху дуғлары әсәр үзрә һәмин суаллара чаваб һазырлајырлар. Пакизә мүәллимин тапшырығы илә шакирдләр оху дуғлары китаблардан әзбәрләмәк вә ја нағыл етмәк үчүн мүстәгил оларағ парчалар сечирләр.

* * *

I синеф шакирдләриндә тәшәббүскарлығы вә јарадычы фәаллығы инкишаф етдирмәк үчүн «Азәрбајчан халғ нағыллары» мөвзусунда синефденкөнәр охунун тәшкили бөјүк имкан верир. Пакизә мүәллим шакирдләрдә тәшәббүскарлығы вә јарадычы фәаллығы артырмағ үчүн бу имкандан сәмәрәли истифадә едир. Бу вә ја дикәр нағылын охунмасы, мәзмуну илә әлағәдар оларағ шакирдләр өз сечмәләри үзрә нағылда иштирак едәнләрини шәкилләрини чәкир, пластилиндән онларын мүгәвваларыны дүзәлдирләр. Будур, ағачда ағзында пәндир тутмуш бир гарға отурмушдур. Бир түлкү исә ағачын алтында отуруб гарғаја бахыр; будур, бир ев јаныр. Бир ит ағзында бир балача гыз евдән чыхыр.

Нағыллара һәср едилмиш дәрседә шакирдләр шәкил вә макетләрә бахыр, нағылын мәзмунуну данышырлар. Лазым кәлдикдә нағылдан мүәјјән парчалары да ифадәли охујурлар.

Пакизә мүәллим бу ишин шакирдләр үчүн даһа марағлы олдуғундан данышарағ деди:

— Ушағлар белә мәшғәләләрдә даһа фәал вә тәшәббүскар олур, тапшырығы бөјүк марағла јеринә јетирирләр. Пласти-

линдән гајрылмыш бу вә ја дикәр макетә бахыб онун һансы нағылын мәзмунуна аид дүзәлмәсини тапмалары, онлара аид охунмуш нағылдан мүвафиг јери тапыб охумалары бүтүн синефин диггәтини чәлб едир. Лакин мән бунунла кифајәтләнмирәм. Дәрсин ахырында нағылы бә’зән ролларла, бә’зән дә сәһнәләшдирилмиш формада да охујурлар.

Шәкилләрин, макетләрин, пластилиндән бә’зи фигурлары һазырланмасында шакирдләр јарадычы тәшәббүскарлығы кәстәрирләр. Онлар һәмин шәкилләри, макетләри, фигурлары тәкмилләшдирир, дәгигләшдирирләр. Һәтта ушағлар «Азәрбајчан халғ нағыллары» мөвзусуну гуртардығдан сонра бә’зи севдикләри нағылларда хошладығлары гәһрәманларын фигурлары үзәриндәки иши давам етдирирләр. Дәрс или мүддәтиндә бир чох ушағ шәкли, һејван вә гуш фигуру топланды. Онлардан әввәлчә, һәмин мөвзу үзрә үмумиләшдиричи дәрседә, вәлидејнләр ичласларында оху үзрә өз габилијјәтләрини нүмајиш етдириләр. Бу ичлас синефденкөнәр оху дәрсинә чеврилмишди. Бурада ушағлар нағыл оху дуғлар, бир-биринә суаллар вердиләр, чаваблар алдылар, нағылын мәзмунуна ујғун оларағ тапмачалар тапдылар, нәғмәләр оху дуғлар. Бу, I синеф шакирдләринин дәрс или мүддәтиндә оху, рәсм вә әмәк дәрсләриндә газандығлары вәрдишләрин әјани нүмајиши иди. «Азәрбајчан халғ нағыллары» мөвзусу үзрә синефденкөнәр оху дәрсләри, дәрс заманы шәкилләрин, пластилиндән гајрылмыш фигурларын нүмајиш етдирилмәси, ролларла оху, оху техникасына чәтинликлә јіјәләнмиш шакирдләрин оху вәрдишләринин тәкмилләшмәсиндә бөјүк рол ојнамышдыр, — дәјә Пакизә мүәллим сөзүнә давам етди. Мәним синефимдә оху техникасы зәиф олан елә бир шакирд олмамышдыр ки, о, верилмиш китабы вахтында охујуб гуртармасын. Онлар да јолдашлары кими шәкил чәкмишләр, килдән мүхтәлиф фигурлар дүзәлтмишләр, сүр’әтли охумағ бачарығына јіјәләнмишләр.

Тәчрүбәм кәстәрир ки, бир шакирд нағылы данышдығда, дикәри ону давам етдирдикдә белә пријом шакирдләри фәаллашдырыр.

* * *

Јевлах шәһәриндәки сәккизиллик мәктәбин I синефиндә (мүәллим Х. Расизадә јолдашдыр) В. И. Ленинин анадан олмасы күнү илә әлағәдар оларағ синефдә коллектив монтаж дүзәлтмәк мәгсәди илә ушағлар Ленин һағында шәкилләр, ше’рләр, һекәјләр топлајырлар.

В. Бонч-Буржевичин «Ленин вә ушаглар» китабынын охунмасы лүгәт үзәриндә иш апармағы тәләб едирди. Мараглы бурасыдыр ки, оху просесиндә бир чох сөзләрин мәнасыны шакирдләр өзләри изаһ етмишләр.

Бир оху дәрсиндә 12 дәгигә әрзиндә мұәллим Х. Расизадә һекајәдә аз таныш олан сөзләри изаһ етмишдир. Чаваблар көстәрмишдир ки, Х. Расизадә јолдашын дәрс дедији I синиф шакирдләри һәинки јүксәк сәвијјәдә инкишаф етмишләр, һәмчинин онлар бейнәлхалг һадисәләрә дә фәал мұнасибәт бәсләјирләр. «Ленин вә ушаглар» китабындакы бүтүн һекајәләрин мазмунуну ушаглар јахшы баша дүшмүшләр.

Х. Расизадә бу дәрси һаггында деди:

— Мәним синифдәнкәнар охуја һәср етдијим бу дәрс чох мараглы кечди. Шакирдләр һәинки мәним суалларыма чаваб вердиләр, һәмчинин һекајәдәки әсас фикирләри дә асанлыгла изаһ етдиләр. Хүсусилә, ушагларын бир-биринә суаллар вериб чаваблар алмасы дәрсин чанлы вә мазмунлу кечмәсинә сәбәб олду.

Ушаглар әсәри мұстәгил охумагла мәтн үзәриндә даһа диггәтлә вә дәриндән ишләјирләр. Шакирдләрин шифаһи һағылы, ше'р вә һекајәләри ифадәли охумаг бачарығы тәкмилләшир.

Синифдәнкәнар охуја һәср едилмиш дәрс һәинки биринчи синиф шакирдләринин оху вә һағылетмә вәрдишләринә тез јијәләнмәсиндә, һәмчинин ушагларын фәаллығынын, мұстәгиллијинин, тәшәббүскарлығынын артмасында да бөјүк рол ојнајыр.

I синифдә шакирдләрдә фәаллығын, мұстәгиллијин вә тәшәббүскарлығын инкишаф етдирилмәси ушагларын емоционал һәјаты илә сых әлағәдардыр. Тәчрүбә көстәрир ки, шакирдләрдә мұстәгиллијин, тәшәббүскарлығын, јарадычы фәаллығын инкишафы мұәллимин синифдәнкәнар оху дәрсини мараглы вә мазмунлу гурмаг бачарыгындан асылыдыр.

II. Орта мәктәбдә Азәрбајҗан дили тәдриси

Досент А. ГУРБАНОВ,
филоложик елмләр һәмизәди.

ЛҮГӘВИ АРХАИЗМЛӘР ВӘ ОНЛАРЫН ҮСЛУБИ РОЛУ

Мүасир дөврдә мәктәбләримизин гаршысында дуран ән вачиб мәсәләләрдән бири кәнч һәсрә биликләрин әсасыны дәриндән мәнимсәтмәклә јанашы онлара өз фикир вә дүшүнчәләрини ајдын вә тә'сирли ифадә етмәк бачарығы ашылатмадан, даһа кениш мәнада десәк, шакирдләрдә әнжин нитг мәдәнијјәти јаратмағын бүнөврәсини гөјмаг вә буну инкишаф етдирмәкдән ибарәтдир. Бу проблем сон заманлар маариф ишчиләрини, алимләри, хүсусән, методист алимләри даһа чох дүшүндүрдүјү үчүн мәтбуатда бир сыра әсаслы фикирләр сөјләнилир вә фајдалы тәклифләр ирәли сүрүлүр.

Профессор А. Абдуллајев мәктәбләримиздә шакирдләрин нитгини инкишаф етдирмәјин һәлә дә гејри-һәнаәтбәхш һалда олдуғуну көстәрир вә белә бир вәзијјәти бөјүк гүсүр һесаб едир. О, өз мәгалә вә чыхышларында шакирдләрин нитгини инкишаф етдирмәк мәсәләсинә диггәти артырмаг вә буну тәдрис просесиндә өн плана чәкмәји мәсләһәт билир вә дејир: «Кәлин бу вахта гәдәр ана дили тә'лиминдә өзүнә јер тутмуш, өлү, чансыз схоләстикадан әл чәкәк, мәктәбләримизә јүксәк нитг мәдәнијјәти кәтирәк, нитгимизин тәкмилләшмәсинә диггәти артыраг, шакирдләримизә һәм грамматиканы, һәм дә үслубијјаты өјрәдәк». Бу, тамамилә һаглы вә фајдалы тәклифдир. Чүнки коммунизм гуручуларыны һәртәрәфли һазырламаг үчүн онлара садәчә олараг грамматик фајдалары өјрәтмәк кифајәт дејилдир. Кәнч һәсли дөврүн јүксәк мәдәни тәләбинә әсасән там савадлы вә натиг шәхсләр кими јетишдирмәк үчүн онлара дилимизин үслуби имқанларындан нечә истифадә етмәк бачарығыны да өјрәтмәк лазимдыр.

Тәчрүбә көстәрир ки, дилимизин үслуби сирләрини шакирдләрә лазыми сәвијјәдә мәнимсәтмәк үчүн бу вә ја дикәр мәсәләләрә даир мұхтәсәр дә олса һәзәри мә'лумат вермәјә хүсуси еһтијач вә тәләб һиссә олунур. Белә ки, һәр һансы бир

лексик категорија практики јолла, чалышмалар васитәсилә өҗрәдиләркән истигамәтләндиричи нәзәри мә'лумат верилдикдә шакирдләр бу вә ја башга категоријаја аид сөзүн хүсусијәтини, бунун нитгдә үслуби ролуну даһа јахшы дәрк едирләр.

Гејд едилән һәмин мәгсәдлә әлагәдар олараг бу мәгаләдә көһнәлмиш сөзләрин хүсусијәтләри вә онларын үслуби вәзифәләриндән бәһс олуначагдыр.

* * *

Фәал шәкилдә истифадәдән галан сөзләрә көһнәлмиш сөз дејилир. Азәрбајчан дилинин лүғәт тәркибиндә мүәјјән миғдар көһнәлмиш сөз вардыр. Бунлара ашағыдакылары мисал көстәрмәк олар: аға, нөкәр, кирвәнкә, чуха, архалыг, шана, чүт вәс.

Дилдә бу вә ја башга бир сөзүн көһнәлмәси олдуғча мүрәккәб бир просесин нәтичәсидир. Буна көрә дә бу вә ја дикәр сөзүн көһнәлмәси үчүн сүн'и сурәтдә онлара сәрһәд гојмаг олмаз. Сөз дилдә ја узун илләр фәал ваһид кими өмүр сүрүр, ја да бә'зи сәбәбләрлә әлагәдар олараг мүәјјән дөврдән сонра көһнәлә билир. Һәр бир сөзүн тәлеји онун ифадә етдији мә'на илә вә хидмәт етдији халгын дүшүнчәси илә бағлы олур. Бүтүн бунлара әсасән дә сөзүн көһнәлмәси объектив ганунаујғунлуғ әсасында мејдана чыхыр.

Бәс көһнәлмиш сөзләр нечә мүәјјән едилир? Бу груп сөзләрин мүәјјәнләшдирилмәси үчүн әсас ме'јар дилин мүасир вәзијјәтидир. Көһнәлмиш һәр бир сөз дилин бу күнкү вәзијјәти илә јохланылыр, онун нә дәрәчәдә ишләниб ишләнмәдији ајдынлашдырылыр. Көһнәлмиш сөз мүәјјәнләшдириләркән тарихилик принципи әсас көтүрүлүр. Јә'ни һәр бир факта тарихилик чәһәтдән јанашылыр. Бу белә олмаса, мәсәлә дүзкүн ајдынлашмыр. Мәсәлә, XIX әсрдә М. Ф. Ахундовун әсәрләриндә јүзбашы, муров, јасавул сөзү ишләнилмишдир. Бу сөзләр һазыркы дөвр үчүн көһнәлмишдир. Лакин XIX әсрдә бунлар фәал истифадә олуан ади сөзләр иди. Демәли, бу вә ја башга сөз бир дөвр үчүн ади, дикәр дөвр үчүн архаик ола билир.

Дилдә көһнәлмиш сөзләрин көһнәлмә дәрәчәси ејни олмур. Белә ки, бә'зи сөзләр аз, бә'зи сөзләр исә чох көһнәлир. Бу чәһәтә әсасән Азәрбајчан дилиндәки көһнәлмиш сөзләр ики јерә бөлүнүр:

а) анчаг мүасир әдәби дил үчүн көһнәлмиш сөзләр. Бу груп сөзләр вахты илә әдәби дилдә дә олуб, һазырда исә үмум-

халг Азәрбајчан дилинин јалһыз диалект вә шивәләриндә ишләнилир; мәсәлә:

Сајру сөзү

Сәндән нечә мин чан ајры дүшдү,

Тән ја чүрүдү, ја сајру дүшдү.

(Хәтәи)

Андырмаг сөзү

Чам меј андырды әһли төбәјә тәкрат күл

(Фүзули)

Үн сөзү

Үнүмдән титрәди тамам вилајәт,

Елә сандылар ки, гожду гијамәт.

(Вағиф)

Бу мисаллардакы «сајру» сөзү, «хәстә» мә'насында¹, «андырмаг» сөзү «јада салмаг, хатырламаг» мә'насында² дилимин бир сыра диалект вә шивәләриндә ишләнмәкдәдир. «Сәс» мә'насында олан «үн» сөзү исә бә'зи диалект вә шивәләрдә һәлә дә јашајараг сәс сөзү илә гошалашмыш шәкилдә (сәси—үнү) ишләнилир.

Мүасир Азәрбајчан данышыг дилиндә бу груп сөзләрдән мүәјјән миғдар вардыр. Р. Рүстәмөв бунларын ишләнмәсиндән бәһс едәрәк дејир: «...Мүасир әдәби дилимиз үчүн арханкләшмиш сөзләрин чоху диалект вә шивәләримиздә ја ејни илә, ја да мүәјјән дәјишиклијә уғрамыш шәкилдә индијә гәдәр ишләнмәкдәдир»³.

б) үмуми дил үчүн көһнәлмиш сөзләр. Бу груп сөзләр вахты илә дилдә ишләниб, инди исә нә әдәби, нә дә данышыг дилиндә истифадә олунмајан сөзләрдир. Белә сөзләр анчаг гәдим абидәләрдә сахланыб галыр; мәсәлә:

Оғлун сағдыр, әсәндир, авдадыр

(Китаби Дәдә-Горгуд)

Бу мисалдакы «әсән» сөзү IX—X әсрләрдә «саламат» мә'насында ишләнилмиш, инди исә, демәк олар ки, үмуми дилимиз үчүн көһнәлмишдир.

¹ Ә. Чәфәрли бу сөзүн һәмин мә'нада Газах диалектиндә ишләндијини көстәрир. Бах: классик әдәбијјәтимызда ишләнән бә'зи арханк сөзләр һағында, «Елми әсәрләр», XI серија, № 4, 1963, сәһ. 64.

² Бу сөз һәмин мә'нада Ермәнистан ССР, Калинин шивәләриндә дә ишләнмәкдәдир.

³ Р. Ә. Рүстәмөв, Мүасир Азәрбајчан әдәби дили үчүн арханкләшмиш фәлләр, Әдәбијјат вә Дил Институтунун әсәрләри, 17-чи чилд, 1963, сәһ. 7.

Дилдә истәр аз, истәрсә дә чох дәрәчәдә көһнәлмиш олаһ һәр һансы бир сөз, бу вә ја дикәр гоһум дилләрдә фәал сөз ки-ми ишләнә билир. Мәсәләһ, һәлә XVI әсрдә Азәрбајчан дилин-дә «гаранлыг» сөзү мәһнасында бунун «гарангу» формасы иш-ләһирди:

Хуршидсиз олду руз та шәб,
Олду башына гарангу мәктәб.

(Фүзули)

Бу форма мүасир дилимиз үчүн архаикләшмишдир. Ла-кин гоһум дилләрдән, о чүмләдән татар дилиндә исә гарангу вариантындан фәал шәкилдә истифадә олуһур. Демәли, гоһум дилләр үчүн ортаглы олан сөзләрин бир дилдә көһнәлмәси һә-мин сөзүн вә ја вариантынын дикәр дилләрдә дә көһнәлмәси үчүн шәрт ола билмир вә ола да билмәз.

Көһнәлмиш сөзләрин һамысы ејни әләмәтләрә малик ол-мајыб, бир групу дикәриндән бу вә ја башга хүсусијәгләри илә фәргләһир. Бунлардан бәһзиләри ифадә етдикләри мәфһум-дан ајрылараг, бәһзиләри исә мәфһумла бәрабәр көһнәлир. Белә бир чәһәт нәзәрә алынараг Азәрбајчан дилиндәки көһ-нәлмиш сөзләр ики јерә бөлүнүр: 1. Тарихизмләр, 2. Архаизм-ләр.

1. ТАРИХИЗМЛӘР

Ифадә етдикләри әшја вә һадисә илә бирликдә көһнәл-миш сөзләрә тарихизм дејилир. Тарихизмләрә ашағыдакы ки-ми сөзләри мисал көстәрмәк олар: диванбәји, јүзба-шы, газы, јасавул, коха, дарға, чүт, чуха, гуршаг вә саир.

Тарихизмләр, әсасән дәвләт гурулушу, ичтимаи васитә вә мүнасибәтләрлә бағлы мејдана чыхан көһнәлмиш сөзләрдир. Буна көрә дә тарихизмләрин ифадә етдикләри анлајышларын көһнәлмәси башлыча олараг чәмијјәтин вә ичтимаи гурулу-шун јүксәк тәрәггиси вә инкишафы илә әлағәдардыр. Бу груп сөзләр мүхтәлиф дәврләрдә мејдана чыхдығы үчүн бунларын бәһзиси кәнч, бәһзиси исә узун тарихлидир. Мәсәләһ, голчо-маг, рәнчбәр, мәдрәсә, моллахана вә саир бу кими сөзләр тәхминән 40 ил бундан әввәл көһнәлмәјә башла-мышдыр. Лакин бәһзи сөзләр, һәтта лап јахын заманларда көһ-нәлмиш, јахуд да көһнәлмәкдәдир. Һазырда дилимиздәки п а т е ф о н сөзү белә бир просеси кечирмәкдәдир.

Тарихизмләр мүхтәлиф сәһәләрә аид ола билир:

1. Вәзифә ады билди-рән:	коха, дарға, онбашы, кәндхуда, тачир, чар-чы, нөкәр...
2. Силаһ ады билдирән:	галхан, шешпәр, ајна-лы, берданга...
3. Өлчү (чәки) ады бил-дирән:	мисгал, тағар, батман, кирвәнкә...
4. Кејим ады билдирән:	чуха, гуршаг, әба, ар-халыг, динкә...
5. Аләт ады билдирән:	хыш, чүт, шана...
6. Дини анлајыш бил-дирән:	чаду, фалчы, шејх, зә-кат, дәрвиш, тәјчү...
7. Мүәссисә ады билди-рән:	мәдрәсә, моллахана, газамат, кимназија, семинарија...

Демәли, көһнәлмиш сөзләрдән тарихизм үчүн әсас мејар һәм сөзүн, һәм дә онун ифадә етдији анлајышын фәал истифа-дәдән галмасыдыр, бунларын һәр икисинин көһнәлмәсидир. Мүстәсна олараг дилимиздәки намаз, иман, аға, хан сөзләри јени мәһнада—хүсуси ад мәһнасында ишләһилир.

2. АРХАИЗМЛӘР

Архаизм кениш анлајышдыр. Дилин бүтүн сәһәләриндә, јәһни сәс системиндә, лүгәт тәркибиндә, грамматик гурулушун-да, орфографијасында, орфоэпијасында архаизм¹ һадисәси вардыр. Дилин гурулушу вә онун нәзәри чәһәтинә әсасән ар-хаизмләр бир нечә нөвә бөлүнүр: фонетик, лүгәви вә грамма-тик архаизмләр. Бунлардан лүгәви архаизмләр лексиколокија бәһсиндә өјрәһилир:

1) ЛҮГӘВИ АРХАИЗМЛӘР

Сөзүн ифадә етдији анлајышла бағлы олан әшја вә һади-сәнин галмасы, лакин ја сөзүн өзүнүн, ја да онун анчаг мәһна-сынын көһнәлмәси әсасында јаранан архаизмләрә лүгәви ар-хаизмләр дејилир. Дилдә лүгәви архаизмләр, әсасән бу вә ја башга анлајышы ифадә едән сөзлә бәрабәр икинчисинин (јәһ-ни синоним) әмәлә кәлмәси вә бунларын бир-бирини сыхыш-дырмасы әсасында јараныр, мәсәләһ, һәлә лап гәдим заман-

¹ Архаизм јунан сөзүдүр, archaios «гәдим» демәкдир.

ларда чалыб-охујан шәхс мә'насыны билдирмәк үчүн дилимиздә **о з а н** сөзү ишләнилмишдир:

Голча гопуз көтүрүб елдән-елә, бәјдән-бәјә **о з а н** кәзәр
(К и т а б и Д э д э - Г о р г у д)

Лакин мүәјјән вахтдан сонра бу вә ја диқәр сәбәбләрлә элагәдар а ш ы г сөзү мејдана чыхмыш вә бу сөз **о з а н** сөзүнүн истифадәсинә мане олмушдур. Бунун да нәтичәсиндә дилимиздәки **о з а н** сөзү архаикләшмишдир.

Дилимиздә сөзләрин архаикләшмәсинин мүхтәлиф тәзәһүрләри вардыр. Белә ки, бә'зи сөзләрин өзү, бә'зи сөзләрин исә мә'насы көһнәлмишдир. Буна көрә дә архаик сөзләр бир-биринин ејни олмајыб мүхтәлиф типлидир.

2) ЛУҒӘВИ АРХАИЗМЛӘРИН ТИПЛӘРИ

Азәрбајчан дилиндә лүғәви архаизмләрин ики типи вардыр: а) лексик архаизмләр, б) семантик архаизмләр.

а) **Лексик архаизмләр.** Эшја вә һадисәни ифадә етмәкдән ајрылыб тамамилә архаик плана кечән сөзләрә **лексик архаизм** дејилир; мәсәлән, а ј ы т м а г (демәк), в а р м а г (кетмәк), ә с р и к (сәрхош), ј е ј (јахшы), и р и ш м ә к (чатмаг), у с (ағыл), у ј у м а г (јатмаг), и р а г (узаг), ө к ү ш (чох) вә саир.

Бу сөзләр дилин лүғәт тәркибинин пассив һиссәсинә кечмиш вә мүасир әдәби дилимиздә фәал ишләнмә игтидары олан лексик ваһидләр һүгуна малик дејилдир. Бунлар унудулмуш, ја да унудулмаг просесини кечирән сөзләрдир.

б) **Семантик архаизмләр.** Өз әввәлки формасыны сахлајыб анчаг мә'насы көһнәлмиш сөзә **семантик архаизм** дејилир. Мәсәлән, кечмишдә киши сөзү адам, инсан мә'насында ишләнилмишди:

Һәм сәбру гәрару тағәтим јох,
Дәхи киши илә үлфәтим јох.

(Хәтан)

Бу сөз инсан, адам сөзләринин мејдана чыхмасы илә өз мә'насындан узаглашмыш, онун әввәлки мә'насы архаикләшмишдир. Һазырда гадын сөзүнүн антоними мә'насында истифадә едилмәкдәдир. Беләчә дә әр сөзү гәдимдә киши мә'насыны билдирмиш, сонрадан аилә үзвү мә'насында ишләнилмишдир. Демәли, семантик архаизмин лексик архаизмдән әсас фәргләриндән бири одур ки, семантик архаизмә уграмыш

сөз башга мә'нада, јенә дә дилин лүғәт тәркибиндә ишләнир, лакин лексик архаизм исә истифадәдән галыр.

3) КӨҢНӘЛМИШ СӨЗЛӘРИН УСЛУБИ РОЛУ

Көһнәлмиш сөзләр (тарихизм вә архаизмләр) хүсуси үслуби имканлара маликдир. Бунлардан һәм тарихә аид олан әсәрләрдә, һәм дә бәдии јарадычылыгда истифадә едилир.

Көһнәлмиш сөзләр мүасир Азәрбајчан әдәби дилиндә башлыча олараг, ашағыдакы үслуби мөгсәдләр үчүн ишләнидир.

Б и р и н ч и. Тәсвир вә тәдгиг олунан дөврүн тарихи хүсусијјәтләрини реал әкс етдирмәк үчүн елми үслубда, јә'ни тарих әсәрләриндә тарихизм вә архаизмләр кечмиш һадисә вә аңлајышларын дәгиг вә олдуғу кими ифадә едилмәсинә хидмәт едир. Лакин бәдии үслубда—бәдии әсәрләрин дилиндә исә даһа чох бәдии вәзифә дашыјыр. Бәдии јарадычылыгда тарихи мөвзулар ишләнәркән бунлардан зәрури ифадә вә тәсвир васитәси кими истифадә олунур.

И к и н ч и. Бу груп сөзләрдән нитгдә истеһза, кинајә, зарәфат, мәсхәрә чаларлығы јаратмаг үчүн истифадә едилир.

Ү ч ү н ч ү. Көһнәлмиш сөзләр нитгдә тәнтәнә чаларлығы јаратмаг үчүн ишләдилир. Бәдии үслубда нитгә тәнтәнә рәнки вермәкдә көһнәлмиш сөзләрин ролу олдуғча бөјүкдур. Белә сөзләрдән һәм нәср әсәрләриндә, һәм дә ше'рләрдә истифадә олунур.

Рәһилә МӘХЭРРӘМОВА,
филолог иҗтумлар һамизәди.

М. Ә. САБИРИН САТИРАЛАРЫНДА ФЕ'ЛИ СИНОНИМЛӘР

Синонимлар формача мұхтәлиф, мә'нача јахын олан сөзләрдир. Јә'ни, мұхтәлиф фонетик тәркибә малик олан сөзләр үмуми бир мә'нанын чаларлыгларыны ифадә едир. Мәһз буна көрә дә синоним сөзләри тә'јин едөркән булардакы әсас вә алава мә'налары мејдана чыхармаг мұһүм мәсәләдир.

Синонимлар үмумхалг дилинин ифадә имканларыны әкс етдирән милли васитәләрдәндир. Синонимларын зәнкинлији дилин зәнкинлијинин әсас шәртләриндәндир. Чүнки һәр бир синоним, нитгин ифадәсинә бу вә ја башга јени мә'на чаларлыгы верир. «Дилдә синонимик васитәләр бәди дили рәнкарәнк едир, көзәлләшдирир, онун ифадә васитәләрини мұхтәлифләшдирир, зәнкинләшдирир»¹.

Азәрбајчан дили синонимләрлә зәнкиндир. Хүсусилә үмумхалг садә данышыг дили јазычыларымыза рәнкарәнк, експрессив синоним чәркәләр јаратмаг үчүн олдугча гижмәтли материал верир.

М. Ә. Сабир дилимизин бу гижмәтли хәзинәсиндән кениш истифадә етмиш, фикрини тә'сирли ифадә етмәк, ирониясыны, ачы күлүшүнү охучусуна чатдырмаг үчүн сөзләрә јени мә'налар вермиш, онлары гүввәтли ифадә васитәсинә чевирмишдир.

Синонимлар мұхтәлиф нитг һиссәләри илә исим, фе'л, сифәт, зәрф вә с. ифадә олунур. Бу мәгаләдә фе'ллә ифадә олунуш синонимләрдән бәһс едиләчәкдир.

Фе'ли синонимлар өз рәнкарәнклији, мұхтәлиф мә'на вә формаларда ишләнмәсинә көрә Сабирин сатирик шә'рләринин лүгәт тәркибиндә мұһүм јер тутур. Нәрәкәтин кәмијјәт вә кеј-фијјәтинә мұхтәлиф инчә мә'на рәнкләри вермәк үчүн Сабир фе'ли синонимләрдән кениш истифадә етмишдир. Белә ки, нәрәкәтин темпини јүксәлтмәк, алчалтмаг, гүввәтләндирмәк, шишәртмәк, габарыглашдырмаг, һәмчинин мәнфи вә мүсбәт мұ-

¹ Будагов Р. А., «Введение в науку о языке», М., 1958.

насибәтләри билдирмәк үчүн синоним фе'лләр Сабирин әлиндә гүввәтли дил материалларындан олмушдур. Бу васитәләр шаирә һәм комизм, һәм дә кәскин сатира, ирония јаратмагда көмәк етмишдир.

Фе'ли синонимлар мұхтәлиф јолларла јараныр. Бурада һәм сөзләрин чохмә'налылығы, мәчази мә'налар, фразеоложи ифадәләрдән истифадә, һәм дә әдәби дилдә олан мұәјјән бир сөзүн садә, лору данышыг дилиндә олан синоним вариантларындан истифадә мұһүм рол ојнајыр.

Азәрбајчан дилиндә фе'ли синонимларын әксәријјәтинин садә данышыг сөзләри — халг арасында ишләнән лору, вулгар сөзләр тәшкил едир. Мәсәлән: јемәк—боғмаламаг, тыхмаг — ашырмаг, вурмаг—золламаг, бөјүмәк—зорбаланмаг, кетмәк—әкилмәк—сүрүшмәк—чырмаг вә с. Бу сөзләрин биринчиләри әдәби дил, икинчиләр исә онларын садә данышыгда олан синонимләрдир.

Сабир үслубунун орижиналыгы орасындадыр ки, әдәби дил нормалары илә мәһдудлашмамыш, онун чәрчивәсиндән кәнара чыхмыш, халгын зәнкин хәзинәсинә дахил олмуш, сатира дилимизин лүгәт тәркибини зәнкинләшдирмиш, рәнкарәнк етмишдир. Чанлы дилин фе'лләри һесабына Сабир типләрини һәјәтда олдуглары кими реал верә билмиш, онлары өз дилләри илә данышдырмыш, беләликлә кәскин күлүш, өлдүрүчү сатира јаратмаға наил олмушдур.

Сабирин сатираларында әдәби дилимиздә, үмумхалг дилиндә ишләнән: әјләшмәк—отурмаг, данышмаг—сөјләмәк, бошламаг—бурахмаг, дөзмәк—гаглашмаг—таблашмаг, арамаг—ахтармаг, данламаг—гынамаг, јатмаг—јухуламаг, багламаг—гапамаг, алдатмаг—товламаг, дөндәрмәк—чөндәрмәк, динләмәк—ешитмәк, јетмәк—чатмаг, адахламаг—ад етмәк—нищанламаг, дурмаг—галхмаг, галдырмаг—говзамаг вә с. кими ади фе'ли синонимләрә чох тәсадүф едилир.

Фе'ли синонимларын ишләдилмәсиндә Сабир үслубунун әсас чәһәти ондан ибарәтдир ки, о, мұәјјән һадисәни мәгәсинә ујғун тәсвир етмәк, бә'зән күлүш, бә'зән исә кәскин сатира доғурмаг үчүн һәмин нәрәкәти билдирән ади сөзләрдән дејил, даһа чох онларын данышыгда ишләнән лору, вулгар вариантларындан истифадә етмишдир. Демәли, М. Ә. Сабир кәскин сатира доғурмаг, фикрини кинајәли, ејһамлы ишарәләрлә ифадә етмәк мәгәсәди илә әдәби дилимизин ади сөзләрини мәгәсинә ујғун, лору, габа, вулгар сөзләрлә әвәз етмишдир. Мисаллар:

Жемэк—боғмаламаг: — Һеј верек боғмаласын Зән-кәзур аварәләри¹.

Тәрпәнмәк—дәбәрмәк: — Аста-аста дәбәриб гурдалашырсан дејәсэн? Дәбәришмәз дә верибдир, дејәсэн чан, әлүбә!

Алмаг—гапмаг—гамарламаг: — Мән топладығым шејләри һәп гапдылар әлдән (210, I); Һәр кәс әлиндәкин јерә атды, гамарладын.

Күлмәк—һырылдамаг: — Тәрбијәсиз ушаг кими бош-бошуна һырылдама!

Кирмәк—дүртүлмәк—сохулмаг: — Аста гачыб дүртүләрик хәлвәтә (6, II) — Һәр мәчлиси-алидә сохулма тез арајә (97, II); Нә сохулмусан арајә, а башы бәләлә фәһлә?

Вурмаг—золламаг: — Башә јумуруг золладырыз, кам алырыз биз!..

Гышгырмаг—бағырмаг: — Тифли-вәтән гөј бағырыб әлсүн ачындан.

Кетмәк—итилмәк—рәдд олмаг: — Әл чәк јахамыздан, итил, идбар диләнчи! Рәдд ол гапыдан, ағлама зар-зар, диләнчи!

Бөјүмәк—зорбаланмаг: — Бабичудун ки, дәмәдәм әмәли зорбаланыр.

Горхмаг—һүркмәк: — Доғрусу, мән үркмүшәм бәзи сөзүндән сәнин.

Синоним әвәзәтмәдә сөзләрин тә'сир даирәси дә әсас рол ојнајыр. Ејни мә'наны ифадә едән ики сөздән бири даһа тә'сирли, гүввәтли олур. Јазычы халг дилиндә олан мәһз гүввәтли сөзләри сечир, синоним кими ишләдир. Сабирин ше'рләриндәки синонимләрин әксәријјәти халг дили сөзләринин даһа тә'сирли вә гүввәтли оланларыдыр. Мәсәлән, ағламаг һадисәсини шаир тә'сирли, мәнфи типин дилиндә габарыг вермәк үчүн мәләшмәк фе'линдән истифадә едир: Бизә нә бошда галыб дәсти-сүалын?!; јанки ачындан мәләшир әһлин, әјалын?! Сабир мәләшмәк сөзүнү ағламаг фе'лине там синоним кими кәтүрмүш, хүсуси мә'на чаларлығы илә ишләтмишдир. Ејни вәзијјәт ашағыдакы фе'лләрин ишләнмәсиндә дә өзүнү кәстәрир: ишләмәк әвәзинә әлләшмәк: Адә, фәһлә, сән кет әлләш,

сана күнләрин ај олсун; инилдәмәк әвәзинә ныггылдамаг: Рәһм елә, ныггылдајырам инди мән; өјүнмәк әвәзинә ловғалашмаг, фырылдамаг: Лоғалашыб, а көрмәмиш, чох да белә фырылдама! Бунлардан башга Сабир ваггылдамаг, чымхырмаг, һүрмәк, дилләшмәк кими даһа гүввәтли мә'на чаларлығы олан тә'сирли фе'лләри сатираларына кәтирмишдир.

Сөзләрин мәчәзи мә'наларда ишләдилмәси дә синонимләрин јарадылмасында мүнүм рол ојнајыр.

Сабирин сатирик әсәрләриндә мәчәзлашма јолу илә јаранан синонимләр чохдур, һамысы да онун фәрди үслубу илә әлағәдардыр. Мәсәлән, «дырмашмаг» фе'ли мәчәзи мә'нада кетмәк, кирмәк фе'лләринә синоним кими алчалдычы мә'на чаларлығы илә; (Гапыда дајанмајыб да, зала доғру дырмашырсан; Һејвәрәләр һәр јерә дырмашдылар) һәмчинин шишмәк фе'ли артмаг, чохалмаг фе'лләринә синоними кими кәтүрүлмүшдур. (Ел уградыгча фәгрә шишиб сәрвәтин сәнин) «кенәлмәк» фе'ли дә Сабирдәки мә'насына көрә марағлыдыр: Һәр күн кенәлди даирәји һөрмәтин сәнин. Һөрмәтин артмасыны, чохалмасыны билдирмәк үчүн ади вәзијјәтдә «кенәлмәк» сөзү ишләдилмәз. Һалбуки, Сабир бу сөзә дә јени мә'на рәнки вермиш, башга сөз әһатәсиндә ону синонимләшдирмишдир. «Кенәлмәк» сөзүнүн Сабирин сатирасында газандығы мәчәзи мә'на тамамилә фәрди характер дашыјыр.

Бунлардан башга, фырлатмаг фе'ли мәчәзи мә'нада јалан сатмаг идиомуна, һалланмаг, севинмәк, фәрәһләнмәк сөзләринә, салланмаг фе'ли исә кәзмәк фе'лине синоним кими ишләдилмишдир: Бүлбүлә, күлә даир јалан фырлатмышам; Атасы да она бахыр һалланыр; Хәвф елә, саллашма чох бәјләр илән, хан илән; Бу бир ајда кејиниб салланырыг бейчәт илә вә с.

Сабирин сатираларында мөәјјән һәрәкәти билдирән бир сөзүн олдугча мүхтәлиф, рәнкарәнк синоним вариантлары вардыр. Мәсәлән, «кәзмәк» фе'лине вурнухмаг, веләнмәк, фырылдамаг, долашмаг, авара доланмаг, чөвлан етмәк сөзләриндән синоним кими истифадә едилмишдир.

«Охумаг» фе'лине синоним олараг Сабирин ишләтдији садә вә мүрәккәб фе'лләр үслуби, фәрди характеринә көрә сәчијјәвидир. Охумаға, елә, тәдрисә гаршы чаһил типләрин мүнәсибәтини билдирмәк үчүн Сабир садә данышыг дилинин характер сөзләрини сечир. Мисаллар: Бир дә көрүрсән ки, олуб һејвәрә; Әлли ушаг банлады бирдән-бирә; Әглин апарыб

¹ Мәғаләдәки мисалларын һамысы Сабирин әсәрләринин 1962-чи ил нәшриндән кәтүрүлмүшдур: М. Ә. Сабир, «Нонһоһнамә», I вә II чилләр, Азәрб. ССР ЕА нәшријјаты, Бақы, 1962.

бәс ки, бахыр күндә гәрајә; Мырт-мырт мырылдайыр-сан. Мырт-мырт охумагдан, киши, бир ган ки, пул олмаз! Чығ-мығ едиб ахыр башыма салдыла бир даш; Гарға кими һеј гырылдайыр сан! Јатмајыр, гыргыр едир гарға кими вәс.

Мәтдәки мә'наларына көрә Сабирин ишләтдији банламаг, мырылдамаг, мыртылдамаг, гараја бахмаг, гыр-гыр етмәк фе'лләри охумаг сөзүнүн там синонимидир. Сабир мисал кәтирдидимиз фе'лләр әвәзинә садәчә олараг «охумаг» сөзүнү ишләтсәди фикрини бу гәдәр рәнкарәнк, гүввәтли ифадә едә билмәзди, һәм дә онун үслубу, дили бу гәдәр фәрдиләшмәзди.

Сабир фикрини гүввәтли, тә'сирли, емоционал ифадә етмәк үчүн чох вахт сөзү онун синоними олан фразеоложи ифадәләр, идиомларла әвәз етмишдир.

Сабир фразеоложи ифадә, идиомлары ајры-ајры сөzlәрә синоним кими көтүрәркән онлардан мүхтәлиф шәкилдә истифадә етмишдир. Белә ки, бир груп ифадәләри үмумхалг дилиндә ишләнән мә'насыны сахламагла ејни илә көтүрмүш, бәзиләринин компонентләриндә чүз'и дәјишиклик едиб мәчәзи мә'нада ишләгмиш, башга бир груп ифадәләр халг дилиндән ејни илә көтүрүлмүш, лакин Сабирин әсәрләриндә јени мә'на алмышдыр. Нәһәјәт, елә синоним ифадәләр дә вардыр ки, һәм мә'на, һәм дә формасына көрә Сабирә мәхсусдур.

1. Мә'на вә формасына көрә үмумхалг дилиндә олдуғу кими ишләнәнләр:

Јары чаны галмаг (арыгламаг, зәифләмәк)—Рәнки саралыб, галмајыб әсла јары чани.

Бағрыны јармаг (горхузмаг)—Гышгырыб бағрыны да јарма, ушагдыр, ушағым!

Мат галмаг (тәәччүбләнмәк)—Әсри көрүб галма белә мат киши!

Гырылыб гачмаг (узаглашмаг)—Дини-худадән гырылыб-га шдылар.

Башыны сахламаг (доланмаг, јашамаг)— Мәишәт етмәк һәр фәнд вә бичликлә едәр кәсб мәшын; Сахлар өзү башын; Раһәт нәјә лазым едә дүнјадә мәишәт.

Әл булашдырмаг—әл гатмаг (гарышмаг)—Әл булашдырма, дејир, кари-гәзавү гәдәрә; Инди беш илдир тамам динимә әл гатмысыз. Һәр бир ишә әл гатды, мүрүввәт көтүрүлдү!

Сабирин әсәрләриндә фразеоложи синонимләр дә кениш јер тутур. О, чох вахт ејни мәфһуму билдирмәк үчүн олдуғча

рәнкарәнк ифадәләр сечир. Бу ифадәләрин бир гисми халг дилиндә олдуғу кими ејни илә, бир гисми исә чүз'и дәјишикликлә верилмишдир. Мәсәлән, мә'насыз, бош данышмаг фикрини билдирмәк үчүн ашағыдакы ифадәләрдән истифадә едилмишдир: Бош данышма, бура сај гапдырыб алдыгларыны! Лағ-лағ данышыб башлама фәрјадә, әкинчи! Һәрзә-һәрзә данышыб күлмәз идим; Һәрзә данышма, киши, көзлә әдәб, зинһар.

Сабир фикрини кәскин, мә'налы, тә'сирли ифадә етмәк үчүн фразеоложи синонимләри дә сечмиш, онларын даһа гүввәтлиләрини ишләтмишдир:

Ач галмаг—бармағынын кирини сормаг: Гоншу сорур бармағынын кирин.

Бош галмаг—дәјирман тәк галмаг: Чалыш, әк, бич, апарсын бәј, евин галсын дәјирман тәк! Бу кими әвәзетмәләр Сабирә фикрини даһа тә'сирли ифадә етмәкдә көмәк етмишдир.

2. Дилдәки фразеоложи синонимләрин бәјүк бир гисми бирләшмәләрдәки сөzlәрдән биринин, јахуд, икисинин әвәз едилмәси јолу илә дүзәлир. Мәсәлән, јолундан азмаг—јолундан чыхмаг, әлдән кетмәк—әлдән чыхмаг, башы гарышмаг—башы бәнд олмаг, әлине кечмәк—кирине кечмәк, башга фикрә дүшмәк—башга һәвајә дүшмәк вә с.

Бу әвәзетмәләр ифадәни гүввәтләндирмәк, она јени мә'на чаларлығы вермәк вә нәһәјәт тәкрардан гачмаг мәгсәди илә едилир.

Сабир бә'зән ше'рләринин мәзмунуна һадисәнин, јахуд типин характеринә ујғун олараг дилдәки фразеоложи синонимләрин компонентләрини дәјишдирир. Белә дәјишмәдә әсасән фе'л вә исим әвәз едилир.

а) Бирләшмәдәки компонентләрдән фе'лин әвәз едилмәси: Иш көрмәк—иш вурмаг: Әлли ил өлкәдә вурмушдун, а залым, ишини. Сән вур ишини, дурма кери мәкрү һижләдән.

Иш кечмәк—әмәл ашмаг: Та дејилир пул верин, ашсын әмәл.

Гулаг асмаг—гулаг вермәк: Вермә гулаг сөһбәти-миллиј-јәтә.

Јерин мөһкәмләтмәк—јерин бәркизмәк: Һәләлик динмәјәчәк, ејләки бәркизди јерин.

б) Бирләшмәдәки компонентләрдән исим әвәз едилмәси:

Гөрмөтдөн дүшмөк—учалыгдан дүшмөк: Көрмөзмисэн өһ-валымы, дүшдүм учалыгдан.

Иш ачмаг—зөһмөт ачмаг: Ачма баша зөһмөт

Чибэ кирмэк—чиби ачмаг.

Бу бирлэшмөлөрдөки «чиб» неми даһа експрессив мә'на верән кисә, чибшдан сөзлөри илә әвәз едилмишдир: Кисәмә кирсәјди анчаг бир беш-он жүз мин түмән; Ачмарыг һәркиз дә чибшданымызы! вә с.

3. Сабирин сатирик әсәрләриндә онун өзүнәмәхсус ишләтдији орижинал ифадәләр—синонимләр дә аз дејилдир. О, чох вахт дилимизин лүгәт тәркибиндә олан ифадәләрин гурулушундан, мә'насындан истифадә едиб өз мәгсәдинә ујғун, јениләрини јарадыр.

Диләнмәк, һәмчинин онун-бунун гапысына кетмәк анлајышыны билдирмәк үчүн Сабир синоним олараг «гапылар доланмаг» ифадәсини ишләдир: Пулуну фәгирә версин, бәс ачындан өлсүн Анна? О мәкәр ки, Хансәнәмдир, гапылар доланә, ја рәб?!

Јахуд, үмумхалг дилиндә белә бир ифадә вар «өз ишини көр, өз ишиндә ол». Сабир буна синоним олараг «өз рәнкини јандыр, өз рәнкини вур» кими өзүнәмәхсус орижинал ифадәләр јаратмышдыр: Чүн јухлады, әл гат чибинә зәр дедијиндән; өз рәнкини јандыр, фүрсәт ки, олур рәнкини вур һәр кечә мәхфи.

«Бағры јарылмаг» идиомуна синоним кими «бағры назик ипә сарылмаг» ифадәсиндән истифадә едилмишдир: Горхдум, ај аман, јарылды бағрым; Бир назик ипә сарылды бағрым.

«Иш-ишдән кечиб» идиомуна синоним олан вә ону тамамлајан: Нә тәдбир инди иш-ишдән кечибдир; Сөзүн дилдән, әтин дишдән кечибдир ифадәләрини ишләдир. Сөзүн дилдән, әтин дишдән кечмәси ифадәси дә халг дилиндә олан вариантын Сабир тәрәфиндән ишләнмиш јени формасыдыр.

Сабир үмумхалг дилинин зәнкинлијиндән исте'дадлы шаир кими истифадә етмиш, сөзләри сечмиш, ахтармыш, мәгсәдинә ујғун мә'на рәнки верәрәк онлары бәјүк бир бачарыгла синоним группларда бирләшдириб ишләтмишдир.

К. Ј. ӘЛИЈЕВ.

ФРАЗЕОЛОКИЈАНЫН БӘДИИ ТӘСВИРДӘ РОЛУ ҲАГГЫНДА

Фразеоложи ваһидләрин¹ бәдин тәсвирдәки ролу, бәдин тәсвир васитәси олмаг—бәдин лөвһә јаратмагла битмир. Тәсвир олунан һадисәләрин маһијјәтини ачмагда, мұнағишәләрин инкишафында, образларын сәчијјәләндирилмәсиндә, әсәрин сүжет хәттинин вә композисијасынын тәшкилиндә дә фразеоложи ваһидләр мұһүм рол ојнајыр.

Мә'лумдур ки, охучунун вә ја тамашачынын нәзәрини биринчи нөвбәдә әсәрин ады чәлб едир. Әсәрин ады охучуну бир нөв һазырлајыр, тәсвир олунан һадисәни, ғыса шәкилдә олса да хатырладыр, јада салыр, һадисәләрин инкишафыны диггәтлә изләмәк үчүн онда мараг ојадыр. Бу чәһәтдән әсәрин ады рекламаја бәнзәјир. О, нә гәдәр јығчам, биткин, мә'налы, әсәрин мәзмун вә идејасына ујғун шәкилдә олса, охучуну, тамашачыны бир о гәдәр чәлб едәр, марагландырар. Аз сөзлә дәрин мәзмунлу фикир ифадә етмәк принципи бәдин әсәрләрин адына да анддир. Әсәрә ад гојмаг да бәдин сәнәткарлыг мәсәләсидир.

Јазычы әсәрә ад гојаркән, бир чох һалларда, фразеоложи ваһидләрә мұрачиәт едир. Азәрбајчан әдәбијјатында бу бәдин үсулу илк дәфә Нәчәфбәј Вәзиров ишләтмишдир. О, 1873—74-чү илләрдә «Әти сәнин, сүмүјү мәним», «Гара күнлү» ады ики әсәр јазмышдыр. Һәр ики әсәрин ады көрүндүјү кими, фразеоложи ваһиддир. Һәмин әсәрләр мұәллифин сағлығында итмишдир². Буна көрә дә мәзмуну илә таныш олмаг мұмкүн дејил. Һәр һалда, «Гара күн» ағыр вә изтираблы һәјәти билдирән фразеоложи ваһиддир. «Әти сәнин, сүмүјү мәним» фразеоложи ваһидиндә исә кечмишдә руһани мәдрәсәләриндә «тәһсил аланлара» верилән ишкәнчә, чәза өз әксини тап-

¹ Фразеоложи ваһидләр ады алтында идиом, аталар сөзү, халг мәсәләри, афоризм, һикмәтли сөз вә предикатив ибарәләри нәзәрдә тутуруг.

² М. Камран. Нәчәфбәј Вәзиров, Азәрбајчан ССР ЕА нәшријјаты, Бақы, 1963, сәһ. 11.

мышдыр. Јагин ки, һәммин әсәрләрин мәзмун вә идејасыны да бу мәсәләләр тәшкил едирмиш.

Нәчәфбәј Вәзировун 1890—1911-чи илләрдә јаздыгы бир сыра әсәрләринин дә ады фразеоложи ваһиддир. «Далдан атылан даш топуға дәјәр» (1890), «Сонрақы пешиманчылыг фајда вермәз» (1890), «Ады вар, өзү јох» (1891), «Јағышдан чыхдыг, јағмура дүшдүк» (1895), «Нә әкәрсән, ону бичәрсән» (1911) кими комедијаларынын ады аталар сөвләри вә халг мәсәлләриндән көтүрүлмүшдүр.

Ә. һагвердијев исә 1892-чи илдә јаздыгы илк комедијасыны «Јејәрсән газ әтини, көрәрсән ләззәтини» адландырмышдыр.

Бу үсул әдәбијјатымызын сонрақы дөврләриндә даһа кеңиш шәкилдә тәтбиг олунамышдыр. Ү. һачыбәјовун «О олмасын, бу олсун», М. Әлизадәнин «Сәндән мәнә јар олмаз», Ш. Гурбановун «Өзүмүз биләрик», «Әчәб ишә дүшдүк», «Олмады елә, олду белә», С. Аббасовун «Ады сәнин, дады мәним» комедијаларына, С. Ахундовун «Ел күчү, сел күчү» пјесинә, Әбүл-Һәсәнин «Дунја гәпур» романына, С. Гәдирзадәнин «Гарға мәндә гоз вар», М. Әлизадәнин «Арвады әри сахлар, кишиня пендир» һекајәсинә верилән адлар да фразеоложи ваһидләрдир. Адларыны чәкдијимиз әсәрләрин сүжети, идејасы һәммин фразеоложи ваһидләрин ифадә етдији мәзмун үзәриндә гурулмушдур.

Гејд етмәк лазымдыр ки, бәдни әсәрә гојулан фразеоложи ад сүжетлә, һадисәләрин инкишафы вә идејасы илә гајнајыб-гарышдыгда даһа мәналы олур вә јеринә дүшүр. Белә олмајанда исә адла мәзмун арасында зиддијјәт јараныр. Буна көрә дә әсәрин фразеоложи ады унутулур, башга ад мејдана чыхыр. Нәчәфбәј Вәзировун «Чәкмә, чәкә билмәзсән бәркдир фәләјин јајы» адлы фачиәси әдәбијјатымызда даһа чох «Мүсибәти-Фәхрәддин» кими таныныр. Бу, тәсадүфи дејил. Фачиәнин илк ады¹ халг мәсәлиндән көтүрүлсә дә, әсәрин мәзмуну вә идејасы илә бағланмамышдыр. Һәммин фразеоложи ваһиддә дини-мистик көрүш, тәләјә кор-корана инанмаг, фатализм әһвал-руһијјәси әкс олунамышдыр. Фачиәдә исә реал һәјәт һадисәләри тәсвир олунамыш, јаддан чыхмајан гүввәтли характерләр јарадылмышдыр. Һәм дә феодализм гурулушунун ејбә-чәрликләри ифша едилмишдир. Әсәрин баш гәһрәманы Фәх-

¹ М. Камран, Нәчәфбәј Вәзиров, Азәрбајчан ССР ЕА нәшријјаты, Бақы, 1963, сәһ. 81.

рәддиндир. Оун фәалијјәти, һәјәтә кечирмәк истәдији идејалар вә нәһәјәт, башына кәлән фачиә пјесин әсас мәзмунуну тәшкил едир. Буна көрә дә пјесин һәммин ады илә мәзмуну арасында ујғунсузлуг јаранмыш, «мүәллиф ону Ә. һагвердијевин мәсләһәти илә «Мүсибәти-Фәхрәддин» адландырмышдыр»¹.

Бәдни әсәрдә идејаны габарыг нәзәрә чарпдырмаг үчүн истифадә олунаг васитәләрдән бири дә епиграфдыр. Епиграф бүтөвлүкдә бәдни әсәрин, јахуд ајры-ајры фәсилләрин адын-дан әввәл верилмиш һикмәтли кәламларә дејилир. Епиграф вәзифәсини чох вахт фразеоложи ваһидләр дашыјыр. Епиграф да әсәрин ады кими, бүтөвлүкдә бәдни әсәрин, јахуд ајры-ајры фәсилләрин үмуми руһуну әкс етдирир. Әсәрин марагла охунмасына сәбәб олур. Епиграф Азәрбајчан әдәбијјатында XX әсрин әввәлләриндән ишләнмәјә башламышдыр. Ә. һагвердијевин 1906-чы илдә нәшр едилмиш «Ајын шаһидлији» адлы һекајәсиндә Фүзулинин «Еј каһи гәдим кими хәмидә, каһи пур олан мисали дидә» бејги епиграф кими ишләдилмишдир. Оун «Маралларым» ады алтын-да чап олунаг бир сыра һекајәләриндә дә сатирик мөгсәдлә ишләдилмиш епиграфларә раст кәлирик. Бу һекајәләрдәки епиграфлар пирләри, шәбиһләри, мүртәчә дини көрүшләри вә адәтләри ифша едән сатирик бир васитәјә чеврилмишдир.²

Азәрбајчан совет әдәбијјатында епиграф даһа чох јајылмышдыр. Мир Чәләл, Һ. Мейди, М. Ибраһимов вә б. әсәрләриндә бир сыра тәсирли епиграфлар ишләдилмишдир. Белә епиграфлары, ишләндији јерә көрә, үч група ајырмаг олар. Биринчи група бәдни әсәрин әввәлиндә верилән, әсәрин бүтөвлүкдә үмуми руһу вә идејасы илә сәсләшән епиграфлар дахилдир. М. Ибраһимовун «Кәләчәк күн», Һ. Мейдинин «Абшерон», «Гара дашлар» романы, «Алов» пјеси бу сәпкидә јазылмышдыр. Мәсәлән, «Алов» пјесиндә «Доғруја завал јохдур, чәксәләр мин дивана» аталар сөзү епиграфдыр. Пјесдә Чәләл Гаһгајын башына кәлән һадисәләр, онун ганунсуз олараг һәбс едилмәси вә Фәрһад кими намуслу совет һүгүгшүнасынын һәгигәти ашқара чыхармасы инандырычы шәкилдә

¹ М. Камран, Нәчәфбәј Вәзиров, Азәрбајчан ССР ЕА нәшријјаты, Бақы, 1963, сәһ. 82.

² Бу чүр епиграфлар фразеоложи ваһид дејил. Бурада аталар сөзү, халг мәсәли, идиом, афоризм, һикмәтли сөз, демәк олар ки, јохдур.

тәсвир олунур. Нәһажәт, доғрулуг, дүзкүнлүк гәләбә чалыр. Әсәрин әсас руһу да будур. Бу руһ исә епиграфда чох долғун ифадә едилмишдир.

Икинчи група әсәрин аҗры-аҗры һиссәләринә верилән епиграф дахилдир. Белә епиграфлар бүтөвлүкдә әсәрин үмуми руһу илә дејил, тәмсил етдији һиссәнин идејасы, үмуми руһу илә бағланыр. И. Меһдинин «Сәһәр» романы буна мисал ола биләр. Әсәрин биринчи һиссәси «Нараһат шәһәр» адланыр. Бу һиссәдә А. С. Пушкинин «Настали времена другие» сөзләри епиграф верилмишдир. Шәһәрдә кедән ингилаби һәрәкәтын кенишләnmәси, мүртәчә гүввәләрин вәлвәләјә дүшмәси — јени дөврүн башланмасы епиграфда ифадә олуан фикрин бөдин тәсвиридир. Икинчи һиссәнин ады «Ојанмыш кәнд»дир. Кәндәки синфи зиддијәтләр, мүсават һөкүмәтинин өзбашыналығы, Бајрамын чамаатын көзүнү ачмаға чалышмасы бу һиссәдә тәсвир олунур. Чамаат досту илә дүшмәнин танымаға башлајыр, һәтта дәстәләр дүзәлдиб мүлкәдарларла вуруша да билир. Анчаг бу һәлә мүтәшәккил мүбаризә дејилдир. Јазычынын бу һиссәнин әввәлиндә М. Горкидән вердији «Но будет день вылетят на волю орлы» епиграфы чох јеринә дүшмүшдүр. Гарталларын учачағы күнләр јахынлашыр!

Үчүнчү груп. Әсәрин аҗры-аҗры фәсилләриндән әввәл дә епиграф верилир. Белә епиграфлар анчаг мүәјјән фәслин идејасыны, үмуми руһуну әкс етдирир. Мир Чәлалын «Бир кәнчин манифести», «Тәзә шәһәр» романлары, И. Меһдинин «Комиссар» повести бу үсулла јазылмышдыр. «Бир кәнчин манифести» он доғгуз фәсилдән ибарәтдир. Бу фәсилләрдә Л. Толстој, Һејне, Ә. Сабир вә башга јазычылардан кәтирилән афоризмләр, «Гарышга ганад кәтирәндә өлүмү јахынлашар», «Архалы көпәк гурд басар», «Әсил достлары ғылыңч да ајыра билмәз», «Өлмәк өлмәкдир, хырылдамаг нә демәкдир», «Јолчу јолда кәрәк», «Јүз күн јараг, бир күн кәрәк», «Ел күчү, сел күчү» вә с. аталар сөзләри епиграф верилмишдир. «Тәзә шәһәр» романында М. Горкидән, Л. Толстојдан кәтирилән афоризмләр вә бир сыра аталар сөзләри епиграф вәзифәси дашыјыр. «Комиссар» повести әслиндә фәсилләр бөлүнмүр. Лакин тәсвир олуан һадисәләр аҗры-аҗры мәрһәләләр үзрә инкишаф етдирилмиш, һәр мәрһәләјә дә ад верилмишдир. Аддан әввәл исә епиграф ишләдилмишдир. М. Горкинин «Вуран өлдүрмәди кин ојадан өлдүрдү», М. Ј. Лермонтовун «Күлләни һаваја атмагдан башга онун чарәси галмамышдыр», Көтенин «Мән мүбаризә истәјирәм, мән далғаларла вурушма-

ға һазырам», Ә. Сабирин «Бәнзәрәм бир гочаман дағ ки, дәрјадә дурар» кими афористик ифадәләри, «Аслан да јалғыз олмасын», «Гачмаг да икидликдәндир», «Һәр шејин тәзәси, достун көһнәси», «Дост јолунда човғун олар, гар олар», «Икид өләр ады галар, мүхәннәтин нәји галар» аталар сөзләри, мәсәлләр епиграфдыр.

Епик әсәрләрдән роман вә повестләр, адәтән, фәсилләрә бөлүнүр. Чох вахт мәзмуна ујғун олараг һәмин фәсилләрә ад гојулур. Фәслин ады мәзмуна ујғун олан фразеоложи ваһидлә вериләндә әсәр даһа марагла охунур. Бу да әсәрә охучунун диггәтини чәлб едән васитәләрдән биридир. Бу пријом Ә. Вәлијевин јарадычылығында даһа чох ишләдилир. Оун «Гәһрәмән» романында «Етибарлы дост гардашдан ирәлидир», «Һәр парылдајан ғызыл дејил», «Үрәк јанмаса көздән јаш чыхмаз» вә с., «Чичәкли» романында «Мәһәббәтә күч јохдур», «Икид басдығыны кәсмәз», «Артыг тамаһ баш јарар», «Дәвәдән бөјүк фил вар», «Ел бир олса зәрби кәрән сындырар», «Доғру сөз ачы олар» вә с., «Турачлыја кедән јол» әсәриндә исә «Иглә достлуг елә чомағыны јерә гојма», «Үрәк јанмаса көздән јаш чыхмаз», «Ики көнүл бир олса тез тапар далда јери» вә с. адлы фәсилләрә раст кәлирик. «Будағын хатирәләри»ндә дә белә фәсилләр аз дејилдир.

Әсәрин, фәслин ады вә ја епиграф кими ишләдилән фразеоложи ваһидләр һадисәләрин мәзмуну вә үмуми руһу илә ики формада бағланыр: а) һәмин ваһид әсәрин, фәслин бир јериндә сахланыр, јахуд нәтичә кими сонда тәкрар олунур. Нәчәфбәј Вәзировун «Далдан атылан даш топуға дәјәр», «Ады вар, өзү јох», Ә. Һагвердијевин «Јејәрсән газ әтини, көрәрсән ләззәтини», Ш. Гурбановун «Әчәб ишә дүшдүк» комедијаларыны, С. Гәдирзәдәнин «Гарға мәнә гоз вар» һекајәсини, Ә. Вәлијевин «Чичәкли» романынын бәзи фәсилләрини буна мисал көстәрмәк олар; б) әсәрдә, јахуд фәсилдә һадисәләрин тәсвири заманы фразеоложи ваһидин ады чәкилмир. Лакин үмуми мәзmun, чыхарылан әхлаги нәтичә фразеоложи ваһидлә әкс олуан фикри тамамлајыр. Нәчәфбәј Вәзировун «Нә әкәрсән ону бичәрсән», «Сонракы пешиманчылыг фајда вермәз» комедијаларында, Ә. Вәлијевин «Чичәкли» романынын бәзи фәсилләриндә беләдир.

Әсәрин експозисијасыны фразеоложи ваһидлә башламаг да марағлыдыр. Бәзән әсәрин идејасы, баш верән фәләкәтин сәбәби експозисијада верилән фразеоложи ваһиддә өз әксини

тапыр. Даһа доғрусу. һәмин аталар сөзү, хаалт мәсәли, идиом, афоризм бир нөв ләйтмотив кими сәсләнир. Охучуну, тамашачыны һадисәләрин инқишафыны изләмәҗә вадар едир. Бу чәһәтдән Ә. һагвердијевин «Дағылан тифаг» фачиәси даһа сәчијјәвидир. Фачиәдә һадисәләри тәсвир едән илк сәтирләр Нәчәфбәјин монологу илә башланыр.

Нәчәфбәј (тәк) — Аталар мәсәлидир. Дунја беш күндүр, беши дә гара. Бәдбәхт мән о кәсә дејирәм ки, бу беш гара күнү ләззәт, дамагла кечириб баш кора апармаја...

Әсәрин гәһрәманы Нәчәфбәјдир. Онун әгидәси, фәлсәфәси, ејни заманда фачиәсинин сәбәби елә илк сәтирләрдә нәзәри чәлб едир. О, бәјләрлә кеф мәчлисләри кечирир, гумар ојнајыр, «сәхавәтини» һамыја кәстәрмәк истәјир. Кеф мәчлисләри, гумар ојунлары исә касыбларын, јетимләрин кәз јашлары үзәриндә гурулуру. Мә'нәви чәһәтдән ифласа уғрајан бу бәј һеч кәслә һесаблашмаг истәмир, өз аиләсинә бахмыр, оғлунун тәрбијәси илә мәшғул олмур. Беләликлә, онун «Дунја беш күндүр, беши дә гара» фәлсәфәси аилә үзвләринин мәһвинә, тифағынын дағылмасына вә өзүнүн фачиәли өлүмүнә сәбәб олур.

Бә'зән дә әсәрин идејасы, чыхарылан әхлаги нәтичә финалда јекунлашдырылыр. Бу заман финал фразеоложи ваһидлә гуртарыр. Нәчәфбәј Вәзиревун «Дәләдуз», С. Рәһманнун «Әлигулу евләнир» комедијалары буна мисал ола биләр. «Дәләдуз» комедијасында Мирзәдадаш адлы бир фырылдагчы тәсвир олунур. О, Мәчид адлы чаван бир тачири алдадыб ондан нисјә шеј алыб, пулуну вермир. Нөкәр Гурбанәли исә Мәчидин гојунуну сатыб хәрчләјир. Ишә мәһкәмәдә бахырлар. Гурбанәли Мирзәдадашы вәкил тутур. Мәһкәмәдә фырылдагчылар јох, Мәчид чәримә олунур. Әсәрин сон пәрдәси белә гуртарыр: «Мәчид — Буна дејәрләр ит дә кетди, ип дә кетди».

С. Рәһманнун комедијасында исә һәр шејдән әли чыхан, өзүнү күлүнч вәзијјәтә салан Әлигулу финалда дејир: «Һәр шеј битди. Ит дә кетди, ип дә. Даһа пәрдәни салмаг олар».

Тәмсилләрин чохунда сон нәтичә фразеоложи ваһидлә вериллир.

Бәдһи әсәрләрдә әсас тәсвир объекти инсандыр. Буна көрә дә јазычынын диггәт мәркәзиндә биринчи нөвбәдә тәсвир етдији персонажлар дурур. Персонажларын һамысы ејни план-

да верилмир. Һадисәләрин инқишафында мүһүм рол ојнајан персонажлар даһа кениш планда тәсвир олунур, фәрдиләшдирилиб типикләшдирилир. Фәрдиләшдирмә вә типикләшдирмә заманы јазычы персонажын дилинә даһа чох диггәт јетирир. Чүнки «дил әсас типикләшдирмә васитәләриндә бирдир»¹. Персонажын дүнјакөрүшү, зөвгү, давранышы вә башга сәчијјәви чәһәтләри онун өз сөзләри, ифадәләри васитәсилә дә охучуја, тамашачыја чатыр. Бу исә персонажын јүрүтдүјү мүһакимә вә башгалары илә апардығы фикир мүбадиләси заманы мејдана чыхыр. Персонажын дилини фәрдиләшдирмәкдә, характерик хусусијјәтләрини ачмагда, типикләшдирмәкдә башга васитәләрлә јанашы фразеоложи ваһидләр дә бөјүк рол ојнајыр.

Персонажын дили фразеоложи ваһидләр васитәсилә бир нечә формада фәрдиләшдирилиб, типикләшдирилир. Бу форманын икиси үзәриндә дајанаг:

а) Јазычы типик сурәтин тәмсил етдији тәбәгәнин, синфин руһуна ујғун кәлән фразеоложи ваһидләри онун дилиндә ишләдир. Даһа доғрусу, «Һәр характерә ујғун мисаллар сечир».² Белә фразеоложи ваһидләр һәм дә о типик сурәтин мәнафејинә хидмәт едир. Һәмин ифадәләр васитәсилә «Һәр бир типин һансы синфә, һансы ичтимаи тәбәгәҗә мәнсүб олдуғуну»³ тәјјин етмәк мүмкүндүр. Мәс.: Һачы Әһмәд — Дејир, өркән нә гәдәр узун олса, ахырда кәлиб доғанагдан кечәчәкдир.

(«Алмаз»).

О ч а г г у л у — Аллаһтала һәр кәс үчүн бир рузу гојубдурур, Гисмәтдән артыг јемәк олмаз.

(«Алмаз»).

А ф т и л — Валлаһ, нејләјим? Ашағы түпүрүрәм сағгалдыр, јухары түпүрүрәм бығ.

(«Алмаз»).

Һәр үч сурәтин дилиндә ишләдилән мәсәл һәм дә онларын чәмијјәтләки мөвгејини ајдынлашдырмаға көмәк едир.

б) Персонажын хошладығы, јахуд вәрдиш һалында тез-тез тәкрат етдији фразеоложи ваһидләр дә вардыр. Мәсәлән,

¹ М. Ариф. Ч. Чаббарлынын јарадычылыг јолу, АДУ-нун нәшријјаты, Бақы, 1956, сәһ. 273.

² Јенә орада, сәһ. 286.

³ Ә. Дәмиризадә. «Ч. Чаббарлынын драматуркија дили», «Әдәбијјат гәзети», Бақы, 1935, № 16.

Мирзэ Сэмэндэр — Аһ, гурбан олум Мәһәмәдин шәриәтинә. О киши елә арвадлардакыны јахшы билирмиш.
(«Алмаз»).

Һачы Әһмәд—Беләдир, ја гејри-беләдир?
(«Алмаз»).

Әһмәди-бигәм—Олар да, адамдан нә десән чыхар.
(«Мәһәббәт»).

Мәмишов—Гој гајышымын алтыны бәркидим.
(«Мәһәббәт»).

Алышов—Гој десин, нә десе өзүмдән чыхан дејиләм.
(«Кәндчи гызы»).

Јазычы персонажын заһири көрүнүшүнү тәсвир едәркән вә характер хүсусијјәтләрини ачаркән дә фразеоложи ваһидләрдән бир васитә кими истифадә едир. Персонажларын бу чүр сәчијјәләндирилмәсинә һәм јазычынын тәһкијә дилиндә, һәм дә әсәрдә иштирак едән сурәтләрин дилиндә раст кәлирик. Әлбәттә, персонажлары да јазычы данышдырыр. Буна көрә дә бир персонажын дили илә башга персонажы сәчијјәләндирә билир.

Персонажы сәчијјәләндиран фразеоложи ваһидләри, мәзунуна көрә, ики група ајырмаг олар:

1. Персонажын заһири әләмәтләрини — үзүнүн гурулушуну, чизкиләрини, бој-бухунуну вә с. охучунун нәзәриндә чанландыран фразеоложи ваһидләр. Белә ваһидләр контекст дахилиндә персонажын заһири әләмәтләрини бир аз да габарыг әкс етдирир. Мәсәлән,

— Дәмиргаја дејилән јекә һејвәрәнин бири иди. Гара һејбәтли сифәти варды. Елә бил чәһәннәмдән илини **гырыб гачмышды.**

(Ғ. Мәһди, «Сәһәр», сәһ. 621).

— Сиз өзүнүз о Туршсују көрмүшсүнүзмү? — дејә Бурчәлијев көј алча јејән кими **турш бир сифәт алды.**

(С. Рәһимов, «Ағбулаг дағларында», сәһ. 32).

Аја дејир: сән чыхма, мән чыхым,

Күнә дејир: сән чыхма, мән чыхым.

Ким белә гыздан кечәр?

(Р. Рза, «Пәнчәрәмә дүшән ишыг», сәһ. 198).

2. Персонажын мәнәви кејфијјәтләрини, хасијјәтини сәчијјәләндиран ваһидләр. Белә ваһидләр персонажын һәм мүсбәт, һәм дә мәнфи кејфијјәтләрини ача билир.

а) Персонажын мүсбәт кејфијјәтләринин ачылмасы. Мәсәлән,

— Бачым оғлу Азәр Мәрәндидир, мүүллиmdir. Дәбистанда ишләјир. **Чанлара дәјән оғландыр.**

(М. Ибраһимов, «Салам сәнә, Русија», сәһ. 8).

— Мән сәнинлә од ајагларам, Шамо! Тәки биз бир јердә олаг!

(С. Рәһимов, «Шамо», II ч., сәһ. 744).

Уста Рамазан гашығы әлинә алыб Таһирә үз тутду:

— Оғлум, бах, бу Кәрими көрүрсән? Мәним көһнә достумдур. Јахшы күнүн јох, јаман күнүн достудур... Јахшы дејибләр ки, **һәр шејин тәзәси, достун көһнәси.**

(Ғ. Мәһди, «Абшерон», сәһ. 132).

б) Мәнфи кејфијјәтләрин ачылмасы. Мәсәлән,

— Елә дә шәриәтә салыб молла Гафар јох јердән бу **гырх газанын мајасы Көјәрчинә ушаг вермәдими?**

(С. Рәһимов, «Шамо», сәһ. 289).

Сифәтдән чохларына мәзлум көрүнән Пашабала әслиндә, һеч дә аз ашын дузу дејилди: һансы ишә киришсәјди, мүтләг **бир һогга чыхардарды.**

(С. Гәдирзәдә, «Башабәла Пашабала», сәһ. 33).

Бу заман курјерлик вәзифәсини дашыјан коса **өз дәрисинә сыгмаз, адам арасында јекә-јекә өзүндән дејәрди.**

(С. Рәһимов, «Сачлы», сәһ. 19).

Садыг ШҮКҮРОВ,
филологи елмләр намизәди,
Давуд НАЧЫЈЕВ,
досент.

«МОЛЛА НЭСРЭДДИН» ВӘ АНА ДИЛИ

XX эср Азәрбајчан әдәбијјаты вә мәтбуатында Ч. Мәм-мәдгулузадә «Молла Нәсрәддин» журналы илә халгын ичти-маи фикир тарихиндә јени бир сәһифә ачды, мүбаризәсини дини-фанатизмә, гадын әсарәтинә, әдаләтсизлијә, зүлм вә ишкән-чәјә, көһнә адәт вә ән'әнәләрә вә с. гаршы чевирди. Шәргин думанлы фәчриндә ишыгылы бир улдуз кими парлады, изләнди вә тәғиб олунду. Унванына фәһшләр јағдырылды. Бүтүн бу-лар онун ирадәсини ғыра билмәди, тутдуғу јолдан гәјтара билмәди. О, зәманәсинин әкс-сәдасы олду. Мүһит ону бир од парчасы јаратды. Бу Прометейин сәси Гафгаз дағларындан Әдән көрфәзи, Мәрмәрә вә Өлү дәниз саһилләринә, Нил, Ама-зонка, Рио-Гранде дел Норт вадиләринә, еһрамлар өлкәсинә, Марат торпағына кедиб чатды. Милләтләр арасында достлуг идејаларыны јајмаға башлады. Истибад, чәһаләт, истисмар гурулушуну лаға гојду, гәһгәһә чәкиб күлдү, сатираларында ифша етди, биринчи нөмрәси кәләчәкдә көрәчәји ишләрин проһрамына чеврилди, Азәрбајчан демократик мәтбуатынын манифести олду. «Молла Нәсрәддин»и тәбиәт өзү јаратды, зә-манә өзү јаратды. Журнал јерли халгларын маариф вә мәд-нијјәтинә, чар һөкүмәтинин бәсләдији дүшмән мүнәсибәти тән-гид етди. Ичтимаи ејибләри мәһв етмәјинчә сатира сүнкүсүнү кери чәкмәди. Сөзүн әсил мә'насында сијаси характерли, дол-ғун мәзмуилу, јад үнсүрләрә гаршы барышмаз мүбаризә апа-ран бир орган олду. 1875-чи илдә чыхан «Әкинчи» гәзетинин галдырдығы маарифчилик идејаларыны, ана дили мәсәләсини илк нөмрәләриндән башлајарағ, бүтүн фәалијјәти дөврү инки-шаф етдириб чанландырды, достлуг вә гардашлыг идејалары-ны јајан «Гоч-Дә'вәт» гәзетинин дә ишинә көмәк етди.

Халглар достлуғуну милли әдавәтә чевирмәк мәгсәди илә ермәни вә азәрбајчанлылар арасына нифағ салан чары гуј-руглу шејтана охшатды, сүтунларында карикатурасыны чәк-

ди, биабыр етди. Халгын чара олан нифрәтини ғызышдырыб, аловландырды, авамлары гәфләт јухусундан ајылтды, әсил дүшмәни танытды. Сөз азадлығы мәсәләсиндә диндән исти-фадә, едән чарын мәнфур сијасәтинин, Загафгазија халгларына вурулан зијаны ачыб көстәрди.

Бу саһәдә чанфәшанлыг көстәрән икиүзлү, јалтағ вә на-муссуз сағгалы һәнәлы һачыларын, ағзы дуалы, бели гуршаг-лы сејидләрин, бу дүнјанын фанилијини, о дүнјанын багилијини тәблиғ едән әммамәли ахундларын үмумиләшдирилмиш су-рәтини бачарыгла јаратды. Чамааты аллаһ хофу илә горхудуб әталәтдә сахламаға чалышан ахунд Әбүтурабын ијрәнч сима-сы, буржуа идеологлары илә әлбирлији, онларын синидиби ја-лајаны олдуғу көстәрилди. Хүсусилә Әбүтурабын иртичачы маһијјәтә малик олан «Данышмагмы вә ја данышмамагмы» мәгаләси «Молла Нәсрәддин»и гәзәбләндирди. О, ичтимаи әдаләтсизликләрә гаршы сусмағы аллаһын ирадәсинә бағла-јан бу мәгаләни вә онун мүәллифинин чәфәнклијини «Лисан бәласы» фелјетонунда сатира атәшинә тутду, ахундуи рија-кар симасыны халга көстәрди. Журналын бу хәтти-һәрәкәти мүртәчә гүввәләри гәзәбләндирди, онлар «Молла Нәсрәддин»и тәғиб етдиләр. Лакин журнал тутдуғу јолдан чәкинмәди, сөз-ләрини, бәдин ифадә васитәләрини даһа да түндләшдирди...

Азәрбајчан дилини һәр чүр јад үнсүрләрин тә'сириндән горумаға чалышан «Молла Нәсрәддин» халгын милли варлы-ғынын дил илә бағлы олдуғуну јахшы дәрк едирди. «Сизи де-јиб кәлмишәм, еј мәним мүсәлман гардашларым», — дејән журнал өз материалларыны садә, халгын баша дүшәчәји дил-дә јазыр, Азәрбајчан дилини јад үнсүрләр һесабына корламаға чалышанлары кәскин тәнгидә тутур, «түркчә јазмағ вә даныш-мағ ејибди» фикрини халг ичәрисиндә јајанларә истәһза едир, әлә салыб күлүрдү. «Бизим образованнылар» фелјетонунда доғма ана дилинә хор бахан, ону бәјәнмәјән бошбоғаз, мис-кин зијалылары лаға гојур, күлүш һәдәфинә чевирир. «Обра-зованны»ны ортаја чәкир, онун дәбаһда көнүнү танытмағ үчүн мүкалимәјә кечир. Арада белә бир суал-чаваб башлајыр:

— Һарадан кәлирсән?

О мәнә белә чаваб верир:

— Ја ходил на почту.

Дејирәм:

— Дүнән бизә нијә кәлмәдин?

Чаваб верир:

— К нам пришли гости.

Дејирәм:

— Јахшы, гонаглар кедәндән сонра кәләјдин?

Чаваб верир:

— Нет, уже было поздно...

Дејирәм:

— Сөз верирсэн ки, сабаһ кәләсэн, бир аз сөһбәт едәк?

Чаваб верир:

— Пастарајус, но слово не дају.

Дејирәм:

— Худаһафиз.

Чаваб верир:

— До свиданија.

Бу мукалимәләрдә һәр ики дили јарымчыг билән башабәла, башыпозуг «образованны»нын данышыгы, гәлбинин бошлуғу, сојуғлуғу ајдынлашыр. Биринчи шөхс һадисәнин инкишафына тәкан верир, икинчи исә һадисәнин маһијәтини, өзүнүн характерини ачыр, охучуда вә мугабилдәки фәрддә нифрәт һиссини ојадыр, гызышдырыр. Сөһбәт давам етдикчә бу надан вә ловға тип даһа рәнкин сөзләрлә биабыр едилир. Фелјетонун финалына јахынһајахынлашда һадисә көзләнилмәдән, тригонометрик диллә десәк, перпендикулјар бир вәзијәтә дүшүр. Фикир формача јумшаг, дахилән дәрн вә өлдүрүчү мезмун кәсб едир, сөзүн гурулушундан јаранан хәфифлик ачы бир сарказма чеврилик. «Ох, ох! Сиз бир зад ганмырсыныз»—дејән мәнфи сурәт өзүнә бәраәт газандырмаг үчүн анасыны тәһгир едир. Беләләриндән ар, намус вә гејрәт көзләмәк, диндә қорамал јатан гурумш гујудан су уммаға бәнзәр. Анасынын јухусуз кечәләри илә һесаблашмајан бу «зијалы» өз нанкор вә әчаиб данышыглары илә сатира охунун нишанкаһы олур. Анасынын суалына чавабда, санки әлләрини бир-биринә вуруб әсәби һалда дејир:

— Чорт јево знајет... јадымдан чыхыб... јумру олур, эти дөјүб салырлар чөлмәјә ја газана, бир чүр ады вар...

— Бала, күфтә дејирсэн?

— Һә.. һә... гофта, гофта

демәси нә гәдәр күлүнчдүр.

«Гофта, гофта» сөзләринин ики дөфә тәкрат-тәкрат ишләдилмәси һеч дә кәлиши көзәллик үчүн дејилдир. Бу, бизим дил пәһләваны «образованны»нын кејфијәтини ајдылашдырмаг мәгсәдини изләјир. Өзү дә гәрибәлик ондадыр ки, «гофта» әвәзинә «долма», «плов», «говурма» вә с. милли хөрәк адлары ишләдилсәјди, һеч дә индики тәсири бағышла-

маз вә ибрәтамиз күлүш доғурмазды. Бу да јазычынын мәһарәти вә истәдады илә бағлыдыр. Чүнки о, имкан вермир ки, сатирик гәһрәман өзү истәдији кими данышсын. Дикәр тәрәфдән әһвалат композисија чәһәтдән елә гурулмушдур ки, «образованны»мыз мәһз белә данышмағы өзүнә шәрәф сајыр. Охучу «гофта» сөзүнү ешидәркән күлүр...

Әдиб, санки белә «образованнылар» һаггында фикрини үмумиләшдириб «Дил» фелјетонунда јазыр: ...бир аз русча «нет-пет»—дејән чаванларымыз мүсәлманча бисәвад ола-ола башлајырлар русча данышмаға, јазмаға. Бөјүк әдиб бунунла рус дилиндә кәкәләјән чызмагарачылары тәнгид едир. Дүнја дилләри ичәрисиндә ән зәнкин лүғәт тәркибинә малик олан рус дилиндән үч-дөрд сөз өјрәнмәклә өзүнү савадлы һесаб едәнләри күтләнин мәсхәрәсинә верир. Халг дәрдинин бөјүк-лүјүнү баша дүшүр, әсрләр боју көзләриндән јанагларына доғру јуварланан көз јашыны силир вә санки јүз иллик бир дөврүн суалына чавабсыз гојмајыб, үзүнү нәсилләр далынча кәлән нәсилләрә тутуб утанмазчасына һәјасызлыг едәнләрин характерини ачмаг үчүн онларын дили илә дејир:

«Гардаш, зарафат дејил ки, дилимиздән өјрәнирик, вәсса-лам: уча папаглыларымыз бир-биринә кағыз јазанда јазыр: «вә никарани нәдарим сәваји әз дури вә мофаригәти шома» алчаг папаглыларымыз да бирчә ил городскөј школада учит еләјәндән сонра күчәдә бир изнакомини встрет еләјәндә о саат шапкасыны чыхарыб дејир:

— Издрасти, бачалуста».

Бурада күлүш илә јанашы, көз јашы, гәзәб илә нифрәт, кәскин сатира илә һәзин лирика гоша инкишаф етдирилмиш вә бу өзүнү «уча папаглылар» вә «алчаг папаглылар»ын данышыгларында нәвәрә чатдырыр. Нәчәфүл-Әшрафдә тәһсил алан «уча папаглылар» ахундлар, мүчтәһидләр; башларына шапка гојан, русча кәмсавад олан «образованны»ларын симасызлыгы, ибарәбазлыгы әдибин үрәјини ағрыдыр, јаддан чыхмајан дәрдә чеврилик. Марағлыдыр ки, ана дили мәсәләсини өн план чәкән бу фелјетонда һадисә инкишафа доғру кетдикчә сүжет даирәси даралыр. Әдиб, заһирән әһмијәтсиз көрүнән бу һадисәдә, бөјүк бир фикир ифадә етмишдир. Бу адамларын һәр бири, ХХ әсрин әввәлләриндә харичи тәсириләрә әсир олан бир сыра Азәрбајҗан буржуа охумушларыны тәмсил едир. Онлар Азәрбајҗан халгынын ничатыны кәнарда ахтарырлар. Өзкәләрә үмид бағлајан, һәр бир тәрәггинин јарадычысы олан халгы танымајан бу «уча вә алчаг папаглылар» одлар јурду

—Азэрбајчанын һәгиги, доґма зијалылары дејилдир. Беләләри вәтәнинин, халгынын, анасынын, бачысынын дүшмәнидиләр. Елә буна көрә дә әдиб бу «охумушлары» инсанларын һәрәкәтини тәғлид едән мејмуңлара бәнзәдир. Ана дилинә јухарыдан бахан, онун инчәлијини вә зәнкинлијини дујуб анлаја билмәјән тәғлидчи «образованнылар» мәчлисләрдә әлдән-дилдән дүшүр, нитг ирад ғылыр:

«Һөкүмәт гојмур мәктәбләрдә ана дилимизи өјрәнәк»—дејә чанфәшанлыг едиләр. Бөјүк демократ, гүдрәтли сатирик тахтабити хасијјәтли бу «образованнылар»ын тәбиәтләринин ијрәнчлијини инандырычы чизкиләрлә көстәрир. Бу хүсусијәти онларын аиләләриндә дә ахтарыр вә ахырда белә бир нәтичәјә кәлир ки, ушағларыны: Фатма, Һәсән, Мүнәввәр әвәзинә «Фатја», «Гасанка» вә «Варја» чағыранлардан нә көзләмәк олар, белә адамлар, доґма ана дилинә һансы аспектдән баха биләрләр?..

Ч. Мәмәдгулузадә беләләрини тәнгид едәрәк јазыр: «Бир саатлыга тутаг ки, һөкүмәт гојмур мәктәбләримиздә ана дилимизи өјрәнәк. Тутаг ки, буну һөкүмәт гојмур, бәс ана дилимизи истәмәји, ана дилимизә мөһәббәт етмәји, ана дилимизи хошламағы ким гојмур?

Мән индијәдәк һеч бир јанда көрмәмишәм ки, ики образованны мүсәлман бир-бирини көрәндә мүсәлманча данышсынлар». Көрүндүјү кими јазычы Езоп манерасындан истифадә етмиш, һөкүмәти тәнгидә мәруз гојмуш, бир охла ики һәдәф вурмушдур.

Столыпин иртича илләринин әввәлләриндә дејилән бу сөзләрлә әдиб, әсас идејаны Кишмишов вә Гараханов кими мүртәчә сензура мүвәккилләринин нәзәриндән јајындырмаг үчүн үстүөртүлү, икибашлы верир, санки күнаһы образованныларда көрүр, бу исә заһири еффеќтин артырылмасы илә нәзәрә чарпдырылыр. Инсана хас көзәл кејфијјәтләри итириб, шпиона чеврилән, симасыз образованныларын давранышы вә әхлаги нағислији «Молла Нәсрәддин»и дүшүндүрүр. Бу заман о, ифша манерасыны дәјишир, јуморуң заһири хәфифлијини артырыр, сөзүн мәна чаларлығыны нәзәрдән гачырмајараг, икинчи шәхсин дилиндән јазыр. «Молла Нәсрәддиндән чох тәвәгге едирик ки, Бакыја бир дәнә чиндар көндәрсин: чүнки бу јавуг вахтларда бир пара мүсәлман мүәллимләринин чанына бир чин мүсәлләт олуб ки, јолдашлары өз араларында һәр нә дејиб, данышырларса, һәммин чин гарадавоја, губернатора,

шпектор ағаја хәбәр верир, јәни бәистилаһни рус шпионлуғ едир».

1905-чи ил ингилабынын мүвәффеғијјәтсизлијиндән сонра «Азэрбајчанда үч мүһүм тәсири вар иди. Бунлардан бири гәдимләрдән галан, кет-кедә зәифләјән фарс, ислам тәсири иди; икинчиси ХХ әсрдә капитализмин инкишафы илә доғуб аловланан 1908-чи ил Түркијә буржуа ингилабындан сонра Азэрбајчан кәнчләринин чохуну әһатә едән түркчүлүк-милләтчилик тәсири иди; үчүнчү чар Русијасыны тәғлид едән, чаризмин мүстәмләкә сијасәтинә бојун әјмәји мәсләһәт билән, сәнајә вә тичарәт буржуазисына әсасланан тәсири иди».

Ичтимаи һәјатын ајры-ајры саһәләриндә өзүнү көстәрән бу регрессив тәсири, әдибин нәзәриндән јајынмыр. О, халгын мәдәнијјәтини учурума доғру сүрүкләјәнләрә гаршы, мүбаризәсини ардычыл сурәтдә давам етдирир, һәдәфи мүхтәлиф мөвгедән сатира атәшинә тутур, һадисәләри мәзмун вә формаларына көрә ајырыр, характерләрини мүәјјәнләшдирир, шәхси мүнасибәтини билдирир. Лакин һеч вахт бахышларыны вә дилини халга бир ресепт кими гәбул етдирмәк мәгсәдини дашымыр. О, садә халг дилиндә јазыр, данышыр. Өзү дә мәшһур олмаг үчүн јох, халгы севдијинә, халгы бөјүк вә сарсылмаз арха сандығына көрә јазыр. Чүнки, көңлү белә тәләб едир, белә арзулајыр... Бу да онун халғилији илә бағлыдыр. Халғилик исә онун тәбиәтиндәдир вә бурада һеч бир истисна гануну јохдур. Арзу мүһитин һадисәләри фонунда һәгигәтә чеврилир... Көзләримиз өнүнә: Шейх Нәсруллаһ («Өлүләр»), Мирзә Мөһәммәдәли, Сәмәд Ваһид, Рүстәм бәј («Анамын китабы», Худаяр бәј («Данабаш кәндинин әһвалатлары»), глава Пирверди бәј («Данабаш кәндинин мәктәби»), Гурбанәли бәј вә башга бу кими типләр кәлирләр. Онлар данышырлар, һеч кәс бир-бирини анламыр. Шейх Нәсруллаһ Искәндәрлә габаглашаркән чанына горху дүшүр. «Бу Искәндәрдән көзүм су ичми»—дејә шакирдинә пычылдајыр. Худаяр бәј јазыг Мөһәммәдһәсән әминин ешшәјини күнүн күнортачағы зорла әлиндән алыб апарыр... Көз јашлары вә күлүш бир-биринә гарышыр. Мүһит үстүнлүјү биринчијә верир. «Анамын китабы» ортаја кәлир. Гардашларың һеч бири бу мүгәддәс китабы охуја билмир. Ана кәләрләнир, әдиб «охумушларымызы» ифша едир. Доґма азәри дилинә јухарыдан баханллара нифрәт һиссини артырыр. Чүнки адамлар халгдан, онун милли адәт вә әнәнәләриндән узағлашан, ата-баба ганунларына бикәнәләшән, газанч хатиринә тәһсил көрмүш шәхсләрдир вә беләлә-

риндэн ана дилинэ кичик бир һөрмәт көзләмәк олмаз. Ијирми беш иллик фәалијјәти заманы һәмнишә садә вә ајдын бир дилдә јазан вә буһу һеч кәсә әдәби дил кими гәбул етдирмәк арзусунда олмајан журнал һәр бир јени нөмрәсиндә чалышырды ки, халг онун үнсијјәтиндән јорулмасын, материалларынын мәзмунуну тез вә дүзкүн баша дүшсүнләр, дост вә дүшмәнләрини танысынлар.

Азәрбајчан дилини јолухдурмаға чалышдығлары үчүн тәнгид олуһанларын зәһмәткеш күтләјә мүнәсибәтини әјрәнсинләр. Јохса, бөјүк рус шаири Крыловун «Јолчулар вә итләр» тәмсилини «Абирин вә Қилаб» ады илә Азәрбајчан дилинә тәрчүмә едәнләрдән нә көзләмәк олар?

Һалбуки «Абирин вә Қилаб» әрәбчәдир. Дејәсән, елә буна көрәдир ки, көркәмли фелјетончу үзүнү күтләјә тутуб дејир: «еј чамаат Крылов тәмсилләрини садә рус дилиндә јазыб ки, рус милләти јахшы баша дүшсүн. Әкәр Крылов билсәјди ки, түркләр онун тәмсилләрини түрк дилинә тәрчүмә едәндә јолчулара «Абирин» вә итләрә «Қилаб» ады гојачағлар јәгин ки, Крылов да тәмсилләрини фирәнк ја немсә дилиндә јазарды»¹.

Ана дилинин кет-кедә белә бир шәкилдә зибилләндирилмәјә башламасы, «Молла Нәсрәддин»и нараһат едир. Бу саһәдә сөјләјәчәји фикрә јени формада дон кеһиндирмәјә, һәдәфи дүзкүн вурмаға сәј едир. Фикрини гејри-мүстәғим мәһнада верир. «Образованны»мыз санки чаныјананлыг көстәрир, гымылдајыр. «Мән јенә дејирәм ки, јазымызын јүздә дохсан доғузу әрәб вә фарс ибарәси олмаса,— түрк дили хараб олуб кедәчәк, түрк дили ләззәтдән дүшәчәк».

Һәр шејә ани тәсадүф нөгтеји-нәзәриндән бахан «образованны»лар белә дүшүнүр, белә аһлајыр, белә ганырлар. Хәрчәңк хәстәлији кими горхулу вә мүәличәсиз олан бу «охумушлар» даһа ејбәчәр ишләрә әл атыр, Азәрбајчан дилиндә тез-тез ишләнән «чоһ јахшы» сөзүнү «пәк еј»лә әвәзләмәјә чалышыр, буржуа мәтбуатында бир сыра чиркин мөгәләләрлә чыхыш едиб, фикир сөјләјирләр. Беләләринә гаршы мүбаризә апаран әдиб бу саһәдә халғын шуур дәрәчәсини нәзәрә алыр. Гәзәб һиссини артырмағ үчүн онларын мүгәддәс сајыб инандығлары ахунду өзүнәмәхсус усталыгла данышдыыр вә бу јолла күтләјә тә'сир етмәк мәгсәдини изләјир. Руһанини бу ишә чәлб едән јазычы диггәти онун нитгиндә «пәк еј» сөзүнүн

¹ «Молла Нәсрәддин», 26 август 1906, № 21.

ишләдилиб-ишләдилмәмәсинә јөнәлдир, ахунда белә бир суал верир:

— Ахунд, доғрудурму ки, Қәрбәләјы Сәкинә хала индијәдәк ики јүз дәфә сизә олуб?

— Бәли, бәли вә чоһ јахшы еләјиб; чүнки бу бир хејир ишдир, фејзи чоһдур¹.

Ахунд «пәк еј» сөзүнү дилинә кәтирмир. Бу исә әдибин мәгсәдинә бир чавабдыр. Бурада әһвалат бир аз да ирәлијә доғру кетдикчә «чоһ јахшы» истилаһынын Азәрбајчан халғынын дил тарихиндә мөвчуд олдуғу мәсәләси гојулур вә ахунд санки үзүнү түрк идеолоғларына тутуб дејир:

— Бәс, белә оlanda бизә ата-анадан галан «чоһ јахшы» сөзләрини һараја гојағ?

Бу чаваб гаршыја гојулан мәсәләни идеја-сијаси чәһәтдән хәтм етмишдир. Әлбәттә, бу ахунд һеч дә мәсчид миһарәләриндә бајғушлуг едән, әрәб вә фарс ибарәләринин тәблиғчиси олан адам јох, «Молла Нәсрәддин»ин өзүдүр. Бурада «ахунд» сөзү фикри инандырмағ, тә'сирли етмәк үчүн ишләдән бир васитәдир. Даһа доғрусу бу ахунд о дүнјанын јох, сәадәти бу дүнјада көрән бизим «Молла Нәсрәддин»дир. О, кен шалвар османлыларын надан кәндлиләринин бу кобуд «пәк еј»инә гаршы чыхмагла өз нүфузу даирәси даһилиндә халғы инандырмаға чалышмыш, османлычаны «әдәби дил» кими гәбул етдирмәјә чан атан Искәндәрбәј Мәликову, Әлибәј һүсәјнзадәни, Халид Хүррәм Сәбри Бәјзадәни тәнгид атеһинә тутур. «Гејрәт» фелјетонунда ана дилинә әһәмийјәт верилмәдијиндән бәһс едәрәк јазыр: «Әкәр биз ана дилимизә гејри милләтләр кими әһәмийјәт верәк вә өз арамизда ана дилимиздә данышағ, онда демәли ки, кәрәк һәр бир чәмијјәтимиз позула»².

XX әсрдә Азәрбајчан әдәбијјатында јени бир мәрһәлә башламышды вә бу дикәр саһәләрдә олдуғу кими өзүнү дилдә даһа тез нәзәрә чарпыдырды. Түркләшмәк идејасынын мејдана атылмасы вә бунун тәрәфдарларынын сајынын артмаға башланмасы «Молла Нәсрәддин»и нараһат едир. О «Фјузат» гәзәти тәрәфиндән тәблиғ олан, пантүркист Зија Көкалпын ирәли сүрдүјү:

Көзәл дил түркчә бизә
Башға дил кечә бизә

¹ «Молла Нәсрәддин», 13 јанвар 1912, № 2.

² Јенә орада.

Истанбул, гонушмасы,
Эн хош ејичә бизә

фикрия гаршы чыхараг истезалы бир шәкилдә јазырды: «Мән һәмишә һејфсиләнирдим ки, кедиб Түркијәдә тәһсил етмәмишәм вә бу сәбәбдән елә јазыб даныша билмирәм ки, османлы дилинә охшасын. Ахырда јолдашларымдан бириси мәнни бу чәтин фикридән гуртарды.

Јолдашым мәнә дејир ки, һеч зәһмәт чәкиб Түркијәдә кедиб, илләр узуну түрк дилини вә түрк елмләрини тәһсил етмәк лазым дејил. Әкәр истәјирсән ки, јаздығын түрк дилинә охшасын, лазымдыр һәр сәтри индики јазасан «шимди», «кедирик» әвәзинә «кедјорсуз» вә һәр фе'лин ахырында јазасан «лым», мәсәлән, багалым, кедәлим, јаталым.

Дедим јолдаш, јаз көрүм нечә чыхыр. Јолдашым белә јазды: «Иштә шу гәзетләрә багалым көрәлим ки, шимди һәпси пәк еји түркү јазыјоруз, шимди иштә көрәлим...»¹.

Әсас сәбәб дә будур; гејрәтсиз рүтбәлиләр, рәјасәтпәрәстләрин һеч бири ана дилинә әһәмијјәт вермир, лагејд мүнәсибәт бәсләјирләр. Ана дилиндә данышмағы, јазмағы өзләринә ар билирләр. Лакин унудурлар ки, аналары онлара бу дилдә лајлај демиш, севиб охшамышдыр. Ана лајласыны әскиклик сәјан бизим тәшәххүслү түркчә охумушлар, «образованнылар» мәһз белә нанкор адамлардыр. Дара дүшдүкдә ишин алтындан сыпыхыб чыхмағы бачаран бу икнүзлүләр санки килејкүзар едиб зарыјырлар ки, «бизи гојмурдулар өз дилимиздә ачылышаг».

Буну ешидән «Молла Нәсрәддин» үзүнү «охумушлара» тутуб дејир: «Доғрудур, гојмурдулар. Лакин евиниздә гызыныза өзүнүз «папа» чағыртдырмаға сөзүнүз нәдир, бәс буну ким гојмурду?». Әдиб бунунла Азәрбајчан халгынын һеч бир этнолингвистик һадисәјә уғрамајан, бөјүклүк, ағсаггаллыг мә'насыны билдирән «дәдә» сөзүнүн «папа» илә әвәз едилмәсини бағышланылмаз күнаһ сајыр. «Милләт, милләт» гышгырыб синәләринә јумруглајанларын чәмијјәтин бәдәниндә ијрәнч јара олдуғуну, беләләринә гаршы мүбаризә апармағын вахты чатдығыны вачиб билир вә чалышыр ки, бундан башгалары да јолухмасын вә бу вәзијјәт епидемија шәкли алмасын.

Азәрбајчан дилинин тәмизалијинә чалышан журнал дилин зәнкилијини, сәдәлијини горујуб сахламагла јанашы, бу сәһәдә кедән мүбаһисә вә мүзакирәләрдә дә јахындан иштирак

едир, фикир сөјләјирди. Белә ки, 1926-чы илдә Бақыда Үмумиттифаг түрколожии гурултај чағырыларкән бә'зи пантүркистләр түрк дилиндә олдуғу кими «Х» сәсини Азәрбајчан дилиндә дә «Г» сәси илә әвәз етмәк фикрини ирәли сүрүрдүләр. Онлар бу тәклифләри илә куја дилимизин лексикасыны зәнкинләшдиридиләр. Лакин журнал Азәрбајчан дил ганунунун һеч бир нәзәри вә тәчрүби тәләбинә чаваб вермәјән бу тәклифә е'тираз етди, «Х» сәси, јохса «Г» сәси» фелјетонуну јазды. Орада дејилир:

«...Кедиб залда далда отурачағам, әкәр ганун чыхса ки, «Х» јохдур, «Г» вар, көзләрими јумачағам. Десәләр ки, нијә хорулдајырсан: чаваб верәчәјәм сәһв едирсән. Хорулдамырам.

Азәрбајчан дилиндә хорулдама јохдур. Горулдајырам. Јенә мәсәлә чыхачағ. Јенә десәләр «Х» јохдур, «Г» вар, бу заман өзүмү јыхачам јерә, башлајачағам хырылдамаға. Чамаат јығылачағ башыма вә дејәчәк јазыг өлүр, көр нечә хырылдајыр. Мән о саат јеримдән дик атылыб дејәчәјәм, хејр, сәһвиниз вар, Азәрбајчан дилиндә «Х» сәси јохдур, «Г» сәси вар. Мән хырылдамырам, гырылдајырам»¹.

Көрүндүјү кимй бу сәдә чүмләләрдә јуморла бирликдә јандырычы, мәһведичи сатира да вар. Үмумй тәнгид исә османлыпәрәстләрә гаршы чеврилмишдир.

Реализм принципләринә јүксәк дәрәчәдә әмәл едән, објектив әләмдә баш верән һадисәләри мәнтиги нәтичәләринә көрә сечән бүтүн нөгсанлары санки бир јерә топлајыб, һамысынын башына ағыр күрз илә зәрбә ендирән «Молла Нәсрәддин» ана дилинин тәмизлији вә тәрәггисиндә эрәб әлифбасынын дәјишдирилмәсинин зәрурилијини өн плана чәкир. Халгын милли мәдәнијјәти вә әдәбијјатынын инкишафында әлифбанын әһәмијјәтини гејд едир, XIX әср Азәрбајчан әдәбијјатынын корифеји М. Ф. Ахундов ән'әнәләрини һәјата кечирмәјә чалышыр.

¹ Бах, Н. Ахундов, «Молла Нәсрәддин» журналынын нәшри, Бақы, 1959.

¹ «Молла Нәсрәддин», 1906, № 11.

Мәрјәм ИСМАҖЫЛЗАДӘ,
Бақы, 199 нөмрәли мәктәбин
мүәллими.

ШАКИРДЛӘРӘ МӨҢКӘМ БИЛИК ВӘ САВАДЛЫ ЖАЗЫ ВӘРДИШЛӘРИ АШЫЛАМАГ ТӘЧРҮБӘСИНДӘН

Мән шакирдләрә мөһкәм билик вә савадлы жазы вәрдишләри ашыламаг үчүн јени материалы ардычыл, мәнтиги, јыгчам, әјани олараг изаһ етмәјә чалышырам, дәрседә шакирдләрин фәаллығына, мүстәгил ишләринә кениш имкан јарадырам. Бу иши елә тәшкил едирәм ки, синифдә шакирдләрин әксәријјәти бүтүн диггәтини јени мөвзүјә чәлб етмәјә мәчбур олур. Бу исә мөһкәм билијин рәһнидир.

Мән һәр дәфә јени дәрсә шакирдләрә мүстәгил иш вермәклә башлајырам. Мәсәлән, V синифдә «Мүрәккәб сифәтләрин орфографијасыны» кечәркән «Мәктәблинин орфографија лүғәтиндән» (мүәллифләри Ә. Әфәндизадә вә Ә. Аббасовдур) 10 мүрәккәб сифәт (битишик, дефислә вә әјры јазылан) јазмағы шакирдләрә тапшырырам. («Мәктәблинин орфографија лүғәтинин» мувафиг сәһифәләрини кәстәрирәм).

Шакирдләрин тапшырығы нечә јеринә јетирдикләрини јохлајырам. Сонра исә дәрсә гәдәр жазы тахтасына гејд етдјим мүрәккәб сифәтләрин үстүнү ачырам:

Кирдәсифәт (ғыз), дилли-дилавәр (оғлан), он беш мәртәбәли (бина).

Мәним тәклифим үзрә шакирдләр һәмин сөзләри шифаһи олараг гурулушуна көрә тәһлил едирләр.

Лүғәт үзәриндә ишләмәклә шакирдләр мүрәккәб сөзләрин нечә әмәлә кәлмәсини тәһлил едәрәк өјрәнир, мүстәгил олараг онун гурулушу илә таныш олурлар. Бүтүн шакирдләр тәрәфиндән тәһлил едилмиш һәмин сөзләрин нечә әмәлә кәлмәсини 3 шакирддән сорушурам. Сонра исә мәним тәклифим үзрә мүрәккәб сифәтләрин орфографијасына аид жазы тахта-сындан асдығым чәдвәли шакирдләр дәфтәрләринә көчүрүр, сағ графаја исә өзләриндән ујғун сөзләр әләвә едирләр.

Шакирдләр тапшырығы јеринә јетирәркән, мән скамјалар-арасы кәзәрәк јазылары диггәтлә изләјир вә лазым кәләндә чәтинлик чәкәнләрә көмәк кәстәрирәм. Тапшырыг јеринә јетирилдикдән сонра шакирдләрлә бирликдә ичәрисиндә мүрәккәб сифәтләр олан чүмләләрин тәһлилинә башлајырам. Бүтүн шакирдләр дәрседә һәм фәал, һәм дә марагла иштирак едирләр.

Грамматика дәрсләриндә мән, јери кәлдикчә чәдвәлләр-дән, графалардан, схемләрдән дә истифадә етмәјә чалышырам. Тәчрүбә кәстәрир ки, дидактик материал синифдә, хүсу-силә V—VII синифләрдә әһәмијјәтли дәрәчәдә мәнимсәмә ишини асанлашдырыр.

Ибтидаи мәктәбдән шакирдләрә бир чох грамматик мөвзулар танышдыр. Мәһзә она көрә дә дәрс илинин әввәлләриндә бәзи шакирдләрдән тез-тез белә сөзләр ешидирдим: «Биз буну билирик», «Биз буну кечмишик» вә с.

Адәтән, ушағлар ибтидаи мәктәбдә кечдикләри нитг һис-сәләрини (мәсәлән, исим, сифәт, сај, фе'л вә с.) кечәчәкләри-ни ешитдикдә севинирләр. Буну нәзәрә алараг мән дәрсә елә башлајырам ки, шакирдләрдә јени дәрсә мараг ојансын вә онларын диггәти јени өјрәнилчәк грамматик материал чәлб едилмиш олсун. Она көрә дә дәрсә һазырлашаркән шакирд-ләрин бу фикирләрини («Биз ону билирик») сәһв олмасыны сүбүт етмәјә, онлара јени бир шеј демәјә вә мараг ојатмаға чалышырам. Мәсәлән, V синифдә «Исим» бәһсини кечәркән, «Тарлада» шәклиндән истифадә едирәм вә бу мәгсәдлә дә шәкли дивардан асырам. Сонра шакирдләрин диггәтини шәк-лин мәзмунуна чәлб едирәм. Бундан әләвә, шәкилдә тәсвир едилмиш әшјалары мүөјјәнләшдирәчәкләрини дә шакирдләрә тапшырырам. Тапшырығын јеринә јетирилмәсиндә бүтүн синиф фәал иштирак едир, һәр шакирд даһа чох әшја—исим кәстәрмәјә чалышыр. һәмин шәклин материалы әсасында шакирдләр исимләри мүөјјәнләшдирирләр. Сонра да һәмин исимләри чүмләләр ичәрисиндә ишләдирләр.

«Сифәт» бәһсини кечәркән мәзмунча ушағлара јахын олан «Кәндә баһар» шәклини синифә кәтирирәм.

Ушағлар шәклә диггәтлә бахырлар, сонра да орада тәсвир едилән әшјалары мүөјјәнләшдирир вә фикирләшиб онлара ујғун сифәтләр сөјләјирләр.

Исимләрә мувафиг сифәтләрин мүстәгил олараг тапылма-сы һәнки грамматик материалларын даһа јахшы мәнимсә-

нилмәсинә, һәмчинин шакирдләрин нитг инкишафына көмәк едир, онларын сөз еһтијатыны зәнкинләшдирир.

Шакирдләр мәним тәклифим үзрә шәклиң мәзmunуна аид вә ичәрисиндә сифәт олан бир нечә чүмлә тәртиб едирләр. Дүзкүн гурулмуш чүмләләри бир шакирд јазы тахтасына, галан шакирдләр исә мәним тәклифимлә дәфтәрләринә гејд едирләр.

Тәчрүбә көстәрир ки, шәкил дәрси даһа чанлы вә мараглы едир, бу заман шакирдләр јени материалы дәриндән мәнимсәјирләр. Грамматик мәвзунун өјрәнилмәсиндә тәтбиг едилмиш бу пријом, кәләчәкдә һәмин шәкил үзрә апарачағым инша јазыја да көмәк едир.

Дәрс нә гәдәр јахшы кечсә дә газанылмыш билик јада салынмазса, шакирдләр ону тез унудурлар. Мәһз она көрә дә мән јени өјрәдәчәјим һәр һансы грамматик мәвзуну кечдјим материалларла әлағәләндирирәм. Бурада мән кечилмиш материалы садә тәкрар кими дејил, мүәјјән дәрәчәдә дәјишилмиш, мараглы формада апарырам. Белә тәкрара исә ушагларын диггәти даһа чох чәлб олунур. Беләликлә, јени өјрәниләчәк материала даһа чох мараг ојаныр, шакирдләрин дәрседә фәаллығы даһа да артыр.

Бә'зән грамматик материалын өјрәнилмәси вә ја тәкрары илә әлағәдар олараг дәрседә карточкалар да тәтбиг етмәјә чалышырам. Мәсәлән, V синифдә «Әвәзлији» кечәркән дәрседә мүстәгил ишин бу нөвүндән ашағыдакы кими истифадә едирәм.

Һәр ушаг она дүшән карточка үзәриндә мүстәгил ишләјир. Карточкаларда исә ичәрисиндә әвәзлијин мүхтәлиф нөвләри олан чүмләләр јазырам. Бу мәгсәдлә дә бә'зән синифдә вә синифдәнкәнар охунмуш әсәрләрдән дә чүмләләр сечирәм.

Сечиләчәк чүмләләрин јени мәвзунун тәләбләринә мүвафиг олмасыны вә шакирдләрин идеја-сифәси тәрбијәсинә көстәрәчәји мүсбәт тәсири дә нәзәрә алырам.

Карточканы алан шакирд орадакы чүмләни дәфтәринә јазыр, әвәзлијин алтындан хәтт чәкир вә онун нөвүнү јанында (мә'тәризәдә) көстәрир.

Ушаглар мүстәгил олараг тапшырығы јеринә јетирирләр. Сонра исә мән тапшырығын нечә јеринә јетирилдијини јохлајырам.

Бир шакирд јаздығы чүмләни охујур, әвәзлији вә онун нөвүнү көстәрир. Бу просесдә бүтүн синиф фәал иштирак едир.

Әкәр тәһлил заманы һәмин шакирд сәһв бурахмышдырса, мәним тәклифимлә шакирдләр онун сәһвини дүзәлдирләр.

Башга нитг һиссәләринин тәдрисиндә вә тәкрарында да белә карточкалардан бә'зән јазылы вә бә'зән дә шифәһи истифадә едирәм. Бу иши елә тәшкил едирәм ки, һәр бир шакирдә һәр дәфә јени карточка дүшсүн.

Карточка үзәриндә иши VI—VII синифләрдә дә мүвәффеҗијәтлә давам етдирирәм.

VII синифдә «Табели мүрәккәб чүмләдә будаг чүмләнин нөвләри» һаггында верилмиш билији тәкрар етмәк вә онун нечә мәнимсәнилдијини јохламаг үчүн һәр үч-дөрд карточкада табели мүрәккәб чүмләнин бир нөвүнү јазырам.

Карточкалары синифдәки шакирдләрин сајына көрә габачадан һазырлајырам. Дәрседә һәмин карточкалары шакирдләрә пајлајырам, һәр карточкада исә шифәһи изаһ олунмаг үчүн мүәјјән тапшырыг верирәм. Карточкалары алан шакирдләр мүстәгил олараг чүмләнин нөвүнү мүәјјәнләшдирир вә гурулушуна көрә тәһлил едирләр. Чағырылмыш шакирд исә өз чүмләсини охујур, лакин онун нөвүнү көстәрмир вә ону тәһлил етмир.

— Кимдә бу нөв чүмлә вар?— дејә шакирдләрдән сорушырам. Шакирдләр әл галдырырлар. Карточкаларын нөмрәси мүәјјәнләшдирилир. Әкәр нөмрә дүзкүн көстәрилмишдирсә (нөмрәни мән өз күндәлик планында гејд едирәм), демәли, шакирд будаг чүмләнин нөвүнү дүзкүн мүәјјән етмишдир.

Бундан сонра исә биринчи чағырылмыш шакирд өз чүмләсини учадан охујур вә онун гурулушча нөвүнү тәһлил еди. Галан шакирдләр исә һәмин нөвдән олан чүмләләрини анчаг сәссиз охумаға вә тәһлил етмәјә башлајырлар. Бу гајда илә дәрседә бу иши мүстәгил олараг давам етдирир вә баша чатдырырам.

Бу үсулу тәтбиг етмәклә мән дәрси даһа чох ушагдан сорушмаға наил олур, будаг чүмләни нисбәтән зәиф тәһлил едәнләри мүәјјәнләшдирирәм. Буна чәми 8 дәгигә вахт сәрф едирәм, бүтүн шакирдләр кәркин диггәтлә вә бөјүк марагла синифдә ишләјирләр.

Јүксәк мүвәффеҗијәт уғрунда мүбаризәдә унутмаг олмаз ки, бә'зи шакирдләр өзүнү јохлама вәрдишләринә малик ол-

мурлар. Белә шакирдләрин сәһвләри әсасән онунла изаһ еди-
лир ки, онлар өзләрини јохламырлар. Бу, ән чох зәиф шакирд-
ләрә аид олуp. Бә'зән тез-тез белә һаллара раст кәлирик: ша-
кирд сөзү јазаркән сәһв бурахыр, лакин она јаздығыңы јохла-
мағы тәклиф етдикдә о, тез сәһвини дүзәлдир, бу вә ја дикәр
орфограм һаггында дүзкүн изаһат верир. Мәһз она көрә дә
синифлә ишләркән, мән һәр шакирдин хүсусијјәтини өррәнир,
буну нәзәрә алараг, ајры-ајры шакирдләрдә мұвафиг иш апа-
рырам. Бу мәгсәдлә дә шакирдләрә фәрди тапшырыглар ве-
рир, әләвә мәшғәләләр кечирәм. Әләвә мәшғәләләрдә програ-
мын шакирдләр тәрәфиндән зәиф мәнимсәнилән бөлмәләри
үзрә дә иш апарырам.

Дәрәдә чари билијин һесаба алынмасы да мұһүм әһәмиј-
јәтә маликдир.

Мән бә'зән гүввәли шакирдләрин чавабларыны дүзәлтмә-
ји зәиф шакирдләрә тәклиф едирәм, зәиф ушагларын ујғун
чавабларыны исә гижмәтләндирир, ја да тәрифләјирәм. Бе-
ләликлә, шакирд өз гүввәсинә инанмаға, јолдашының чаваб-
ларындакы нөгсанлар дүзәлтмәк үчүн әл галдырмаға сәј
көстәрир. Шакирдләрдә өз гүввәләринә инам һиссинин тәрби-
јә едилмәсинин мұһүм әһәмијјәтини нәзәрә алараг, гүввәли
шакирдләрин чавабларында бурахылмыш нөгсанлары дүзәлт-
мәк үчүн зәиф шакирдләри јазы тахтасы гаршысына чағыры-
рам.

Беләликлә, дәрәс үрәкдән динләјән, лакин сакит отуран
ушаглары данышмаға, чаваб вермәјә мәчбур едирәм.

Адәтән, зәиф шакирддә нитг дә зәиф олуp. Мәһз она көрә
дә белә шакирдләр чаваб верәркән мән онларын дүзкүн чүм-
лә гурмаларына, нитгләринин ардычыллығына, мәнтигилијинә
наил олмаға сәј көстәрирәм.

Мән һәмишә шакирдләрдән ән ади јазылары белә, тәмиз,
сәлигәли, савадлы јазмағы тәләб едирәм. Јазы ишләрини гиж-
мәтләндирәркән мәзмун вә савадла јанашы, онларын тәмиз-
лијини, сәлигәли олмасыны да нәзәрә алырам. Әкәр ифадә
вә инашда шакирд чох сәһв бурахмышдырса, вәдә һәмин јазы
ишини јенидән көчүрмәји она тәклиф едирәм. Бу исә шакирд-
ләрдә өз јазы ишләринә мәс'улијјәт һиссини артырыр, онларын
јазы савадында олан нөгсанларының арадан галдырылмасы-
на хидмәт едир.

Шакирдләрин үмуми инкишафында вә савадлы јазы вәр-
дишләринин мөһкәмләндирилмәсиндә синифдәнкәнар мұта-

лиәнин бөјүк ролу вардыp. Она көрә дә мән илк күндән ша-
кирдләрин мүнтәзәм олараг китаб охумаларына диггәт јети-
рирәм. Мәктәб китабханасы илә әлагәјә кирәрәк, шакирдлә-
рин сәвијјәләринә ујғун олан китаблары мұәјјәнләшдирир вә
бүтүн шакирдләрин китабханаја үзв јазылмасына наил олу-
рам. Һәтта, валидејнләрин көмәјилә вәдә шакирдләрин кичик
китабхана јаратмаларына да чалышырам.

Синифдәнкәнар оху илә әлагәдар олараг һәр шакирдин ај-
рыча дәфтәри вардыp. Вердијим көстәриш үзрә шакирдләр
охудуглары китаб һаггындакы тәәсүратларыны мүнтәзәм
олараг һәмин дәфтәрә гејд едирләp. Һәр ајда бир дәфә һәмин
гејдләри дәрәдә вә ја синифдәнкәнар вахта мұзакирә еди-
рик. Ән јахшы рәјләp синфин вә ја мәктәбин дивар гәзетинә
јазылып.

Шакирдләрин дүзкүн вә мөһкәм савад вәрдишләринә јијә-
ләнмәси онларын нитг мәдәнијјәтинә дә бөјүк тәсир көстә-
риp.

Мән буну дәрәс просесиндә нечә јеринә јетирирәм?

Һәр шејдән әввәл, бүтүн шакирдләрдә тәләб олунан миг-
дарда дәфтәр олмасына (ев дәфтәри, дәфтәр №1, 2 вә с.) ча-
лышырам, дәфтәр гуртардыгдан вә онун нечә апарылмасына
үмуми гижмәт вердикдән сонра, шакирдләр анчаг мәним разы-
лығымла јени дәфтәрә кечмәјә башлајырлар. Бир гајда ола-
раг јазы апардығым күнүн сәһәри дәфтәрләри јохлајырам.
Мұшаһидә етдијим сәһвләри гырмызы мұрәккәблә һәр ша-
кирдин дәфтәринә јазырам. Бундан әләвә, һәр јазы ишиндән
сонра лазым кәлдикдә, дәфтәрдә мұәјјән һәрфләрдән, онла-
рын бирләшмәләриндән дә нүмунәләр јазыр, характерик ор-
фографија сәһвләрини группашдырыp вә синифдә тәһлил еди-
рәм.

Дәрәс илинин илк күнләриндән фәнн мұәллимләри илә (мә-
сәлән, тарих, чографија, ријазиијјат вә б.) әлагәјә кирәрәк, ша-
кирдләрә лүгәтчә тәртиб етдирирәм. Оху дәрәсләриндә, тарих,
чографија вә һесаб фәннләринин тәдрисиндә тәсадүф едилән
чәтин сөзләрин һәмин лүгәтчәјә јазылмасыны шакирдләрдә
тәләб едирәм. Һәр рүбдә азы бир дәфә шакирдләрин лүгәт
дәфтәрини јығып јохлајырам. Бу исә шакирдләрдә јүксәк са-
вад уғрунда мұбаризәдә башга фәнн мұәллимләринә көмәк
етмәјә имкан верир.

Сәјјад ӘҺМӘДОВ,
Газах рајону Ејналлы кәнд
мәктәбинин мүәллим.

ИСИМ БӘҢСИНИН ДИАЛЕКТ ШӘРАИТИНДӘ ТӘДРИСИНӘ ДАИР

Исим нитг һиссәләри сырасында лүгәт еһтијатынын зәһкилији е'тибары илә әсас јер тутдугуна вә әввәлчә тәдрис едилдијинә кәрә, һәмин бәһсин диалект шәраитиндә јери кәлдикчә башга нитг һиссәләри илә мугајисәли шәкилдә тәдрис мүәллимдән зәһкин биллик, педагожи усталыг вә методик мәһарәт тәләб едир. Белә ки, дил дәрсләриндә тәкчә грамматик гајда вә гануңлары әзбәрләмәклә, јә'ни ону мүчәррәд шәкилдә өјрәтмәклә шакирдләрин нитг вәрдишләрини инкишаф едирмәк вә онларын нитгләриндәки шивә нөгсанларыны арадан галдырмаг олмаз. Она кәрә мүәллим һәмишә чалышмалыдыр ки, шакирдләр өјрәндикләри дил фактларындан нитгләриндә дүзкүн вә јерли-јериндә истифадә етмәји бачарсынлар. Бунун үчүн һәр дәрсин характериндән асылы оларат, әдәби дилдә шивәјә мөхсус нитги мугајисәли шәкилдә тәдрис етмәк чох фајдалыдыр.

Шакирдләрин дәрсә олан марағыны даһа да артырмаг вә онларын диггәтини өјрәниләчәк материалә чәлб етмәк мөгсәди илә исмин тәдрисинә бирдән-бирә тә'рифлә башламаг дүзкүн дејилдир. Она кәрә дә мән индуктив јолла кедәрәк, шакирдләрә иһтидан мәктәбдә исим һаггында әлдә етдикләри мә'луматы хатырлатдыгдан сонра изаһ едирәм ки, исимләр бизи әһәтә едән бүтүн мадди вардыгларын (Елман, Севил, ат, гуш, китаб, торпаг, дағ, јағыш, думан, гар, боран, мүәллим, һәким, чај, дәннә, шәһәр, кәнд, Бақы, Шыхлы вә с.); ејни заманда мә'нәви вә мүхтәлиф мүчәррәд аңлајышлары (фикир, хәјал, дүшүнчә, һөрмәт, нәсиһәт, шүүр, севки, көзәллик вә с.) адларыны билдириләр.

Бунлардан шәхс билдирәнләри ким? суалына, башга чанлылары вә чансыз әшјалара аид оланлары нә? суалына, јер—мәкан адларыны билдирәнләр исә һара? суалына чаваб верир. Исим һаггында бу чүр үмуми мә'лумат вердикдән сонра ша-

кирдләрдән бир нәфәринә јазы тахтасында әдәбијјат дәрслик-ләриндә верилмиш С. Вурғунун «Азәрбајчан» ше'риндән ашагыдакы бәнди јаздырыб, орада ишләнән исимләри тапдырырам:

Өлмәз көнүл, өлмәз әсәр,
Низамиләр, Фүзулиләр!
Әлин гәләм, синән дәфтәр,
Де кәлсин, һәр нәјин вардыр,
Дејилән сөз јадикардыр.

Шакирдләр һәмин парчада ишләнмиш көнүл, әсәр, Низами, Фүзули, әл, гәләм, синә, дәфтәр, сөз, јадикар исимләрини асанлыгла тапырлар вә елә орадача өзләри әшјанын адыны билдирән сөзләрин исим олмасы тә'рифини сөјләјирләр. Сонра шакирдләрә диггәтини һәмин исимләрә чәлб едиб онлара белә бир сөз верирәм:

— Исимләрә фикир верин, көрүн, сиз оңлардан һансылары јазылдығы кими тәләффүз етмирсиниз?

Шакирд: мүәллим, биз көнүл сөзүнү конул, јадикар сөзүнү исә једијар кими тәләффүз едирик.

Мүәллим: доғрудур. Ачын орфографија вә орфоепија лүгәт дәфтәрчәләринизи, һәмин сөзләри јазын вә онларын дүзкүн тәләффүзүнү јадынызда сахлајын.

Әшја аңлајышлары верән сөзләрин (исимләрин) шакирдләрин нитгләриндә әдәби дилин лексик, грамматик вә тәләффүз нормаларыны позанларыны гуллашдырыб, һәмин нөгсанлары арадан галдырмаг мөгсәди илә мүхтәлиф нөвлү чалышмалардан истифадә едирәм. Мәсәлән, исмә аид әтрафлы үмуми мә'лумат вердикдән сонра евә белә бир тапшырыг верирәм:

— Ушаглар, ачын «Мәктәблинин орфографија лүгәти» китабларынызы, адларыны чәкдијим ајаггабы, бәһанә, бојун, вагиә, гују, дивар, сифариш, сөһбәт, тысбаға вә фәрәсәт сөзләрини тапыб алтындан хәтт чәкин. Евдә һәмин сөзләрдән јазылышы тәләффүздән фәргли оланлары сечиб орфографија-орфоепија лүгәтләринизә јазын вә һәр биринин габағындан онлары нечә тәләффүз етдијинизи көстәрин; галан сөзләри исә изаһлы лүгәт дәфтәрләринизә јазын вә онларын јерли шивәдә нечә адландыгларыны габағындан көстәрин.

Нөвбәти дәрсдә шакирдләрин һәмин тапшырығы нечә ичрә етдикләрини јохларкән мүәјјән етдим ки, демәк олар ки, һамысы орфографија-орфоепија лүгәт дәфтәрләриндә бәһанә сөзүнүн маһна, дивар сөзүнүн дуһар-доһар, сифариш сөзүнүн исмарыч, тысбаға сөзүнүн тосваға, фәрәсәт сөзүнүн исә фәса-

рат шаклиндә тәләффүз едилдијини; izaһлы лүғәт дәфтәрчәләриндә исә ајаггабы сөзүнүн лафчын, бојун сөзүнүн сүјсүн, вагиә сөзүнүн чуш, гују, сөзүнүн чүлјә, сөһбәт сөзүнүн исә кап кими дејилдијини көстәрмишләр. Зәннимчә һәр бир мөвзунун тәләбинә ујғун олараг, бу чүр чалышмаларын апарылмасы шакирдләрин мүстәгиллијини, фикри фәаллығыны артырыр, ејни заманда онларын нитгләриндә олан шивә нөгсанларынын шүүрлу сурәтдә арадан галдырылмасына фәал көмәк едир.

Үмуми вә хусуси исимләри кечәркән шакирдләрә баша салырам ки, хусуси исимләр о әшјаларын адыны билдирир ки, һәммин әшјаларын варлығы тәк олсун, јәни бир-биринин ејни олмасын. Белә исимләрә инсан ад вә фамилијалары (Елхан, Амајга, Абдуллајев, Вәкилов); тәхәллүс (Низами Кәнчәви, Фүзули, Вагиф, Вурғун); өлкә адлары (Азәрбајчан, Күрчүстан); шәһәр вә кәнд адлары (Бақы, Газах, Салаһлы); дағ, дәннз вә чај адлары (Кәпәз, Казбек, Хәзәр дәннзи, Күр, Араз); идарә вә мүәссисә адлары («Шәфәг» колхозу, «Нефтчи» футбол командасы, «Вәтән» кино-театры); гәзет вә журнал адлары («Коммунист» гәзети, «Пионер» журналы); көј чисимләринин адлары (Сөһрә, Күнәш, Ај); һејванлары бир-бириндән фәргләндирмәк үчүн верилән адлар (Бозлар, Мәстан, Алакөз) вә с. дахилдир.

Белә исимләрин баш һәрфи чүмләннин һәр јериндә бөјүк јазылыр. Үмуми исимләр исә ејничисли әшјанын, јәни варлығы чох олан әшјанын үмуми адыны билдирир. Мәсәлән, инсан, дәннз, кәнд, шәһәр вә колхоз дедикдә, мүдјјән бир шәхс, мүдјјән бир дәннз, кәнд, шәһәр вә колхоз нәзәрдә тутулмур. Әксинә, белә исимләрлә шәхсләр, дәннзләр, кәндләр, шәһәрләр вә колхозлар үмуми шәкилдә дәрк едилир. Хусуси исимләрдән фәргли олараг, үмуми исимләр јалныз чүмләннин башында бөјүк һәрфлә јазылыр.

Үмумијәтлә, һәммин мөвзуну бу гајдада izaһ етдикдән сонра шакирдләрин диггәтини бир сыра үмуми вә хусуси исимләрин тәләффүзүнә вә шивә сөзләри илә әвәзләnmәсинә чәлб едирәм. Бу мәгсәдлә јазы тахтасынын ортасындан ашағы хәтт чәкәб, бир тәрәфдә һүсәјн, Чәбрајыл, Ибраһим, шүшә, араба, перо сөзләрини, о бири тәрәфдә исә көк, хијар, лобја, ачытәрә вә габаг сөзләрини јаздыгдан сонра шакирдләрә тапшырырам ки, биринчи тәрәфдә олан сөзләрин јазылышына диггәт един вә һәммин сөзләрин јазылышы илә тәләффүзү арасында олан фәргли көстәрин. Шакирдләр һеч бир чәтинлик чәкмәдән һүсәјн сөзүнүн Сөјүн, Чәбрајыл сөзүнүн Чивреил, Ибраһим сө-

зүнүн Ирваһам—Ивраам, шүшә сөзүнүн үшшә, араба сөзүнүн һарава, перо сөзүнүн исә перә шәклиндә тәләффүз едилдијини сөјләјирләр.

Шакирдләрин көрмә-һәрәки јаддашларыны инкишаф етдирмәк мәгсәди илә һәммин сөзләри бир нечә дәфә јазылдығы кими тәләффүз етдирдикдән сонра орфографија-орфоепија лүғәтләринә јаздырыб, онларын јазылышы илә тәләффүзү арасында олан фәргли јадда сахламаларыны тапшырырам. Сонра исә шакирдләрин диггәти јажынмамагдан өтрү һәммин сөзләри силиб, о бири сөзләрин izaһына башлајырам:

Мүәллим: сиз јерли шивә данышығында һәммин исимләри һансы сөзләрлә әвәзләндирирсиниз?

Шакирд: көк сөзүнү зәрдә, хијар сөзүнү күлбәсәр, лобја сөзүнү бүлүрчүк, ачытәрә сөзүнү гөдер, габаг сөзүнү исә кадој кими ишләдирик.

Мүәллим: һәммин сөзләрин мәнасы һамы тәрәфиндән ејни дәрәчәдә ашлашылырмы?

Шакирдләрдән бир нечәси: хејр. Мүәллим, һәммин сөзләри башга рајонда вә шәһәрдә јашајан адамларын јанында нитгимиздә ишләдәндә: «О дедијин сөзләрин мәнасы нәдир?»— дејиб бизә күлүшүрләр.

Мүәллим: демәли, һәммин сөзләрин мәнасы һамы тәрәфиндән ејни дәрәчәдә ашлашылмадығы үчүн белә сөзләр јалныз бир шивәјә мәхсус олур ки, бунлар да аңчаг һәммин шивәннин нүмајәндәләри тәрәфиндән ашлашылыр. Она көрә дә әдәби дилин лексик вә тәләффүз нормаларыны позан белә сөзләрин нитгдә ишләnmәсинә һеч бир еһтијач јохдур.

Изаһатым шакирдләрә ајдын олдуғуна көрә һәммин сөзләри izaһлы лүғәт дәфтәрчәләринә јаздырыб, әдәби дилдәки шәкилдә јазылы вә шифаһи нитгләриндә ишләтмәләрини тапшырырам. Шакирдләрин мүстәгиллијини вә фәаллығыны инкишаф етдирмәк, ејни заманда нитгләриндәки шивә нөгсанларыны арадан галдырмаг мәгсәди илә дәрәс вә дәрнәк мәшғәләләриндә бир сыра фајдалы чалышмалар апарырам. Мәсәлән, шакирдләрин грамматик чалышма дәфтәрләринә гәсдән тәләффүзчә нөгсанлы олан вә тәркибиндә јерли шивәјә мәхсус сөзләр ишләнән тәхминән ашағыдакы характерли чүмләләр јаздырырам. Сонра һәммин чүмләләрин тәркибиндә олан шивәјә мәхсус тәләффүз вә лексик нөгсанлары дүзәлтмәләрини тапшырырам:

1. Чивреил пәрәсини доһара сүртдү.
2. Шајынын шаггадан сураты гызармышды.

3. Сәһнә хала өзүнә тәзә кәмәрчин-теллофу алды.

4. Анам бир таскаваф шывырт пиширмишди вә с.

Шакирдләр һәммин чүмләләри орфографик вә орфоепик тәләбә әсасән дәјишидириб:

1. Чәбрајыл перосуну дивара сүртдү.

2. Шаһинин шахтадан сифәти гызармышды.

3. Сәкинә хала өзүнә тәзә дон-кофта алды.

4. Анам бир газан һорра биширмишди, — шәклиндә јаздыгдан сонра морфоложи тәһлил едирләр ки, бу да онларын нитгиндә олан шивә нөгсанларынын шүүрлу сурәтдә арадан галдырылмасына мүсбәт тә'сир көстәрән ән јахшы васитәләрдән биридир.

Тәк вә чәм исимләри кечәркән шакирдләрә изаһ едирәм ки, исимләр кәмијјәт е'тибары илә һәм тәк, һәм дә чәм ола биләр. Тәк исимләр ејни әшјанын бирини, чәм исимләр исә ејни әшјанын чохлуғуну билдирир. Чәм исимләри дүзәлтмәк үчүн тәк исимләрин ахырына сон саити, галын олдуғда лар, инчә олдуғда исә ләр шәкилчиләри артырылыр. (Китаб-лар, гојун-лар, алим-ләр, дәфтәр-ләр вә с.). Лакин шифаһи нитгдә һәммин лар, ләр чәм шәкилчиләри сону самитлә битән бир сыра сөзләрә гошулуб каһ дар, дәр, каһ нар, нәр, каһ да рар, рәр шәклиндә јанлыш тәләффүз едилир ки, бу да јазыда орфографик сәһвләрин әмәлә кәлмәсинә сәбәб олур (бу һал саитлә битән исимләрә аид дејилдир). Сонра јазы тахтасына гыз, көз, гојун, күн, ачар, зәр сөзләрини јазыб изаһатымы давам етирирәм:

М. — Ким кәлиб һәммин сөзләрә чәм шәкилчиләри артырар?

Ш. — Гыз-лар, көз-ләр, гојун-лар, күн-ләр, ачар-лар, зәр-ләр.

М. — Чәм шәкилчиси гәбул етмиш һәммин сөзләри јазылдығы кимими тәләффүз едирик?

Ш. — Хејр, биз һәммин сөзләри гызлар, көзләр, гојуннар, күннәр, ачаррар, зәррәр шәклиндә тәләффүз едирик.

М. — һәммин сөзләрин јазылышы илә тәләффүзү арасында нә кими фәрг вардыр?

Ш. — Биз өјрәндик ки, лар, ләр чәмлик билдирән шәкилчиләрдир. Лакин һәммин шәкилчиләр шифаһи нитгдә јанлыш олараг дар, дәр, нар, нәр, рар, рәр кими тәләффүз едилир.

М. — Демәли, бу вәзијјәт сәһв тәләффүзүн нәтичәсиндә баш вермишдир. Әкәр сиз онлары тәләффүз етијиниз кими дә

јазсаныз онда орфографик чәһәтчә сәһв етмиш оларсыныз. Она көрә дә белә сөзләри јазылдығы кими дә тәләффүз етмәлисиниз. Шакирдләрин нитгиндә шивә нөгсанлары исмин јөнлүк вә тә'сирлик һалларында даһа чох тәсадүф едилдијинә көрә, һәммин һаллары мугәјисәли шәкилдә әтрафлы изаһ едирәм.

Шакирдләрә изаһ едирәм ки, јөнлүк һалын шәкли әламәтләри јерли диалект тәләффүзүндә дә әдәби дилдә олдуғу кимидир, јәни бу һалда сону самитлә битән исимләр а, ә; саитлә битән исимләр исә ја, јә шәкилчиләри гәбул едир. (Солмаз-а, Кәрим-ә, Роза-ја, Вәли-јә вә с.). Лакин јерли данышыг дилинин тә'сири нәтичәсиндә сону саитлә битән бир сыра исимләрин сон саити дәјишилир вә илк саитин тәләбини ујғун шәкилдә тәләффүз едилир (Иса-ја, Иси-јә, Муса-ја, Соһна-ја, Сону-ја вә с.). һәммин сөзләри тәләффүз едилдији кими јазыб көк вә шәкилчијә ајырсаг, онда сөз көкләри һеч бир мәна билдирмәз (Иси, Мусу, Соһо вә с.).

Демәли, бу һал јерли шивә тәләффүзүнүн тә'сири нәтичәсиндә мејдана кәлмиш вә әдәби тәләффүз нормаларынын позулмасына сәбәб олмушдур. Бу нөгсаны арадан галдырмаг мәгсәди илә дәрс вә дәрнәк мәшғәләләриндә морфоложи тәһлилдән, сону саитлә битән исимләри шифаһи вә јазылы шәкилдә һалландырмагдан, хәбәрдарлыгы вә јарадычы имлалардан вә с. чалышмалардан сәмәрәли истифадә едирәм.

Бу чүр диалект хүсусијјәтләрини ислаһ етмәк мәгсәди илә грамматик тәһлилдән, мүхтәлиф нөвлү карточкалардан, јазылы вә шифаһи һалланмалардан, әдәбијјәтлә әлағәли тәдрисдән вә с. фәјдалы тәдбирләрдән мүнтәзәм истифадә едирәм.

Үмумијјәтлә, шакирдләрин нитгиндәки шивә нөгсанларыны арадан галдырмаг мәгсәди илә һәр бир мүәллим, јухарыда көстәрилән тәдбирләри вахтында мүјјәнләшдириб, өз диалект шәраитинә тәтбиг етсә, бир сөзлә өзүнә әзијјәт вериб ишә вичданла јанашса, бу шәрәфли ишин өһдәсиндән асанлыгла кәлә биләр.

Ә. ҚАЛБӘЛИЈЕВ,
Чабрајыл рајону, Норовлу орта
мәктәбинин мүәллими.

ДИДАКТИК ОЈУНЛАРДАН СОРҒУ ВАСИТӘСИ КИМИ ИСТИФАДӘ ЕТМӘК ТӘЧРҮБӘСИНДӘН

Тә'лим ишинин мүрәккәб мәсәләләриндән бири дә шакирдләрин билик, бачарыг вә вәрдишләринин чари һесаба алынмасыдыр. Билик, бачарыг вә вәрдишләрин һесаба алынмасы һәр нә гәдәр дүзкүн вә сәмәрәли тәшкил едиләрсә, тә'лим кејфијјәтинин дә о нисбәтдә жүксәләчәји шәксиздир.

Сорғуда жүксәк нәтичә әлдә етмәк мәрәми, һеч шүбһәсиз, мүәллимдән мөвчуд сорғу үсулларындан сәмәрәли истифадә етмәклә жанашы, јени-јени мүтәрәгги сорғу үсул вә васитәләри арајыб тапмағы тәләб едир. Тәчрүбә кәстәрир ки, Азәрбајчан дили дәреләриндә мүвәфғәијјәтин һесаба алынмасында шифаһи (фәрди вә фронтал), јазылы (вә онун ајры-ајры нөвләриндә) вә әмәли-тәчрүби јохлама типли сорғу үсулларындан истифадә едилдији кими, ејни мәгсәдә бәзи сорғу васитәләриндән дә истифадә етмәк мүмкүндүр. Бу чүр сорғу васитәләриндән бири дидактик ојунлардыр.

Дидактик ојунлар өз мәзмүн вә формаларына кәрә чох мүхтәлифдир. Бу чүр ојунлары: тапмача, «сеч, кәстәр», «ејни көкдән дүзәлт» вә с. кими ән садә нөвләриндән ибтидаи мәктәб курсунда шакирдләрин идрак фәәлијјәтләринин инкишаф етдирилмәсиндә истифадә олунур.

Кроссворд, шарад, криптограм, ребус вә с. кими бир груп дидактик ојунлар да вардыр ки, бунлардан һеч заман тәдрисин кедишиндә истифадә олунмур. Бу гисим ојунлардан әсасән дәрсләнкәнар вахтларда, истираһәт күнләри вә әјләнчә саатларында мүхтәлиф мәгсәд үчүн истифадә олунур. Лакин дидактик ојунлары елә нөвү дә вардыр ки, онлардан дәрәдә шакирдләрин билик, бачарыг вә вәрдишләринин ашкар едилмәси васитәси кими истифадә етмәк олар вә лазымдыр.

Әлбәттә, дидактик ојунлардан сорғу васитәси кими истифадә етмәк тәшәббүсү өз-өзүнә белә бир сүал доғура биләр:

— Тә'лимдә өзүнү доғрултмуш бир сыра сорғу үсуллары

мөвчуд олдуғу һалда, дидактик ојунлардан да сорғу васитәси кими истифадә етмәк еһтијачы һарадан доғмушду?

Дидактик ојунлардан сорғу васитәси кими истифадә етмәк ики әсаса кәрә лазым кәлир.

Биринчиси, шакирдләрин билик, бачарыг вә вәрдишләринин јохланмасы һәр дәфә тәфтиш, рәсмијјәт характери дашыдыгда шакирдләрдә нә исә дахили бир сыхынты јарадыр; онлар бу просесдән кизләнмәјә мејл кәстәрирләр. Лакин дәрсин характер вә тәләбиндән асылы олараг дидактик ојунлардан да арабир сорғу васитәси кими истифадә етдикдә шакирдләрдә тәдричән биликләрини чәсарәтлә тәгдим етмәк вә сорғунун кедишиндә фәәл иштирак етмәк вәрдишләри ашыланмыш олур.

Икинчиси, дидактик ојунлар өзлүјүндә күтләви характер дашыыр. Ојунун бу күтләви характери исә ејни заманда бүтүн синиф шакирдләринин билик вә бачарыгларыны ашкар етмәјә имкан верир.

V—VIII синифләр үзрә Азәрбајчан дили дәрсләриндә сорғу васитәси кими истифадә етдијим дидактик ојунлардан бирини мән шәрти олараг грамматик естафета адландырырам. Бу нөв дидактик ојундан әсасән бүтүн нитг һиссәләринин гурулушу вә мәнәча нөвләри, сөзләр арасында әлагә вә тәјини сөз бирләшмәләри вә с. кими мөвзуларын тәдриси илә әлагәдар истифадә едирәм. Мәсәләң, VI синифдә тәјини сөз бирләшмәләри мөвзусунун јохлама типли ахырынчы дәрс мәншәләсиндә конкрет олараг грамматик естафета ојунундан ашағыдакы шәкилдә истифадә едирәм.

Ојуна һазырлыг мәгсәди илә нөвбәтчи шакирди чағырыб тапшырыг верирәм ки, синиф јазы тахтасыны үч бәрәбәр һиссәјә бөләрәк I һиссәнин башлығында I нөв, 2-чи һиссәнин башлығында II нөв вә 3-чү һиссәнин башлығында исә III нөв тәјини сөз бирләшмәләри сөзләрини јазыб үстүнү өртүклә өртсүн.

Мәншәлә заманы ев тапшырыгларынын јохланмасындан (сорғу ишини битирдикдән) сонра, јазы тахтасынын өртүјүнү көтүрүб, бөлүнмүш һиссәләри шакирдләрә тәгдим етмәклә изаһ едирәм ки: 1-чи сырада отуран шакирдләр I нөв, 2-чи сырада отуран шакирдләр II нөв вә 3-чү сырада отуран шакирдләр исә III нөв тәјини сөз бирләшмәләринә аид јазы тахтасынын мувафиг парчаларында нүмунә јазмалыдырлар. Һәр үч сыра шакирдләри ејни заманда, чағырыш көзләмәдән, нөвбә илә бир-бирини әвәз етмәклә ишә башламалыдырлар.

Нүмунә јазан һәр үч шакирддән бир нәфәри тәләсмәдән

нүмунэ көстәрдији тә'јини сөз бирләшмәләринин әсас әләмәтини учадан комментари етмәлидир. Тәләби тез вә сәһвсиз јеринә јетирән сыра шакирдләри ојунун галиби һесаб едиләчәкдир. Бунунла белә, чавабда фәргләнән шакирдләр гијмәтләндириләчәкләр.

Әлбәттә, ојунун кедиши заманы сәһвә јол верән шакирдләр дә олур. Бу һалда мән һәмин шакирдләрин чавабына өз сыра јолдашларынын тәһниһини тәшкил едир вә нәтичәләри үмумиләшдирирәм.

Грамматик естафета ојунуну шакирд дәфтәри үзрә дә апармаг мүмкүндүр. Мәсәлән, VII синифдә хүсусиләшмә мөвзусу илә әләгәдар дәфтәр үзрә һәмин ојуну ашағыдакы гајдада тәшкил едирәм.

Шакирдләрә тапшырыг дәфтәрләрини ачдырыб, старта һазыр вәзијәтдә олмағы тапшырырам. Изаһ едирәм ки, мән хүсусиләшмәнин һансы нөвүнүн адыны чәксәм, дәрһал сиз дәфтәриниздә һәмин нөв хүсусиләшмә ишләнмиш бир бәдиһ чүмлә јазын. Ким чүмләни тез јазыб гуртарса, ичазә истәмәдән һәмин нөв хүсусиләшмәнин һансы васитәләрлә хүсусиләшдијинә даир учадан изаһ вериб ардынча јаздығы чүмләни охусун.

Сәһв нүмунә көстәрән шакирди мүәллим башгасы илә әвәз едәчәкдир. Бу ојунда да ким верилән тәләби тез вә дүзкүн јеринә јетирсә, ојунун галиби һесаб едиләчәкдир. Беләликлә, хүсусиләшмәнин бир нөвүнә аид тәләб јеринә јетирилдикдән сонра, синиф гаршысында хүсусиләшмәнин башга нөвүнә аид тәләб дурмагла ојун давам етдирилир. Бу јолла мән шакирдләрин конкрет мөвзулар үзрә билик, бачарыг вә вәрдишләрини һәм һесаба алыр, һәм кәсир биликләрини бәрпа едир, һәм дә газандылары биликләри јаддашларында мөһкәмләндирирәм.

Соргу васитәси кими истифадә етдијим дидактик ојунлардан бирини дә шәрти олараг орфографик лото адландырмаг олар. Орфографик лото ојунундан мән сырф орфографик мәзмун дашыјан мөвзуларын тәдриси заманы истифадә едирәм. Бу јолла конкрет мөвзулар үзрә шакирдләрин билик, бачарыг вә вәрдишләрини һесаба алмагла бәрәбәр, онларын әввәлләрдә өјрәндикләри орфографик гајдаларла әләгәдар мүвәффәгијәтләрини ашкар едирәм. Мәсәлән, V синифдә «мүрәккәб сөзләрин тәдриси илә әләгәдар шакирдләрин һәм мүрәккәб сөзләрин јазылышына аид орфографик биликләрини, һәм дә әввәлләрдә өјрәндикләри бә'зи орфографик гајдалары нечә

јадда сахламаларыны јохламаг үчүн орфографик лото ојунундан истифадә едирәм. Бунун үчүн әввәлчәдән синиф шакирдләринин мигдарына мүвафиг олараг лото вәрәги—карточкалар һазырлајырам. Һәмин карточкалар тәхминән ашағыдакы мәзмунда олур.

Тәркибиндә - ки сөзләри бир вургу илә дејилән мүрәккәб сөзләр...	Биринчи вә ја икинчи һечасында кы саити узун гәләффүз едилән сөзләр...	Гоша саитли сөзләр...	Сону г илә битән сөзләрә саитлә баш л а н а н шәкилчи артырыл м ы ш сөзләр...	Мүхтәлиф гоша саитли сөзләр...
Ејни сөзүн тәкрярындан дүзәлән мүрәккәб сөзләрин ортасында ба, бә вә һа сөзү кәлдикдә...	Ад, фамилија вә ата адлары...	Ики вә артыг көккү мүрәккәб сөзләр бир вургу илә дејилдикдә...	Биринчи һечасы бир һәрфдән ибарәт олан сөзләр...	Тәркибиндә - ки сөзләри мүхтәлиф вургу илә дејилән мүрәккәб сөзләр...
Аһәнк гану - нуна табе олмајан сөзләр...	Мәркәзи идарә вә тәшкилат адлары билдирән сөзләр...	Бир - биринә јахын мәналы сөзләрдән дүзәлән мүрәккәб сөзләр...	Әкс мәналы сөзләрдән дүзәлән мүрәккәб сөзләр...	Әсас вә шәкилчидән ибарәт сөзләр...

Азәрбајчан Дөвләт Университети, ана, гоһум - гардаш, ишимиз, кечә - күндүз, үзбәүз, гәһрәмән, Ч. Чаббарлы, Дашкәнд, тогга, сәадәт, әлүзјујан, балығын, мә'рузә, Көј көл.

Соргу заманы лото вәрәгләрини шакирдләрә пајлајыб ојунун кеңирилмәси гајдасыны ашағыдакы шәкилдә онларә изаһ едирәм:

— Ушаглар, көрдүјүнүз кими, карточканың ајры - ајры ханәсиндә мүхтәлиф орфографик шәртләр вә ашағысында исә мүхтәлиф сөзләр јазылмышдыр. Сиз вәрәгин ашағысындакы сөзләр ичәрисиндән ханәләрдәки орфографик шәртләрә нүмунә олан сөзләри сечиб өз ханәсинә јазмалысыныз. Ојуну ичра едәркән парталарын сол тәрәфиндә отуран шакирдләр јалныз ханәләрдәки орфографик шәртләри тамамлајараг охумалы. (Мәсәлән, тәркибиндәки сөзләри бир вургу илә дејилән мүрәккәб сөзләр битишик јазылыр) сағ тәрәфдә отуран ша-

кирдлэр исэ дэрһал вэрэгин ашағысындакы сөзлэр ичэрисиндэн охунмуш орфографик шэртэ нүмунэ олачаг сөзү сечибучадан демэлидир. (Мәсэлән, Дашкәнд). Синиф һәмин нүмунәнин дүзкүнлүжүнү тәсдиг едәрсә, һамы о сөзү мұвафиг ханәдә өз јеринә јазмалы. Ојун бу гајда илә ахырадәк давам етдирилмәлидир. Орфографик шэртэ нүмунэ көстәрмәк тәләбини тез вә дүзкүн јеринә јетирән шакирдләр ојунун галибләри һесабу едиләчәкдир.

Дәрсдә сорғу васитәси кими истифадә етдијим дидактик ојунлардан бири дә «5» ал сорғу-ојунудур.

Русија мәктәпләриниң тәчрүбәсинә әсасән апардығым бу нөв сорғу-ојун шакирдләрин билик, бачарыг вә вәрдишләрини һесаба алмагда даһа әлверишли васитәдир.

VII синифдә садә чүмләнниң тәдриси илә әлагәдар олараг апардығым «5» ал сорғу-ојунуна һазырлыг олараг әввәлчәдән тәхминән ашағыдакы шәкилдә плакат һазырлајырам.

«5» ал

I

1. Садә чүмләнниң һансы нөвләри вардыр? Мисал көстәр.
2. Бүтөв чүмләнниң нөвләрини мисаллар үзрә изаһ ет.
3. Көзәлдир, чүмләсиниң нөвүнү тәјин едәрсәнми?
4. Шәхсли вә шәхсиз чүмләләрин мә'на фәргини изаһ ет.
5. Шәхсиз чүмләјә бир нүмунә јазыб синтактик тәһлил апар.

II

1. Верилмиш чүмләни тамамлајыб, гејри-мүәјјән шәхсли чүмлә дүзәлт: дејирләр Короғлу...
2. Адлыг чүмлә нәјә дејилир? Мисал көстәр.
3. Мүбтәдадан ибарәт бир јарымчыг чүмлә де вә онда фонетик тәһлил апар.
4. Узејир һачыбәјов ушагларың аилә тәрбијәсинә хүсуси фикир верирди, — чүмләсиниң үзвләринә көрә схем тәһлилин ивер.

Әввәлчәдән һазырланмыш бу мәзмунду плакаты сорғу заманы јазы тахтасының јанында асыр, ејни заманда ики шакирди габаға чағырырам. Шакирдләрдән бириниң плакатын биринчи бөлмәсиндәки суаллара, о бириниң исә плакатын икинчи бөлмәсиндәки суаллара чаваб верәси олдуғларыны ајдынлашдырырам. Әлава олараг изаһ едирәм ки, шакирдләр-

дән бири суаллардан биринчијә чаваб верән заман, о бири шакирд өз суалы әтрафында фикирләшмәли вә биринчи шакирд сөзүнү битирән кими дәрһал о, өз суалыны изаһ етмәлидир; икинчи шакирд сөзүнү битирдикдә исә јенә нөвбә илә биринчи чаваб вермәлидир. Ојун плакатдакы суаллар битәнәдәк давам етдирилмәлидир. Ким она тапшырылмыш суаллара дүзкүн вә јубанмадан чаваб верәрсә, һәмин шакирд ојунун галиби һесабу едилир.

Әлбәттә, чағырылмыш шакирдләрдән бири плакатын бир вә ја икинчи бөлмәсиндәки суаллара чаваб верә билмәсә, башга шакирдләри ишә чәлб едирәм. Әкәр шакирд суалларың изаһында кичик сәһвләрә јол верәрсә, о һалда дүзәлиш вермәк үчүн башга шакирдләрдән чаваб истәјир вә алынған чаваблары үмумиләшдирирәм.

Көрүндүјү кими, «5» ал сорғу-ојуну јалныз шакирдләрин кеңмиш дәрсә аид биликләрини дејил, нисбәтән әввәлләрдә өјрәндикләрини дә ашкар етмәјә имкан верир. Бу чүр ојунлар васитәсилә һәтта шакирдләрин рүб әрзиндә өјрәндикләри биликләри һесаба алмаг мүмкүндүр.

Сорғу васитәси кими истифадә едилән бу чүр дидактик ојунларың һазырланмасы мүәллимниң хејли вахтыны алса да, һәр һалда шакирдләрин билик, бачарыг вә вәрдишләрини һесаба алмагда она јахын көмәкчидир. Сорғунун сәмәрәлилијинә көмәк едән бу чүр васитәләрдән истифадә етмәк шүбһәсиз, ишимизә хејли фајда верә биләр.

III. Орта мектебдә әдәбијат тәдриси

Дурсун МӘММӘДОВ,
Јевлах шәһәриндәки М. Ф. Ахундов
адына I нөмрәли орта мектебин
әдәбијат мұәллими.

«МЕҢМАН» ПОВЕСТИНИН ТӘДРИСИ ПРОСЕСИНДӘ ДУЗЛУҚ, ДОҒРУЧУЛУҚ ВӘ МӘ'НӘВИ САФЛЫҒ ӘХЛАҒ КОДЕКСИНИН АШЫЛАНМАСЫ ТӘЧРҮБӘСИНДӘН

Совет мә'нәви әләмини әһәтә едән әхлаг нормалары ичәрисиндә мә'нәви сафлығ, доғручулуғ вә дүзлүк хүсуси јер тугур. Бу мүнүм хүсусијјәт Сов.ИКП Програмында мұәјјән едилмиш јаш әхлаг нормаларындан бирисидир. Һазырда Коммунист Партијасы коммунизм идејаларынын дүзкүнлүјүнә инам бәсләјән, бу тәмиз вә саф идејаны һәјәтә кечирмәјә чалышан адамлар јетишдирмәји коммунизм гуручулуғунун шәртләриндән һесап едир. Бу нөгтеји-нәзәрдән орта мектебин Х синфиндә тәдрис олуған халғ јазычысы С. Рәһимовун «Мейман» повести имкан верир. Чүнки вичдан тәмизлији, доғручулуғ вә дүзлүк бу повестин әсас лејтмотивини тәшкил едир.

Бүтүн әсәр боју дахили тәмизлик угрунда кедән мүбаризәнин шаһиди олурсан. Изаһ едирәм ки, Мейман тәмиз бир аиләдә бөјүмүшдүр. Совет һөкүмәтинин јолунда чан вериб әлән атасы Мурад кишинин арвады Хатуна вәсијјәти бу олмушдүр ки, бөјүјәндә Меймана десин ки, јени халғ һөкүмәтини көз бәбәји кими горусун. Һәлә илк јашларындан Мейманын гулағында алыначығ олмағы, ләкәли олмамағы, бир сырға едиб асырлар.

Онун мұәллими Мәликә ханым она дејир: «Һансы ишдә олурсанса ол, тәк бир сән өзүн билсән белә мә'нәвијјәти кун кими саф вә парлаг сахла! Һеч заман бир балача нөгтә гәдәр дә олса белә үрәјини ләкәләмә». Бу сөзләр Мейманы тамамилә јериндән ојнадыр.

Өз мә'нәви анасы Мәликә ханыма дејир: «Анама гәти сөз верирәм». Мейман вәдинә вичданла әмәл едир. Дахили тәмизлик вә вичданы сафлығ онун өмрүнүн ләјагәт мејданы олур.

Мұәллиминин «ләкә инсаны чүр'әтсиз едәр», «башыны ашағы едәр», «адамы тәри ичиндә боғар», «раһат јухусуну көјләрә чәкәр» сөзләри онун һеч вахт јадындан чыхмыр.

Ајдынлашдырырам ки, Мейман һүгуғшунас олмағ истәјир. Һәм ганунун, һәм дә инсан һүгуғунун кешијиндә дурмағ истәјир. Тәмиз чөрәк, тәмиз ад, онун үчүн гызылдан да гижмәтлидир.

Јазычы коммунизм гуручусунун бүтүн көзәл әхлаг сифәтләрини Мейманын симасында чәмләшдирмишдир. Чәмијјәтимизә сәдагәт вә инамла хидмәт едән шәхсләр доғручулуғ вә дүзлүјү өзләринин али принципи һесап едирләр. Мейман да белә али принципин бајрағдарыдыр.

Тәһлил едирәм ки, Мейманын тәмиз, аличәнаб дүјгулары Шәһла ханым вә онун гызы Зүлејханын натәмизлик торуна илишир. Онун тәмиз сүдүнә гара милчәкләр дүшүр вә үрәјини буландырыр. О, Зүлејха илә јахынлашаркән һеч бир јабаны мөгсәд күдмүр. Мейман Зүлејханы театрдан евләринә өтүрәркән белә, кечә вахты гыз ушағыны тәк бурахмағ олмаз, ону сағ-саламат евләринә өтүрмәк лазымдыр, фикри илә һәрәкәт едир. Бу иши өзүнүн мә'нәви борчу һесап едир.

Лакин кет-кедә үрәјини синәсинин алтыннда кизләтмәји бачармајан Шәһла ханымын тору дәринләшир, Мейман Зүлејха илә евләнир. Һәјәтын мә'насыны вә көзәллијини намуслу әмәкдә көрән Мейман али мектеби гуртардығдан сонра ганунун ән чоғ позулдуғу узағ бир рајона көндәрилмәсини хаһиш едир.

Изаһ едирәм ки, ушағлар доғручул адамларын сөзү илә ишинин бир кәлмәси демәкдир. Әсәрин бир јериндә университетин катибәси дејир ки, сизи Шәһла ханым телефона чағырыр, Мейман Шәһла ханымла данышмағ истәмир. Катибә дејир ки, ичазә верин ки, дејим бурада јохдур. Мейман дејир ки, ахы јалан демәк олмаз. Мән бурадајам. Бу о демәкдир ки, о һеч вахт адам алдатмамышдыр вә буну бачармыр.

Мейман прокурор көндәрилдији рајонда да фәһлә Мурад аиләсинин принципләри позулмушдүр. Намуслу бир һүгуғшунас кими ишләмәк бурада чәтиндир. Совет ганунлары амансыз дәрәчәдә тәһриф олунур. Ганунун кәсәрли гылынчынын ағзы корлашмышдыр. Мүстәнтиг Муртузов һәлә ондан да дәншәтли олан Галашлу адам илк күнләрдән бөјүк манијә чеврилирләр.

Сәдагәтли вә доғручул адамлар ичтимай мүлқијјәти, халғ малыны көз бәбәји кими горумалыдыр. Ичтимай мүлқиј-

јәтә гајғы һәр бир намуслу вәтәндашын шәрәfli бәрчудур.

Одур ки, Мейман өз ишинә халг малыны оғурлајан, рүш-вәтхор РИК сәдри Камировдан, кооператив анбардары Мәм-мәдхандан башлајыр. Конфликтләр кет-кедә кәркинләшир. Мүбаризәдә тәчрүбәсиз олан Мейман күчлү мугавимәтә раст кәлир. Бурада бөһтанчы адамлар чохдур. Нечә дејрләр, јазычынын дили илә десәк Мейман өкүзү галдырыб алтындан бузов чыхардан рајона кәлмишдир. Камиров Мейманы агзындан сүд ији кәлән ушаға бәнзәдир. Јумуртадан чыхмыш чүчә һесаб едир. Меймана ајдын олур ки, «сәдагәт һаггы», «вичдан һаггы», «мәсләк һаггы» дејән анбардар Мәммәдхан ән сәдагәтсиз, вичдансыз вә мәсләксиз адамдыр. Галошлу адама Мәммәдханывин сирләрини өјрәнирләр. Онун евинә гызыл саат дахил едиб, кәләчәкдә она бөһтан атмаг истәјирләр. Бүтүн бу ишләрдә онлар РИК сәдри Камилова архаланырлар.

Бурадача ајдынашдырырам ки, Мейманын һәјат јолу Калинин ашағыдакы фикри илә чох сәсләнир. М. И. Калинин демишдир ки, әкәр дүзлүклә әмр етдијини дәрк едәрәкдән һәјат сүрүрсәнсә, онда һәјат сәнә һәм јүнкүл вә һәм дә гәшәнк көрүнәр. Доғрудан да Мейман һәјатыны бу чүр дүзлүк вә көзәллик ганунлары әсасында гурмаг истәјир.

Кәнч һүгүгшүнасә совет ганунларынын бәрпасында рајон партија комитәсинин катиби Ваһидов көмәк едир. Мейман бүдрәјәндә, онун голундан Ваһидов тутуб галдырыр. Мейман онун сифәтиндә мүәллимләрн Мәликә ханымын, Мәликзадәнин чизкиләрини көрүр.

Ваһидов дејир: «Бизим бүтүн ишләрдә ајна кими тәмиз, ләкәсиз олмаг лазымдыр. Дахили тәмизлик, дахили гүввә алынмаз бир истәһкамдыр».

Мейман өз дедији кими ингилабын бәһрәсини оғрулардан, рүшвәтхорлардан, бөһтанчылардан горујур, маниәләри арадан көтүрүр. Анасы Хатун хала дејир ки, ләкәли султан олмагданса, ләкәсиз чобан олмаг јахшыдыр. Алны дамғалы адам, гулағы дамғалы һејвандан писдир. Мейман һәмишә кечә дә, күндүз дә фикирләшир ки, мән бураја тәмизлик вә ганун үчүн кәлмишәм. Мән һәр замаң алныачыг, үрәји тәмиз олмалыјам.

Мейманын бу чүр мәнәви сафлығы, тәмизлији истәр-истәмәз арвады Зүләјхаја тәсир едир. Галошлу адам сааты она верәндән сонра, о. һәјәчанлы һиссләр кечирир. Вүчуду сарсылыр. Бир парча гызыл саат од олуб ону јандырыр. Зүләјха

е'тираф едир ки, Мейман чох тәмиз адамдыр. Зүләјха анасы Шәһла ханыма дејир:

— Горхурам тәмиз адымыз көмүр кими гаралсын.

Коммунист әхлагы һәр чүр ријакарлығы, јаланчылығы дүшмөндир. Коммунист әхлагы тапшырылмыш иш үчүн мәс'улијјәт дашымағы ән јахшы мәнәви кејфијјәт һесаб едир. Мейман мәнз белә өз ишинә вичдан вә мәс'улијјәтлә јанашан бир сурәтдир. Онун әгидәсинә һаким олан будур ки, «дүз әјрини кәсмишдир». Елә исә нә үчүн доғрулуғун тәрәфиндә олмајасан. Мейман дүшүнүр ки, өзү рүшвәтә кедән бир һүгүг ишчиси, оғру вә рүшвәтхорлара гаршы һансы бир дахили чәсарәтлә мүбаризә апара биләр?

Төһлил едирәм ки, Мейман мүбариз Ленин чағырышына чәсарәтлә әмәл едир. Түфәјлиләри бәшәријјәтин туллантылары, чәмијјәтин чүрүмәкдә олан нүмајәндәләри сајараг, сосиализмин әзәмәтли бинасыны бу төр-төкүнтүләрдән тәмизләјир. Мейман рајон кәнчләри гаршысында етдији мә'рузәсиндә дејир:

— Бизим јени адамларымыз, јени әхлагла тәрбијә олунмалыдырлар, онлар јалтаглыгдан, хәсисликдән, пахыллыгдан, намәрдликдән, икиүзлүлүкдән, фитнәкарлыгдан узаг олмалыдырлар. Бизим гуруб-јарадан нәсилләримизин мәнәви аләми ајна кими шәффаф олмалыдыр.

Мейман һәлә дә кечмишин галығы кими јашајан бу ејбәчәр сифәтләри силиб көтүрмәјә чалышыр. О, баша дүшүр ки, намуслу адамлар, дүзлүк вә доғручулуғу өзләри үчүн һәјат ганунуна чевирмиш адамлар мәнз белә чәмијјәт үчүн фәләкәтли һадисәләрин гаршысыны алмалыдыр. Бир һүгүгшүнасә кими мәнәвијјәтчә зәнкин олан бу адам кәнчләри, совет адамларыны һагсызлығы, муфтәхорлуға, әлиәјрилијә вә мәнсәбпәрәстлијә гаршы барышмаз руһда тәрбијә едир. Мейман рајона әдаләтин кешикчиси кими кәлмишдир. Бу ада өз ишиндә садиг галыр. Онун намуслу вә доғручул олмасы өзүнү әдаләтдә көстәрир. һәкмләр чыхараркән өз тәмиз вичданынын сәсинә вә гануна истинад едир.

Повестдә олан дәрн психоложи сәһнәләр, дахили тәкәмүл бөјүк сәнәткар гәләми илә ишләнмишдир. Мейманын һәрәкәтләриндәки тәбилик тамамилә инандырычыдыр. Мейман јетишмәкдә олан милјонларла дүз вә доғручу, мәнәви чәһәтдән саф совет кәнчләринин үмумиләшдирилмиш сурәтидир.

Бу сурәт бизим үчүн һәмишә әзиз вә һәрмәтлидир.

Б. БАЧЫМЭММЭДОВ,
Лерик району Вистон кәнд
мәктәбинин мүәллим.

V.—VII СИНИФЛӘРДӘ БӘДИИ ӘСӘРЛӘРДӘ ТӘБИӘТ ВӘ ӘШЈА ТӘСВИРИНДӘН НЕЧӘ ИСТИФАДӘ ЕДИРӘМ

Һәр һансы бир әсәрин идејасыны охучуја чатдырмаг үчүн јазычы мүхтәлиф үсуллардан истифада едир. Белә ки, әсәрин идејасы әсәрдәки сурәтләрин тәһлили, онларын сәчијјәләндирилмәси, характерләрин инкишафы, сурәтләрин дилинин, даһышыг вә ифада тәрзләринин верилмәси, әшја вә тәбиәт тәсвиринин верилмәси јолу илә мүәјјән олунур. Чүнки сурәтләрин рәфтары, һәрәкәти, әгидәси вә көрүш даирәси бу јолла даһа тез ашкара чыхыр.

Әсәрин идејасынын даһа габарыг шәкилдә, чанлы вә тәсирли верилмәсиндә тәбиәт вә әшја тәсвиринин дә бөјүк ролу вардыр. Буна көрә дә әдәби әсәрләрин тәһлили заманы тәбиәт вә әшја тәсвиринә чидди фикир верирәм. Шакирдләри баша салырам ки, белә тәсвирләрдә јазычы, тәбиәтә өз мүнәсибәтини ифада едир, тәбиәтин көзәллијини, тутгунлуғуну, гүдрәтини ачыб көстәрир вә онлары тәсвир етдији варлыг, сурәтләрин психоложи аләми илә әлагәдар шәкилдә изаһ едир.

Ајры-ајры синифләрдә әсәрләрин тәһлили заманы шакирдләрә изаһ едирәм ки, тәбиәт вә әшја тәсвири јазычы тәрәфиндән тәсвир едилән һадисәләрин чанлы вә реал олмасына, идејанын, фикир вә мәгсәдин даһа тәсирли, образлы вә бәдин олмасына көмәк едир. Белә тәсвир шакирдләрин һадисәләри дәркетмә габиліјјәтини дәринләшдирир.

Мән V синифдә М. Чәлалын «Баһар» әсәринин тәдриси заманы тәбиәт тәсвири һаггында әввәлләр вердијим мәлуматы бир даһа шакирдләрә хатырладыб, шакирдләрин диггәтини әсәрин өјрәнилмәсинә, тәбиәт вә әшја тәсвиринин верилмәсинә чәлб етмәклә бәрәбәр, Баһарын дүшдүјү мүнһити, кечирдији вәзијјәтин ағырлығыны, әтрафдакы адамларын Баһара гаршы рәфтарыны вә мүнәсибәтини изаһ едиб, шакирдләри баша салырам ки, гејри-бәрәбәрәсизлијә, истисмара әсәсләнән көһнә гурулушда јалһыз чанлы инсанлар дејил, һәтта, мүнһит, тәби-

әт дә белә јохсуллара мәрһәмәт көстәрмәмиш, онларын арзуларынын һәјата кечирилмәсинә мане олмушдур. Белә бир мәгсәдлә әсәрдән ашағыдакы тәсвири парчаны шакирдләрә охујурам:

«Шахтаһы гыш күнләриндән бири иди. Јер донмушду, ајаз кәсирди. Көј хәлбириндән әләнирмиш кими төкүлән гар дөрдүнчү күнү јағыша чеврилмишди, бир күн сонра исә бәрк ајаз башламышды. Ашпазханаларын гапысындан чөлә ахан исти һавадан, варлы евләринин бачаларындан галхан түстүдән, күкрәјәрәк бәјләри тој мәчлисләринә апаран фәјтон атларынын көвдәсиндән гопан буғданмы, нәдәнсә күчәләрдә һава бир аз мұлајим һиссе олунурду. Јерин дону исә ачылмырды».

Бу парчада верилмиш тәбиәт тәсвири, шүбһәсиз ки, исти отагларда, варлы вә зәнкин биналарда јашајан, зәһмәткеш инсанлар һесабына фираван һәјат кечирән залымлара, ағалара гаршы шакирдләрдә дәрин нифрәт ојадыр. һәмчинин шиддәтли күләјин дәррдән, гүссәдән узаг олан, өз күнләрини даим тој мәчлисләриндә кечирән варлыларә зөвг вердијини, онлар үчүн кеф вә әјләнчә мәнбәјинә чеврилдијини дә шакирдләрә изаһ едирәм. Гышын јохсуллара гәним олдуғуну, ач јалғузак кими онлара һүчүм етдијини даһа дәриндән изаһ етмәк үчүн ашағыдакы чүмләләри охујурам: «Ајагјалын, јалынгат палтарлы Баһар исә гәссаб дуканынын гапысында әсим-әсим әсирди. Диши дишини кәсирди».

Бурадан да шакирдләр Баһарын мәнәви аләмини, онун кимсәсизлијини, еһтијач ичәрисиндә боғулдуғуну даһа јахшы баша дүшүрләр.

Тәбиәт вә әшја тәсвириндән VI синифдә тәдрис едилән: «Муған», «Гарача гыз», «Фүрузә» вә башга әсәрләрин өјрәдилмәси заманы да истифада едирәм. Мәсәлән, VI синифдә С. С. Ахундовун «Гарача гыз» һекајәсини тәдрис едәркән илк дәрә мәшғәләсиндән башлајараг, шакирдләрин диггәтини мәнз тәбиәт вә әшја тәсвиринә доғру јөнәлтмәклә кетдикчә бу вәситәни гүввәтләндирирәм. Чүнки шакирдләр әсәрин әсас гәһрәманы олан Гарача гызын сәчијјәви сифәтләрини, онун зәһмәтсәвән Пири кишијә вә варлыларә, ағаларә олан мүнәсибәтини бу чүр тәсвирләр вәситәсилә даһа ајдын баша дүшүрләр. Мән һәлә илк мәшғәләдә зәһмәткешләрин намуслу, бачарыгылы, хејрхан, гајғыкеш вә өз әмәји илә, јетиширдији мәнһсул

илә фәхр етдиҗини Пири кишинин сымасында ашағыдакы тәс-
вир васитәсилә верирәм:

«Пири киши һәлә ушағлығындан күн чыхмамыш јухудан
дурмағы адәт етмишди. Инди дә тездән галхыб, очағы галады,
өзү кими өмрү кечмиш, һисдән гаралмыш чајданы су илә дол-
дуруб, очаға гојду вә дахмадан чыхды ки, бағы долансын. Пи-
ри киши бу бәсләдиҗи бағы чох сеvirди. Буралакы ағачларын
чохуну өзү өз әли илә бечәрмишди».

Белә бир мәнзәрә тәсвири шакирдләрә зәһмәт адамла-
рына рәғбәт һисси ојадыр вә онлары намуслу әмәјә чағырыр.
Һәм дә гејд едирәм ки, бу чүр мәнзәрә даим еһтијач ичәри-
синдә јашамыш инсанлара мәнәви зөвг верир. Тәбиәтин сәфа-
лы гојнунда јашајан намуслу әмәклә мәшгул олан адамларын
сағлам вә фираван һәјат кечирәчәјини шакирдләрә даһа јак-
шы изаһ етмәк үчүн ашағыдакы тәбиәт тәсвирини верирәм:

«Сәһәрин саф вә кезәл һавасы, колларын вә мејвәләрин
әтри, ушағларын нәғмәләри инсана зөвг-сәфа верирди. Белә
тәбиәт ичиндә јашамыш Пири кишијә баханда, адам онун 70
јашында олдуғуна инанмырды».

Бу чәһәздән VII синифдә әдәбијјат тәдриси заманы даһа
бөјүк имканлар вардыр. Чүнки V—VI синифләрдә шакирдләр
тәбиәт вә әшја тәсвиринин әһәмијјәтини өјрәнмишләр. VII си-
нифдә тәдрис етдијим «Мејвәләрин сөһбәти», «Данабаш кән-
динин әһвалатлары», «Нәдамәт вә шикајәт», «Көрүш», «Гаф-
газ» вә башга әсәрләрдә шакирдләрин тәбиәт вә әшја һаг-
гындакы мә'луматларыны даһа да кенишләндирир, дөврүн мү-
һүм мәсәләләри илә, һәјат һадисәләринә гаршы шакирдләрин
фәал мүнәсибәтини гүввәтләндирирәм.

VII синифдә Ч. Мәммәдгулузадәнин «Данабаш кәндинин
әһвалатлары» повестини тәдрис едәркән типләрин шәранти, сә-
чијјәси, арзусу вә гајәси һаггында шакирдләрә конкрет вә јыг-
чам мә'лумат вериб, Мәммәдһәсән әминин сәчијјәсини, мәишә-
тини, мәшгулијјәтини шакирдләрә баша салмағ үчүн ашағы-
дакы парчаны охујурам:

«Јахшы дөвләт галмышды мәрһүм атасындан: нечә зәми-
ләр, нечә илхылар, нә гәдәр фәрш, чохлуча пул. Амма чох
һејф! Елә ки, һачы Рза вә өврәти өлдүләр. Мәммәдһәсән әми
галды башсыз-парахсыз. Елә ки, Мәммәдһәсән әми чаван оғ-
лан олуб көзүнү ачды, бахды көрдү галыбды лан лүт мадәг-
зад. Сонра бир гызнан севишди, һәмин гызы алды вә бир нечә
ил кедиб Ираван тәрәфләриндә гүрбәтлик чәкди, бәлкә пул-
дан-заддан газаныб, кәтириб әлиндә маја еләсин. Гәрәз тут-

мады иши, әлибош кәндә гајыдыб үч-дөрд ешшәк алыб, баш-
лады чарвадарлығы. Амма кәлдикчә иши тәнәззүл еләди».

Бу чүр әшја тәсвири васитәсилә шакирдләрә Мәммәдһәсән
әминин мәнсуб олдуғу синиф, вар-дөвләти, зөвгү вә мәшгулиј-
јәти һаггында мә'лумат вермәклә тип барәдә шакирдләрин тә-
сәввүрүнү даһа да чанландырырам.

Худајар бәјин синфи мәнсубијјәтини, ичтимаи һәјатдакы
мөвгејини, кечмиш мәишәтини шакирдләрин көзү гаршысын-
да чанландырмағ үчүн ашағыдакы парчадан истифадә едирәм:

«Инди ики ил олар ки, Худајар бәј Данабашда катдалығ
еләјир. Бунун катда олмағынын да чох әһвалатлары вар... Ху-
дајар бәј өзкә катдалар кими катда олмајыбдыр. Ахыр, адәт
бу чүрдүр ки, катданы чамаат сечәр. Амма Худајар бәјин кат-
далығы өзкә төвр олудур, јәни чох асан вәчһлә олуб». Бу
чүр тәсвир Худајар бәјин сәчијјәсини, һәјатдакы мөвгејини,
идеолокијасыны баша дүшмәкдә шакирдләрә јахындан көмәк
едир, әсәр боју Худајар бәјин етдији јарамаз һәрәкәтләрини
ашкара чыхарыр.

Мән әсәрин тәһлили просесиндә тәбиәт вә әшја тәсвирини
даһа да гүввәтләндирмәклә, Мәммәдһәсән әминин ағибәтини,
онун башына кәлән балаларын нәтичәсини шакирдләрә изаһ
едирәм.

Әлбәттә, бунлар садәчә характер дашымыр. Белә тәсвир-
ләр Мәммәдһәсән әминин психоложи аләмини вә онун ешшәји
тапаркән нә гәдәр севинмәсини вә охучуларын нараһатлығыны
арадан галдырмағ үчүн, Мәммәдһәсән әминин мә'нәви севин-
чини билдирмәк үчүн ишләнмишдир.

Бу чүр изаһат дәрсин марағлы вә кејфијјәтли кечмәсинә
сәбәб олур. Тәбиәт вә әшја тәсвири әдәби сурәтләрин, типлә-
рин сәчијјәви сифәтләрини, истәк вә арзуларыны, мөгсәд вә
гајәсини ашкара чыхармаға көмәк едир, јазычыларын, онла-
рын гәһрәманларынын дүнјакөрүшүнү, ичтимаи һәјата мүнә-
сибәтини ајдынлашдырыр.

Гурбан СҮЛЕЙМАНОВ.

«ПОЧТ ГУТУСУ» НЕКАЖЭСИНИ НЕЧЭ ТЭДРИС ЕДИРЭМ

Некажэлэр устасы Чәлил Мәммәдгулузадәнин «Почт гутусу» некажәсинин бәдии нәсримиздә хусуси јери вардыр. Некажәдә ингилабдан әввәлки кәнд һәјатынын реалистчәсинә тәсвири верилир. Әсәр јығчамдыр вә бөјүк әһәмијјәтә маликдир. Тәдрис програмында һәмин некажәнин тәдрисинә 3 саат вахт ажрылмышдыр. Програма верилмиш һәмин 3 сааты ашағыдакы бөлкүдә планлашдырырам:

1. Кириш мүсаһибәси вә мәтнин нүмунәви охунмасы — 1 саат.

2. Әсәрин мәзмуну үзәриндә иш вә тәһлилә һазырлыг — 1 саат.

3. Некажәнин тәһлили, дили, әсәрдә сатира вә јумор, некажә жанры һаггында анлајыш — 1 саат.

Синифдә некажәнин охунмасына башламадан әввәл, һәмин әсәрә шакирдләрдә мараг ојатмаг мәгсәди илә ашағыдакы мәзмунда кириш мүсаһибәси апарырам:

Гәдим нәсримизин ән көркәмли нүмајәндәси олан Чәлил Мәммәдгулузадәнин һәјатындан, онун некажәләр устасы олмасындан вә башга фәалијјәтиндән гысача олараг изаһат вериб, ушаглара дејирәм:

— Ушаглар, «Почт гутусу» некажәси Ч. Мәммәдгулузадәнин илк мәтбу некажәсидир. Некажә 1903-чү илдә јазылыб вә илк дәфә Тифлиседә «Шәрги-Рус» гәзетиндә дәрч едилмишдир. Некажәдә ингилабдан әввәлки кәнд һәјаты ачыглыгы илә верилир. Кәндли Новрузәлинин садәлији, сәмимилији вә авамлыгы тәсвир едилир. Мүлкәдар Вәли ханын кәндли Новрузәлијә мүнәсибәти верилир. Ингилабдан әввәл Азәрбајјанда кәндлиләрин вәзијјәти чох ағыр иди, онлар савадсыз вә авам идиләр. Бу гыса мүсаһибәдән сонра әсәрин бир һиссәсини өзүм ифадәли охујурам. Бир һиссәсини исә нөвбә илә шакирдләрә охудурам. Охунмуш һиссәнин мәзмунуна даир вә кириш мүсаһибә-

синә аид суал-чаваб кечириб дәрси јекунлашдырыр вә галан һиссәни евдә охумаларыны тапшырырам.

Некажәнин тәдрис едилмәсиндә әсас мәрһәләләр 2-чи вә 3-чү саатлардыр. Доғрудур биринчи саатда шакирдләр некажәнин мәзмунуну мәнимсәјирләр. Анчаг әсас мәсәлә некажәнин мәзмунунун мәнимсәнилмәсиндә дејил, некажәнин идејасынын, тәһлилинин мәнимсәнилмәсиндәдир. Буна көрә дә 2-чи саатда мәзмунла јанашы олараг тәһлил ишинә дә чидди һазырлыг апарырам. Некажәнин мәзмунуну мәнимсәтмәк үчүн ашағыдакы планы тәртиб едирәм:

1. Вәли ханын мәктубунда нә јазылмышды?
2. Вәли хан һара кетмәк истәјирди вә нә үчүн?
3. Новрузәли һаралы иди, о, хана нә кәтирмишди?
4. Хан, Новрузәлини һара көндәрди?
5. Новрузәли зәрфи нечә салды?
6. Новрузәли почт ишчисини нијә дөјдү?
7. Әһвалаты ешидән хан нә етди? вә саир.

Бу чүр планла некажәнин мәзмунуну мәнимсәтдикдән сонра дәрси јекунлашдырмаг мәгсәди илә тәһлилә даир ашағыдакы суаллары верирәм:

1. Бу некажәдә Новрузәли нечә тәсвир едилмишдир?
2. Вәли ханын Новрузәлијә мүнәсибәти нечәдир?
3. Новрузәлинин сәмимилијини нәдән билирсиниз?
4. Новрузәлинин ән бөјүк бәдбәхтлији нәдир?
5. Әсәрдә хана вә Новрузәлијә мүнәсибәтимиз нечәдир?

вә саир. Беләликлә сон һиссәдә Новрузәлинин сәмимилијини, садәлијини вә авам кәндли олмасыны, еләчә дә некажәдә олан ики сурәтин: Новрузәли вә ханын мугајисәли тәһлилинни вериб евә некажәдә олан, јә'ни халг дилиндә ишләнән сөзләри тапыб тапшырыг дәфтәрләринә јазмагы тапшырырам. Тапшырыгын ичрасында шакирдләр чәтинлик чәкмәсин дејә, һәмин сөзләрдән бир нечәсини лөвһәјә јазыб әдәби дилдәки гаршылыгы илә гаршылашдырырам:

— Ушаглар, некажәдә ишләдилән кәнтди, нәчәлник, чөјүр сөзләри чанлы халг дилиндәдир. һәмин сөзләр әдәби дилимиздә ашағыдакы гајдада ишләдилир: кәндли, началник, чевир. Евдә некажәдә ишләдилән бу гәбил сөзләри сечәрсиниз, һәмин сөзләри кәлән дәрседә әдәби дилдә ишләнән сөзләрлә мугајисә едәчәјик.

Сонунчу дәрседә (3-чү саат) некажәнин мәзмунуну ажры-ажры шакирдләрә гысача олараг данышдырыр, билији һесаба алыр вә гиймәтләндирирәм. Инди әсас мәгсәдим әсәрин һәртә-

рәфли тәһлил едилмәсидир. Буна көрә дә илк сөһбәтимдә һекајәнин сурәтләри һаггында данышараг дејирәм:

— Ушаглар, һекајәдә бир-биринә зидд ики сурәт вардыр. Бунилардан бири хан—Вәли хандыр, 2-чиси исе кәндли—Новрузәлидир. Новрузәли сәмими адамдыр. О, ханла достлуғуну унутмур, һәтта онун јанына әлибош кәлмир. О, садәдир. Анчаг авамдыр, садәчә олараг зәрфи почт гутусуна салмағы бачармыр. Авамлығы учундан үч ај һәбс чәзасы алыр. Новрузәли мүсбәт сурәтдир. о, һеч кәси инчитмир, һеч кәсин әмәјидән истифадә етмир.

Анчаг һекајәдә Вәли хан мәнфи сурәтдир. Она көрә ки, о зәһмәт чәкмәјән, иш көрмәјән, һазыр мәдахил һесабына јашајан түфәјли бир мүлкәдардыр. Новрузәли кәндлиләрин ағыр вәзијәтиндән хана шикајәтләнир, амма Вәли хан она гулаг асмыр, әһәмијјәт вермир. Новрузәлинин әли пешкәшли кәлиши дә, онун мәзлумлуғу да Вәли ханы гәтијјән марагландырмыр. О, бүтүн тапшырыгларында, Новрузәли илә олан бүтүн сөһбәтләриндә бир һаким, бир мүлкәдар кими һәрәкәт едир. Бах, бүтүн бу хүсусијјәтләрә көрә Вәли хан мәнфи сурәтдир.

Мән сурәтләрин характерик чәһәтләрини данышаркән ичтимаи мүнһит һаггында олан сөһбәти дә унутмурам. Новрузәлини јазыг вә фағыр һала салан һәјата вә адамлара гаршы әдиби һәдсиз нифрәтини дә ачыб көстәрирәм. Јазычынын әсас тәнгид һәдәфи, шүбһәсиз, буржуа-мүлкәдар гурулушу, патриархал һәјат вә һаким синифләрин олмасыны да изаһ едирәм.

Әсәрин дили үзәриндә иш апараркән чүмләдә хәбәрлә мүбтәданын узлашмасы, сөзләрин сыраланмасы һаггында тгсача изаһат вериб халг дилиндә ишләнән урус, көрүкән, чүр'әтнән, сујујнан, көрсәнмирди кими сөзләрин әдәби дилдә рус, көрүнән, чүр'әтлә, сулу икән, көрүнмүрдү шәклиндә ишләнмәсини дә дејирәм. Бүтүн бунилардан сонра һекајә жанры, сатира вә јумор һаггында да анлајыш верирәм.

Тәчрүбә көстәрир ки, әдәби гираәт дәрсләринин һазырлығы вә јарадычы кеңирилмәси шакирдләрдә әдәби гираәт дәрсләринә олан марағы даһа да артырыр. Ишә сәрф едилән сәмәрәли әмәк нәтичәсиз галмыр. Дәрәдә бүтүн шакирдләрин фәаллығынын артырылмасы да бу јолла һәлл едилир.

Аллаһверди ЕМИНОВ,
Салјан рајонундакы Кәримбәјли кәнд
онбирилик мәктәбин әдәбијјат
мүәллими.

ӘДӘБИЈЈАТ ДӘРСЛӘРИНДӘ ШАКИРДЛӘРӘ АТЕИЗМ ТӘРБИЈӘСИНИ НЕЧӘ АШЫЛАЈЫРАМ

Динә вә онун е'тигадларына гаршы мүбаризәдә бәдин әдәбијјатын мисилсиз ролу вардыр. Классик әдәбијјатымызын нүмајәндәләри—Низами, Фүзули, Хагани, Нәсими вә башга бу кими көркәмли сималарын әсәрләрини охудугда, онларын дини әгидәләрә, мөвһумата, ахирәтпәрәстлијә гаршы е'тираз мотивләринин шаһиди олуруг. Одур ки, јетишмәкдә олан кәнч нәсли атеизм руһунда тәрбијә етмәк үчүн тәдрис олунаи шаир вә јазычыларын, һәбелә драматургларын јарадычылығындакы бу чәһәти ајдын вә инандырычы шәкилдә шакирдләрә баша салмаға сәј едирәм.

Мән Низами, Хагани јарадычылығыны кечәркән онларын дини көрүшләрини шакирдләрә изаһ едирәм. Белә ки, бу мүәллифләр әсәрләриндә дини көрүшләр ифадә етмәклә јанашы, бу көрүшләри објектив сурәтдә инкар едән әсәрләр јазараг мөвһуматы писләмиш, тәркдүнјалыг идејаларыны рәдд етмишләр. Изаһ едирәм ки, һәммин шаирләрин јарадычылығында өзүнү габарыг шәкилдә бүрузә верән һәјаты тәсдиг етмәк, е'тигад сәрбәстлији кими мотивләр онлары дини еһкамларын чәрчивәсиндән кәнара чыхармыш вә бөјүк һәјати мәсәләләрә бағлаја билмишдир. Низами «аллаһа тәвәккүл» демәјин әлејһинә чыхмыш, ислам дининин еһкамларына табе олмамыш, онларла кифајәтләнмәмишдир. «Искәндәрнамә» поемасындан ајдын олур ки, шаир һәјат вә кайнат һаггында динин вердији мәлүматла кифајәтләнмәмишди. Кайнатын вә һәјатын јаранмасы һаггында елмин вердији мәлүмат рәғбәт бәсләмишдир. Шаир әсәрләриндә инсанлары һәјаты севмәјә, көзәл јашамаға сәсләјирди. Мәһз бу идеја орта әср мистикасына сарсыдычы зәрбә иди.

Бу көзәл дүнјада варкән һәр бүсәт,
Беһиштдә нә үчүн әбәди һәјат?
Инанма о дүнја бундан шән олсун...

«О бири дунја» хаггындакы фикирлери башга бир ше'риндә тәнгид едир.

Гаил олма нә чәһәннәм, нә дә чәннәт ишинә,

Әз чәһәннәм башыны, бир дә гәләм ризвана чәк!

Беләликлә, шакирдләрә баша салырам ки, гуманист шаир бө-
жүк гәлб чырпынтысы илә инсанлара демәк истәјирди ки, сә-
дәтин ачары чәннәтдә, көјләрдә дејил, инсанын өз әлиндәдир.
Низамидә олдуғу кими Хаганидә дә е'тигад сәрбәстлији вә ди-
ни еһкамлара гаршы шүбһә мејлләри олмушдур. Мән әсасән
бу чәһәти шакирдләрә изаһ едирәм. Хаганинин динә шүбһә
етдијини көстәрмәк үчүн ашағыдакы бејти мисал кәтирирәм.

Мән аллаһы унутмаг мәктәбиндә дәрә алдым,

Һәр шејә шүбһә едән бир кафәр олуб галдым.

Хагани башга бир ше'риндә «гур'андан азад олдуғуну», пеј-
гәмбәрә инанмајан шаир олдуғуну ајдын шәкилдә изаһ едир:

Кимсәјә етмәдим нифрәт,

Мәккәјә дә јох мәһәббәт.

Хагана јох мәндә һөрмәт,

О да севмәз Хаганини.

Дикәр бир ше'риндә шаир чәннәт-чәһәннәм хаггындакы ујдур-
малары да рәдд етмишдир.

Сән бизә азадликдән дәм вуруб, дил төкмә һеч,

Чүнки биз чәннәт, чәһәннәм горхусундан азадыг.

Кә'бәдән, зәмзәм сујундан сөз демәјә Хаганијә,

Бадә вер, биз кә'бәдән, зәмзәм сујундан азадыг.

Һәр ики шаирин јарадычылығындакы дини еһкамлара е'ти-
раз, фикир азадлығы мотивләри Нәсимидә дә, Фүзулидә дә
өзүнү көстәрир. Шакирдләрә изаһ едирәм ки, Нәсими чәсарәт-
лә ислам дининин еһкамларына өз е'тираз сәсини учалтмыш-
дыр. Шаир дини идејаларла һәјат севкиси арасында бөјүк
чарпышма олдуғуну көстәрмишдир. Дүздүр, Нәсими ахирәт-
пәрәстлик мејлләри ифадә етсә дә, дини еһкамларын әсарәти-
нә е'тираз етмиш, әсил е'тигады доғрулуғда, әдаләтдә, сәдә-
гәтдә ахтармышдыр вә о:

Гур'ан сатан һәр ваизин нәгли узун әфсанәдир—демиш-
дир.

Фүзули дә сәләфләри олан Низами, Хагани, Нәсими кими
дини еһкамлара гаршы өз лагејдлијини ифадә етмишдир. Фү-
зули халғы намаз әһли олан руһаниләрә ујмамаға, өз ихтија-
рыны онлара тапшырмамаға сәсләјирди.

Көнүл, сәччәдәјә басма ајаг, тәсбеһә әл вурма,

Намаз әһлине ујма, онлар илә дурма-отурма!

Хәтибин санма садиг, мәсчидин чөвлилә фел етмә,
Имамы санма агил, ихтијарын она тапшырма!

Шаир башга бир гәзәлиндә инсаны чәһаләтдә сахлајан, мә'-
нәви чәһәтдән кор едән, ванзләрин мәсчидләрдә сөјләдиклә-
рини ујдурма һесаб едир:

Ваиз сөзүнә тутма гулаг, гафил олма ким,

Гәфләт јухусунун сәбәби ол фәсанәдир.

XIX әср Әзәрбајчан әдәбијатынын көркәмли нүмајәндәләрин-
дән М. Ф. Ахундов, Г. Закир, С. Ә. Ширвани, М. Ә. Сабир, Ҷ.
Мәммәдгулузадә вә башгаларынын јарадычылығыны тәдрис
едәркән, онларын атеист көрүшләрини, динә мүнәсибәтләрини
дәлилләрлә баша салырам.

XIX әср әдәбијатында ислам дини, мөвһумат вә фанатизм
әлејһинә мүбаризә хүсуси јер тутур. М. Ф. Ахундовун јарады-
чылығыны кечәркән шакирдләрә онун (јазычынын) динин
амансыз дүшмәни олдуғуну изаһ едирәм.

«Алданмыш кәвақиб» һекајәсини (VIII синифдә тәдрис
олунур) кечәркән шакирдләрин әсас диггәтини дини гауунла-
рын һечлијинин тәсвиринә јөнәлдирәм. һекајәдә халғы јалан-
чы мүнәччиләрә инанмамаға, онлара нифрәт етмәјә чағыран
демократ јазычынын сәсини өшитмәк чәтин дејилдир. Јусиф
Сәррач симасында М. Ф. Ахундов Шәрг истибдадына, һабелә
һаким синифләрин итаәткарлығы тәблиғ едән дини фанатизм
вә мөвһумат әлејһинә чыхдығыны изаһ едирәм. һекајәнин бө-
жүк ичтимаи әһмијјәти дә динин зәһмәткеш күтләләринин һә-
јат мәнәфејинә, маариф вә мәдәнијјәтә дүшмән мөвге тутма-
сындадыр. М. Ф. Ахундовун драматуркијасыны тәдрис едәр-
кән көстәрирәм ки, драматург мөвһумат, фанатизм әлејһинә
мүбаризә мәсәләсини дә гүввәтли шәкилдә вермишдир. Бу чә-
һәтдән «Молла Ибраһим Хәлил кимјакәр» вә «Мүсәјә Жордан
вә дәрвиш Мәстәли шаһ» комедијалары да хүсусилә характе-
рикдир. Молла Ибраһим Хәлили, Молла һәмиди кәскин тәнгид
едән мүәллиф, дәрвиш Аббас симасында халғ күтләләри ара-
сында дини еһкамлары, фанатизми тәблиғ едән дәрвишләрин
иң үзүнү ачыб көстәрир. Дикәр комедијасындакы дәрвиш Мәс-
тәли шаһ сурәти дә тәнгид һәдәфидир. Бу сурәтлә мүәллиф
дәрвишлијин маһијјәтини ачыб көстәрмишдир. Г. Закир, М. Ә.
Сабир вә С. Ә. Ширванинин ше'рләринин тәдрисиндә чәһаләтә,
мөвһумата, дини нүмајәндәләрә гаршы һәр үч сатирикни мүнә-
сибәтини марағлы вә инандырычы мисалларла изаһ етмәјә
чалышырам. Г. Закир М. Ф. Ахундова јаздығы мәнзум мәктуб-

ларынын бириндә руханиләрин һәрәкәтләри илә фикирләри арасындакы зиддијјәти ашкара чыхарыр:

Сураһи солунда, бадә сағында,
Мәзә габағында, меј додағында,
Чешмә конарында, чај ғырағында
Әммәмеји-сејид, моллајә бир бах!
Ваиз бизә сөјләр шәр'и Мустафа:
Һәрама мүртәкиб олмајын әсла,
Өзү лум-лум удур, батиндә, амма
Заһирдә дедији мә'најә бир бах...

С. Әзимин јарадычылығында да динин тәғиди мүһүм јер тутур. «Руһанилик тәһсил», «Мүчтәһидин тәһсилдән гајытмасы», «Көпәјә еһсан», «Аллаһа рүшвәт» кими ше'рләри буна парлаг мисалдыр. «Көпәјә еһсан» сатирасында дини, шәриәти ләкәләјәнләрә гаршы мүбаризә апармағы тәләб едән молланын өзү рүшвәт алып. Һәтта итә еһсан верилмәсинә һагг гандырыр.

М. Ә. Сабирин јарадычылығы һаггында данышаркән бөјүк сатирикин ејни заманда халгы мөвчуд гурулуша итаәт етмәк руһунда тәрбијәләндирән руһаниләри дә ифша етдијини тејд едирәм. Шаир һәмишә елмә динин арасындакы зиддијјәти көстәрмишдир:

Елм олдуғу јердә олмаз дину дәјанәт,
Дин мәсәләси чәһл тәгазасы дејилми?

«Һәр кәсә ујсан, уј, амма ујма динә, мәзһәбә», — дејән шаир дини зәһнијјәтләрин инкишафа дүшмән олдуғуну көстәрмиш вә дини гулдурлуг силаһы адландырмышдыр:

Алданмарам ки, доғрудур, ајинин, еј әму!

Кәссин мәни, һәгиги исә динин, еј әму!

Иманына гәсәмлә чапырсан чәмаәти,

Гулдурлуг түфәнкимидир динин, еј әму!

Үмумијјәтлә, шакирдләрин атеизм руһунда тәрбијәси мүһүмдүр. Бунун үчүн әдәбијјат дәрсләриндә мәсулијјәт һисс етмәли, ушагларын бу руһда тәрбијә олунмасына наил олмалыдыр.

Зәрбәли СӘМӘДОВ,
Азәрбајчан ССР әмәкдар мүәллими.

ДИЛ-ӘДӘБИЈЈАТ КАБИНЕТИНИН ТӘШКИЛИ ТӘЧРҮБӘСИНДӘН

Дил-әдәбијјат тәдрисинин марағлы вә мөзmunлу олмасында; програм материалларынын шакирдләр тәрәфиндән дәриндән мәнимсәнилмәсиндә әјанилијин чох бөјүк әһәмијјәти вардыр. Тә'лимин мүасир тәләбләр сәвијјәсиндә гурулмасы ишинә дә фәнн кабинетләри өзүнүн мүсбәт тә'сирини көстәрир.

Бизчә, башга фәнн кабинетләри кими, орта мәктәбләримиздә дил-әдәбијјат фәнн кабинетинин тәшкилине дә бөјүк еһтијаж вардыр. Һәр бир дил-әдәбијјат мүәллими әлимиздә олан аз вәсаитдән вә даһили имканлардан истифадә етмәклә буна наил олмалыдыр.

Кечән 1965—1966-чы дәрс илиндә Бақыдакы 190 нөмрәли орта мәктәбдә дил-әдәбијјат фәнн кабинети јарадылмышдыр. Биз бу мөгаләдә һәмин кабинетин иш тәчрүбәсиндән даныша чағыр.

Һәр шејдән әввәл, көстәрмәлијик ки, бизим кабинетдә олан материалларын бир һиссәси нәшријјатларымыз тәрәфиндән чап едилмиш әјани вәсаитдән ибарәтдир. Әдәбијјат дәрсләриндә истифадә етдијимиз әјани вәсаитин хејли һиссәси исә мүәллимләрин рәһбәрлији илә шакирдләр тәрәфиндән һазырланмышдыр.

Дил-әдәбијјат кабинетиндәки материаллар XII—XX әсләрдәки Азәрбајчан әдәбијјаты тарихинә аиддир. Әдәбијјатымыза аид экспонатлар ашағыдакы бөлмәләр үзрә тәртибә салынмышдыр:

1. Шифаһи халг әдәбијјаты. 2. XII әср Азәрбајчан әдәбијјаты. 3. XVI әср Азәрбајчан әдәбијјаты. 4. XVIII әср Азәрбајчан әдәбијјаты. 5. XIX—XX әср Азәрбајчан әдәбијјаты. 6. Азәрбајчан совет әдәбијјаты.

Кабинетимиздә Азәрбајчан дилидә аид олан схемләр, чәдвәлләр, таблолар исә ајрыча бир шө'бәдә гојулмушдыр.

Шифаһи халг әдәбијјаты бөлмәси һәләлик тә'минедичи вәзијјәтдә дејилдир. Бурада «Короғлу» дастанына аид чәкилмиш иллүстрасија нүмајиш етдирилир.

XII әсрдә јашамыш даһи Азәрбајчан шаири Низами Кәнчәвинин «Хосров вә Ширин» әсәринә аид шәкилләри, шаирин мүасирләринин портретләрини кабинетимиздә көрмәк олар.

Јери кәлмишкән кәстәрмәлијик ки, биз һәр ил Низами јарадычылығы тәдрис олунаркән VIII вә IX синиф шакирдләрини мәктәбимиздән чох да ұзагда олмајан Низами музејинә апарырыг вә Низамијә аид бәзи иллүстрасијаларын фотосәклинни дә орадан алмышыг.

Кабинетимиздә XVI әсрин бөјүк Азәрбајчан шаири М. Фүзулинин һәјаты вә әдәби фәалијјәтинә даир хејли материал топламышыг. Бу ишдә дә бизә Низами музејинин директору профессор Н. Араслы вә музејин дикәр әмәкдашлары јахындан көмәк етмишләр.

VIII синиф шакирди Н. Мәммәдов шаир Б. Ваһабзадәнин «Шәби-һичран» поемасына чәкилмиш шәкилләр әсасында јахшы бир експонат һазырламышдыр. Рәсм чәкмәк габилијјәтинә малик олан IX синиф шакирди Р. Рәһимова даһи шаирин портретини вә онун «Лејли вә Мәчнун» әсәринә аид шәкилләр чәкмишдир.

Кабинетимиздә XVIII әсрин көркәмли Азәрбајчан шаири М. П. Вагифин портрети гојулмушдур.

XIX әсрдә јашамыш Азәрбајчан халгынын бөјүк сәнәткар-мүтәфәккир оғлу М. Ф. Ахундовун јарадычылығыны әкс етдирән бир стенддә онун чохчәһәтли вә кениш јарадычылығы ишыгландырылмышдыр.

М. Ф. Ахундовун орта мәктәбин әдәбијјат програмына дахил едилмиш «Пушкинин өлүмү мүнәсибәти илә «Шәрг поемасы», «Һачы Гара», «Алданмыш кәвакиб» әсәрләринә чәкилмиш шәкилләрдән әдәбијјат дәрсләриндә истифадә едирик. Һәмин стенддә М. Ф. Ахундов һаггында мүасирләринин фикирләри, бөјүк әдибин әлјазмаларынын фото сурәти вә с. көрмәк олар.

М. Ф. Ахундова даир материалларын бир һиссәси онун јубилеји илә әлағадар олараг чап едилмиш материаллардыр. Дикәр бир һисси исә шакирдләрин өз әли илә һазырланмышдыр. Мәсәлән, Н. Мәммәдов «Алданмыш кәвакиб» әсәринә аид бир експонат тәриб етмишдир. Јашар Бабајев исә јухарыда адыны чәкдијимиз стенд үчүн даһи рус шаири А. С. Пушкинин портретини чәкмишдир.

М. Ф. Ахундова һәср едилмиш стенддә онун әлифба вә дин һаггында фикирләрини билдирән сөзләриндән дә истифадә олуномушдур. Мәсәлән, «Мән бүтүн динләри пуч вә әфсанә һесаб едирәм» сөзләрини шакирдләримиз јахшы билирләр. Кабинетимиздә М. Ф. Ахундовун әсәрләринә чәкилмиш шәкилләрдән ибарәт албом да мұһүм јер тутур.

XX әср Азәрбајчан әдәбијјатынын көркәмли нүмајәндәләриндән олан М. Ә. Сабир вә Ч. Мәммәдгулузадәнин һәјат вә јарадычылығына һәср едилмиш бөјүк стендләрдә әдәбијјат дәрсләриндә истифадә олулмаг үчүн кифәјәт гәдәр материал тапмаг олар.

Марағлы бурасыдыр ки, јухарыда адларыны чәкдијимиз јазычыларын шәхси һәјатына вә јарадычылығына аид материалларын бир һиссәси шакирдләр тәрәфиндән һазырланмышдыр. Ингилаби сатиранын баниси олан бөјүк халг шаиримиз М. Ә. Сабирин мәшһур «Һопһопнамә» китабында јер верилмиш иллүстрасијалара шакирдләр һәдсиз мараг кәстәрмишләр. VIII—IX синифләрдә охујан кәнч һәвәскар рәссамлар тәрәфиндән чәкилмиш 15 шәкил М. Ә. Сабирә һәср етдијимиз стенддә өзүнә көркәмли јер тутмушдур.

1966-чы илин октјабр ајында Азәрбајчан халгы гардап халгларла бирликдә бөјүк әдибимиз—насир, драматург вә журналист Ч. Мәммәдгулузадәнин анадан олмасынын 100 иллијини тәнтәнә илә кечирмәјә һазырлашыр. Инди һәр јердә јубилејә һазырлыг ишләри көрүлүр. Биз дә кечән дәрә илиндә бу ишә башламышыг. Мә'лум олдуғу үзрә әдәбијјат програмына Ч. Мәммәдгулузадәнин «Өлүләр» вә «Гурбанәли бәј» әсәрләри дахил едилмишдир. Лакин бизим шакирдләр бөјүк әдибин башга әсәрләрини дә китабханалардан алыб охујурлар. Одур ки, кечән дәрә илиндә Ч. Мәммәдгулузадәјә һәср олуномуш бөјүк бир стенддә адлары чәкилән әсәрләрдәки сурәтләрин, еләчә дә бөјүк әдибин башга һекајә, повестләриндәки сурәтләрин шәкилләрини көрмәк оларды. Буларын һамысы VIII—IX синиф шакирдләриндән Н. Мәммәдов, Е. Гулијев, Ј. Бабајев, Р. Рәһимова вә башгаларынын әл ишләридир. Шакирд Ј. Бабајев һәдсиз бир мәнәббәтлә бөјүк әдибин портретини чәкмишдир.

Мәктәбимизин фәјесиндә—һәмин стендин јанында Ч. Мәммәдгулузадә, М. Ә. Сабир вә Ә. Әзимзадәнин дә бөјүк портретләри дивардан асылмышдыр. Һамыја мә'лумдур ки, олар да «Молла Нәсрәддин» журналынын јахын иштиракчылары олмушлар.

Эдәбијјат дәрнәјиндә кечән дәрс илиндә Ч. Мәммәдгулу-зәдәнин һәјат вә јарадычылығына аид охунмуш рефератла-рын, мә'рузәләрин мәтнләрини дә һәмин стендин јанында тап-маг мүмкүндүр.

Кабинетимизә кәләнләрин нәзәрини белә бир шүар чәлб етмәјә билмәз: «Совет эдәбијјаты дүнјада ән габагчыл, ән ин-гилаби, ән идејалы эдәбијјатдыр». Мәктәбимизин дил-эдәбиј-јат кабинетиндәки совет эдәбијјаты бөлмәсиндә көркәмли јазычылардан М. Горки, В. Мајаковски, Ч. Чаббарлы, С. Вур-ғун, М. Ибраһимов, С. Рүстәм, Р. Рза, М. Раһим, Һ. Мейди, С. Рәһимов вә башгаларынын портретләрини көрмәк олар.

Кабинетимиздә Азәрбајчан совет драматуркијасынын ба-ниси Ч. Чаббарлы вә халг шаиримиз С. Вурғунун эдәби фәа-лијјәтини әкс етдирән бөјүк бир стенд вә фото-монтаж гојул-мушдур.

Бөјүк бир севинч һисси илә гејд етмәлијик ки, драматург Ч. Чаббарлынын гызы Күларә вә гардашы гызы Күлтәкин Чаббарлы бизим мәктәби гуртармышлар. Ч. Чаббарлынын һә-јат јолдашы Сона Чаббарлы эдәбијјат кабинетиндә гојулмуш вә бөјүк драматурга һәср едилмиш стендин һазырланмасында бизә јахындан көмәк етмишдир. О, материалларын бир һиссә-сини мәктәбә бағышламышдыр.

Мән белә бир чәһәти дә охучуларын нәзәринә чатдырмаг истәјирәм ки, бизим дил-эдәбијјат кабинети мәктәбимизин үчүнчү мәртәбәсиндә* јерләшир вә коридорда бәдн фонддан алдығымыз классик вә совет јазычыларынын бөјүк портретлә-ри дә дивардан асылмышдыр. Ч. Чаббарлынын јағлы боја илә чәкилмиш портрети дә онларын ичәрисиндәдир.

Халг шаиримиз С. Вурғунун һәјат вә јарадычылығыны әкс етдирән фото-монтаждан да јери кәлдикчә эдәбијјат дәрс-ләриндә истифадә олунар.

Мај ајында севимли халг шаиринин анадан олмасынын 60 иллији мүнәсибәти илә мәктәбимиздә кечирилән ушаг сәһәрчи-ји вә эдәби-бәдн кечә заманында биз Низами музејинә мұра-чиәт етдик. Музејдәки С. Вурғуна һәср едилмиш сәјјар сәрки-ни мәктәбә кәтирдик. Бу да шакирдләрдә халг шаири һаггын-да олан тәсәввүрү кенишләндирди.

Орта мәктәбләримизин јухары синифләриндә гардаш рус халгынын эдәбијјаты да тәдрис олунар. Дил-эдәбијјат ка-бинетиндә Ломоносов, Туркенеv, Л. Н. Толстој, А. П. Чехов, И. А. Крылов, А. С. Пушкин, М. Горки, В. Мајаковски вә баш-галарынын портретләри дә көркәмли јердән асылмышдыр.

Кабинетимиздә мәктәбә гонаг кәлән көркәмли эдәбијјат вә инчәсәнәт хадимләринин фотошәкилләрини дә көрмәк олар. Мәктәбимизин эдәбијјат дәрнәји 20 илдән артыгдыр ки, фәа-лијјәт көстәрир. Дәрнәк үзвләри бу нечә илләр әрзиндә 3 ал-бом һазырламышлар. Һәмин албомлар да кабинетимиздә сах-ланылыр. Эдәбијјат дәрнәји мәшғәләләриндә охунмуш мә'рузә вә мұһазирәләрин мәтнләри дә бизим кабинетимизә верил-мишдир.

Бизим дил-эдәбијјат кабинетиндә Азәрбајчан дилинә аид Азәрбајчан Елми-Тәдгигат Педагогика Институтунун әмәк-дашлары тәрәфиндән һазырланмыш вә нәшр олунамыш матери-аллар әсас јер тутур. Азәрбајчан дили грамматикасынын мор-фолокија бәһсиндән нитг һиссәләри, синтаксисдән мүрәккәб чүмләјә аид таблолар, чәдвәлләр вә схемләр дәрсләрин мараг-лы, чанлы кечмәсиндә аз рол ојнамамышдыр. Биз Азәрбајчан дили грамматикасынын мұхтәлиф бәһсләринә аид шакирдләр тәрәфиндән һазырланмыш материалларын мөјјән бир һиссә-сини дә кабинетдә сахлајырыг.

Дил-эдәбијјат кабинетинин тәшкилинә мұәллимләрдән башга, мәктәб директорумуз, әмәкдар мұәллим Сона Тағыје-ва да јахындан көмәк етмишдир.

Әлбәттә, кечән дәрс илиндә тәшкил етдијимиз дил-эдәбиј-јат кабинетиндә «һәр шеј гајдасындадыр» демәјә һаггымыз јохдур. Һәлә бизим ишимиздә мөјјән чатышмазлыг, нөг-санлар да вардыр. Биз јахшы билирик ки, дил-эдәбијјат каби-нетини һәр ај, һәр ил тәкмилләшдирмәли вә зәнкинләшдирмә-лијик.

Фүрсәтдән истифадә едәрәк әлагәдар тәшкилатлара үрәк сөзләримизи демәк, арзуларымызы билдирмәк истәјирик.

Бу күнә гәдәр республикамызда дил-эдәбијјат дәрслә-риндә истифадә олунаг үчүн зәһмәт чәкиб әјани вәсаит һа-зырлајан јолдашлар, ону нәшр етдирән тәшкилатлар чох сағ олсунлар. Лакин нәшр олуналарла кифәјәтләнмәк олармы? Әлбәттә, јох. Елә һаллар олмушдур ки, бизим мәктәбдә ајры-ај-ры вахтларда кечилән дәрсләрдә лазыми әјани вәсаити тапма-мышыг, ону һазырламаг да мүмкүн олмамышдыр. Биз арзу едирик ки, РСФСР-дә нәшр едилән әјани вәсаитин мигдары һәр заман бизи дүшүндүрсүн. Республикамызда дил-эдәбијјат дәрсләринә аид нәшр едилән вәсаит артырылсын. Әлбәттә, бу, кечилән дәрсләрин кејфијјәтини дә јахшылашдырар, зәнкин дил-эдәбијјат кабинетләри тәшкил етмәк үчүн кениш имкан-лар јарадар.

СУАЛЛАРА ЧАВАБ

Ибтидаи синиф мўаллимлари редакциямыза бир сыра суалларла мўрачиёт етмишләр. Бу суаллардан бир нечесинә Азәрбајчан Дөвләт Елми-Тәдғигат Педагогика Институту ибтидаи тәлим шөбәсинин мүдири педагожи елмләр намизәди Ј. Ш. Кәримовун чавабыны дәрч едирик.

1. Су а л: Програмда әлифба тәлиминә һазырлыг дөврү үчүн ајрылмыш вахтдан тамамилә истифадә едилмәлидирми?

К. НАЧЫЈЕВА,

(Варташен рајону, Синчан кәнди).

Ч а в а б: Програмда әлифба тәлиминә һазырлыг дөврү үчүн 12 күн, јәни 24 саат вахт ајрылмышдыр. Бу вахт әрзиндә мўаллим шакирдләри мәктәблә, онун тајда вә ганунлары илә таныш едир, гираәтә вә јазыја һазырлајыр, онларын итгинин инкишаф етдирилмәси саһәсиндә хејли иш көрүр. Мәктәбә јеничә кәлән ушагларын белә бир һазырлыг мәрһәләсини кечмәләри зәруридир. Лакин ушагларын мәктәбә там вә ја гисмән һазыр кәлдикләри шөраитдә буна еһтијач јохдур. Сон заманлар ушаг бағчалары шөбәкәсинин кенишләнмәси, совет аиләләринин мәдәни сәвијјәсинин хејли јүксәлмәси өлкәмиздә елм вә техниканын сүр'әтлә инкишафы ушагларын мәктәбә нисбәтән һазырлыглы кәлмәләрини тәмин едир. Мүшаһидәләр көстәрир ки, бир чох ушаглар мәктәбә гәдәр гираәтә вә јазыја һазырланыр, һәтта бәзи сәсләри таныјыр, дүзкүн тәләффүз едир, онлары ифадә едән һәрфләри јаза билирләр. Белә тәркиби олан синифләрдә әлифба тәлиминә һазырлыг дөврүнүн узадылмасы шакирдләри чиловлајыр, онларын мәктәбә, тәлимә марағыны азалдыр.

Она көрә дә мўаллим дәрә или башлананадәк (мүмкүн олмаса, тәлимин илк дөврүндә) ушагларын мәктәбә һазырлығыны диггәтлә өјрәнмәли, онларын араларындакы кәскин фәрги арадан галдырмалы вә әкәр еһтијач һисс олунмурса, һазырлыг дөврүнә верилән вахты ихтисар етмәлидир.

Ушагларын һамысы гисмән һазырлыглы кәлән синифләрдә бу дөвр үчүн 1—2 күн ајырмаг кифајәтдир.

2. Су а л: Ибтидаи синифләрдә автомат гәләмдән истифадә етмәк олармы?

Ч. СӘЛИМБӘЈОВА,

(Бакы, 172 нөмрәли мәктәб).

Ч а в а б: I синифдә јазы тәлиминин илк күнләриндән етибарән автомат гәләмдән истифадә етмәк олар. Јазы тәлиминин автомат гәләмлә апарылмасы јазы просесиндә артыг вахтын итмәсинин, биләк әзәләләринин тез јорулмасынын гаршысыны алыр, нәтичә етибары илә јазынын сүр'әтини артырыр, рабитәли јазы вәрдишини инкишаф етдирир вә јазынын шүүрлу јеринә јетирилмәсини тәмин едир.

Өлкәмизин бир чох мәктәбләриндә автомат гәләмдән истифадә олунур.

3. Су а л: I синифдә јазыны тәкчызыг дәфтәрдә апармаг олармы?

С. АБДУЛЛАЈЕВ,

(Ағстафа шәһәр I нөмрәли мәктәб).

Ч а в а б: Һазырда ибтидаи синиф шакирдләри дөрд ил әрзиндә һесаб үчүн дама-дама дәфтәр нәзәрә алынмазса, дөрд чүр дәфтәрдә (икичызыг сых торлу, икичызыг сејрәк торлу, икичызыг торсуз вә тәкчызыг) јазмалы олурлар.

Дәфтәрләрин нөвләринин белә тез-тез дәјишмәси, әслиндә һәрфләрин элементләринин, онларын өлчүсүнүн, формасынын дәјишмәси демәкдир. Бу исе шакирдләрдән һәр дөфә јени вәрдишләрә јијәләнмәји тәләб едир. Она көр дә јахшы олар ки, I синифдә јазы тәлиминин башланғычындан тәкчызыг дәфтәрдән истифадә олунсун. Тәкчызыг дәфтәрдә бөјүк һәрфин һүндүрлүјү ики сәтир арасындакы мөсафәдән бир гәдәр гыса, кичик һәрф исе онун јарысы һүндүрлүкдә олмалыдыр. Илк күнләр мејлән көзләнмәси үзрә мөшг апармаг лазимдыр.

Өлкәмизин минләрлә мәктәбиндә I синиф мўаллимләри бу јолла јахшы нәтичәләр әлдә едирләр.

4. Су а л: Әлифба тәлими дөврүндә екскурсиялар вә мүшаһидәләр тәшкил олунмалыдырмы?

Ш. АҒАЈЕВА,

(Бакы, 31 нөмрәли мәктәб).

Ч а в а б: Адәтән, мўаллимләр әлифба тәлими дөврүндә һәр күн јени сәс (һәрф) кечмәклә кифајәтләнирләр. Һалбуки, ушагларын нормал инкишафы үчүн мәктәбә кәлдикләри илк күндән етибарән әтраф аләм үзәриндә мүшаһидәләрини дүзкүн тәшкил етмәк зәруридир. Пајызда азы ики дөфә тәбиәтә, мөшәјә, чөлә, даға, баға, парка вә с. вә јерли шөраитдән асы-

лы оларга гаража, диррија, тарлаја, тикинтија, музеја вә с. экскурсија тәшкил олунамалыдыр. Бу дөврдә мушаһидәләр мұәллимин рәһбәрлији алтында апарылыр. Һәр күн апарылан мушаһидәнин нәтичәләри бир вәрәгдә садә ишарәләрлә коллектив шәкилдә гејд едилир (вәрәгә тәбиәт материаллары да јанышдырылыр).

Истәр экскурсија, истәрсә дә мушаһидәләр ана дилинин һесабына тәшкил олуноур вә журналда гејд едилир.

5. Су а л: I синифдә имла нә вахтдан е'тибарән јаздырылмалыдыр?

3. АШУРОВА,

(Гах гәсәбә 1 нөмрәли мәктәб).

Ч а в а б: I синифдә илк јазы вәрдишләри үзүндән көчүрмә васитәсилә верилир. Лакин јалныз үзүндән көчүртдүрмәклә савадлы јазмагы өјрәтмәк мүмкүн дејилдир. Әлифба тәлиминин биринчи мәрһәләсиндә беш-алты сәс (һәрф) кечилдикдән сонра өјрәдичи имлалар јаздырмаг мүмкүндүр. Илк имлалар кечилән һәрфләрин вә тәркибиндә һәмин һәрфләрин олдуғу сөзләрин јаздырылмаасында ибарәт олмалыдыр. Әлифба тәлими дөврүндә, әсасән, кәрмә вә хәбәрдарлыгы имлалардан истифадә олунамалыдыр.

6. Су а л: I синиф шакирдени синифдә сахламаг олармы?

Т. ОРУЧОВА,

(Ағдаш шәһәр 7 нөмрәли мәктәб).

Ч а в а б: I синифдә кәлән ушаглар әкәр сағлам вә нормалдырларса, икинчи ил ејни синифдә галмамалыдырлар. Белә ушагларын синифдә сахланмасы мұәллимин өз ишинин өһдәсиндән кәлә билмәдијини, ачизлијини көстәрир. Лакин бә'зән мұәллимин вә валидејинин чидди-чәһдинә бахмајараг мұхтәлиф сәбәбләр үзүндән шакирд тәлимдә кериләмиш вә програм материалыны мәннимсәмәмишсә, II синифдә кечирилмәмәлидир. Јухары синифдә кетдикчә тәлим јүкү даһа мүрәккәб вә чәтин олдуғундан шакирд јенә јетирмәјәнләр сырасында галачаг вә кеч-тез мәктәбдән узаглашачагдыр.

7. Су а л: Изаһлы гираәт дәрсләриндә мұәллимин ифадәли охусу һәмишә зәруридирми?

Ш. ӘЛИЗАДӘ,

(Бакы, 44 нөмрәли мәктәб).

Ч а в а б: Ибтидаи синифләрдә ән мұһүм гираәт вәрдишләриндән бири ифадәли охумагдыр. Бу вәрдиш, һәр шејдән әввәл, мұәллимин нүмунәви ифадәли гираәти әсасында ашыла-

ныр. Ибтидаи синифләр үчүн ана дили дәрсликләриндәки һәр һансы материалда аз-чох ифадәлилик вар. Һәмин ифадәли гираәт үчүн бәдии мәтнләр даһа характердир. Елми-күтләви мәтнләрдән фәрғли олараг бәдии мәтнләр (һекајә, нағыл, ше'р, тәмсил вә с.) мұәллим тәрәфиндән мүтләг ифадәли охунмалыдыр. III, хүсусилә IV синифдә бә'зи һалларда мәтнин илк ифадәли гираәтини шакирдләрә дә тапшырмаг мүмкүндүр. Бу заман шакирдләр мәтнә мувафиг интонасија, сүр'әт, мәнтиги вурғу вә с. еечмәји өјрәнирләр. Лакин психоложи чәһәтдән јүкләнмиш, јүксәк емоционаллыға малик әсәрләри мүтләг мұәллим охумалыдыр.

8. Су а л: Гираәт дәрсләриндә әләвә материал охумаг олармы?

М. СЕЈИДОВ,

(Илич рајону, Муғанлы кәнди).

Ч а в а б: Һәр бир синифдә гираәт дәрсләриндә тәдрис олуначаг материалын мәзмуну програмда верилир. Бә'зи мөвзуларын мәзмуну дәрсликләрдә әтрафлы әһатә олуномуш, ејни мөвзу үзрә чохлу материал верилмиш, бә'зән мөвзуларын мәзмуну исә там әһатә олуномамышдыр. Умумијјәтлә, дәрсликләрдә тәләб олунондан чох материал верилмишдир. Мұәллим дәрсликдәки бир чох мәтнләри ихтисар етдији кими, бә'зән дә мөвзуја анд даһа марағлы материал тапдыгда охумагдан чәкинмәмәлидир. Ону да гејд едәк ки, бә'зән ејни мәтн 8—10 шакирдә тәкрарән охутмагданса, һәмин мөвзуја әләвә марағлы материал охујуб шакирдләрин мә'луматыны артырмаг, дүнјакөрүшүнү кенишләндирмәк даһа фајдалыдыр.

9. Су а л: Ибтидаи синиф шакирдләри гираәт заманы сөзләри јазылдығы кими, јохса әдәби тәләффүзә әсасән охумалыдырлар?

Х. ЗЕЈНАЛОВА,

(Салјан шәһәр 2 нөмрәли мәктәб).

Ч а в а б: Мәктәбләрдә апардығымыз мушаһидәләр көстәрир ки, ибтидаи синифләрдә шакирдләрә әдәби тәләффүз нормаларынын мәннимсәдилмәси үзрә иш апарылмыр. Бә'зи мұәллимләр бу вәзифәнин VI—VIII синифләрдә јеринә јетирилчәјини нәзәрә алараг һеч бир иш көрмүрләр. Һалбуки дүзкүн тәләффүз вәрдишләри I синифдән е'тибарән ашыланмалыдыр. А. В. Текучев һағлы олараг мүстәгил гираәтә һәср олуномуш илк дәрсләрдән е'тибарән китаб тәләффүзүнә јол верил-

мәмәсини, әдәби тәләффүз нормаларына әмәл олунамасыны зәрури һесаба едир.

Шакирдләре һәрфијјән (китабда јазылдығы кими) дејил, әдәби тәләффүз нормаларына мұвафиг сурәтдә охумағы өјрәтмәк үзрә иш чоһ еһтијатла апарылмалыдыр.

10. Суал: II синфин «Азәрбајчан дили» дәрслијиндә мұбтәдә вә хәбәр һаггында мәлүмат верилмәлидирми?

Х. ҺҮСЕЈНОВА,

(Баки шәһәр 31 нөмрәли мәктәб).

Чаваб: Шакирдләре вериләчәк биликләрин һәчми өз әксини програмда тапыр. Програмда һәмин мөвзулар олмадығындан онларын һаггында мәлүмат да верилмәмәлидир. Һәмин мөвзулар дәрслијә сәһвән даһил едилмиш вә нәдәнсә, дәрелик һәр ил ејни илә чап олуноур.

Ј. Ш. КӘРИМОВ,
педагожи емләр намизәди.

БУ КИТАБЛАРЫ ОХУМАҒЫ МӨСЛӘБӘТ БИЛИРИК

«МИРЭ ФӘТӘЛИ АХУНДОВ»

Бөјүк драматург, әдиб вә мұтәфәккир М. Ф. Ахундов бүтүн мәналы һәјатыны халға, онун мәдәни инкишафына һәср етмишдир. О, халғынын мәнафеји илә, онун феодал мұнасибәтләринә вә милли зүлмә гаршы апардығы мұбаризәси илә тырылмаз сурәтдә бағлы олмушдур. Ахундов, һәр шејдән әввәл, ислам дининә вә чәһаләтә гаршы гәтн чыкыш етмишдир.

Көркәмли јазычы ислам дининә гаршы апардығы мұбаризәни зәһмәткеш күтләрәрин өз азадлығлары үғрунда апардығлары мұбаризә илә әләгәндирмишдир.

Ахундов истисмар дүнијасыны, онун мұдафиәчиси олан дини арадан галдырмағ үчүн зәһмәткешләри мұбаризәјә чағырмышдир.

Бөјүк атеист Ахундов үмумијәтлә динләрин, хүсусилә ислам дининин тарихи илә дәривдән таныш олмушдур. О, динин тарихинә анд јазылмыш ајры-ајры китаблары, дини китабларын өзләрини—Төвраты, Инчили, Гур'аны—онларын јарандығы тарихи дөврлә әләгәдар сурәтдә охујуб өјрәнмиш. Бир сыра дини тәригәтләрин вә дини пәрдә алтында динә гаршы чеврилмиш чәрәјанларын маһијәтини ајдынлашдырмышдыр. Бу исә, она дини әсаслы вә мүкәммәл сурәтдә тангид етмәјә көмәк етмишдир.

М. Ф. Ахундов атеизминин мүсбәт чәһәти ондадыр ки, о, XIX әср тәбиәтшүнаслығынын вердији јени, зәнкин материаллара әсасланмыш вә инкишаф етмишдир.

Ахундов Үмумдүнија елм вә мәдәнијәтинин наилијәтләри илә дә јахындан таныш олмушдур.

Атеист-материалист философ Ахундовун ислам дини вә мөвһумата гаршы апардығы көскин мұбаризәси өз әһәмијәтини инди дә итирмәмишдир.

Һазырда совет адамларынын коммунист тәрбијәси вә онларын дини мөвһуматдан азад олмасы үғрунда апарылан елми-атеист тәблиғат хүсуси әһәмијәт кәсб едир. Чүнки шүүру кечмишин дин вә мөвһумат галығларындан һәлә дә тәмизләнмәјән адамла коммунизм чәмијјәти гурмағ олмаз. Она көрә дә коммунизм чәмијјәтини гурмағ үчүн адамларымызын шүүрундан кечмишин дин вә мөвһумат төр-төкүнтүләрини силиби, сүпүрүб атмағ лазимдыр. Бу мәнада Г. Мустафајевин Азәрнәшр тәрәфиндән јени бураһылмыш «Мирэ Фәтәли Ахундов» адлы китабчасы диггәти чәлб едир.

Китабчанын мұәллифи әсәриндә бөјүк материалист философ вә атеистин ислам дини вә мөвһумата гаршы апардығы көскин мұбаризәдән бәһс едир.

Мұәллиф көстәрир ки, АБШ, Инкилтәрә, Франса империалистләри өзләрини јалтағчасына «мүсәлманларын досту» вә «исламијјәтнин һамиси» кими гәләмә вермәјә, күндән-күнә артмағда вә инкишаф етмәкдә олан милли-азадлығ һәрәкатыны зәифләтмәк, јени мұстәмләкәчилик үсули-идарәсини јаратмағ, ону әбәдиләшдирмәк үчүн ислам дини вә руһаниләриндән бир васитә кими истифадә етмәјә чалышырлар. Лакин Асија вә Африка гит әләринин халғлары артыг «гәфләт јухусундан» ојанмыш, империа-

лизмин мүртөчө сижасатини баша дүшмүш вә империализмин мүстәмләкә системини тамамилә ләғв етмәк үчүн милли-азадлыг мүбаризәсинә галхмышлар. Бүтүн «Шәрг торпагынын көзәл чәннәтә дөндәрилмәси» һаггында Ахундовун арзуларынын һәјата кеңирилмәси артыг күнүн зарури мәсәләси олмушдур.

«Мирзә Фәтәли Ахундов» китабчасы «Кириш»дән, «М. Ф. Ахундов атеизминин формалашмасы», «Ислам дининин мөншәји, јајылмасы вә маһијәти һаггында», «Елм илә динин әкслији һаггында», «Ислам дини әлагынын тәңгиди» вә «Ислам дининдәки әјин, мәрәсим вә бајрамларын, дини тәригәт вә чәрәјанларын, дини һәрәкатларын маһијәти» башлыглары алтында апарылан марағлы сөһбәтләрдән ибарәтдир.

«ДУЗ СӨЗҮН КӘСӘРИ»

Азәрбајчан халгы да дикәр халглар кими, һәлә чох гәдим заманлардан бәри көзәл шифаһи әдәбијјат нүмунәләри јаратмышдыр.

Һәр бир халгын шифаһи әдәбијјаты о халгын тарихини, һәјатыны, мүбаризәсини, азадлыг вә сәадәтә олан ешгини, халгын мәншәтини, адәт вә әңгәнәләрини вә с. чәһәтләрини чанлы бир шәкилдә әкс етдирир, өз үрәк арзуларыны ифадә едир.

Кечмишдә истисмәр алтында ағыр һәјат кечирән халг кәләчәкдә хошбахт һәјат гурулачагына мөһкәм инам бәсләмишдир.

Шифаһи халг әдәбијјатында халгын динә, мөвһумата вә дин хадимләринә бәсләдикләри мөнфи мүнәсибәтә дә кениш јер верилмишдир.

Азәрбајчан шифаһи халг әдәбијјатынын ағыр-ағыр жанрларында дин хадимләри, хүсусилә моллалар амансыз ифша едилир. Ислам мәфкурәсинә вә онун чарчыларына олан кәскин нифрәт, дәрин истеһза Азәрбајчан шифаһи халг әдәбијјатынын ана хәттини тәшкил едир.

Азәрбајчан халгы дин хадимләринин малик олдуғлары хәсијјәтләриндән узаг олмағы һәмишә үстүн тутмушдур. Она көрә дә Азәрбајчан шифаһи халг әдәбијјаты дин вә мөвһумат әлејһинә фикирләрлә чох зәнкин дир.

Досент Ә. һәшимов «Дуз сөзүн кәсәри» адлы әсәринин мөвзусуну шифаһи халг әдәбијјатында дин вә мөвһуматын тәңгиди мәсәләсинә һәср етмишдир.

Китабчанын мүәллифи әсәриндә шифаһи халг әдәбијјатында дин хадимләринин, «мүгәддәс» јерләрин, дини әјин вә мәрәсимләрин ифшасы, инсанын јаранмасы вә онун тәрбијәси илә әлағәдар олан мәсәләләрдә дин әлејһинә фикирләрдән бәһс едир.

Мүәллиф, аталар сөзләриндә, нағылларда, ләтифәләрдә, рәвәјәтләрдә, һикмәтли сөзләрдә вә с. диндән кәлир мөнбәји кими истифадә едән фырдыдагчы моллалары, јаланчы газылары, зәрәрли адәт вә әңгәнәләри, дини әјин вә мәрәсимләри кәскин сатира атәшинә тутур. Фикрини субута јетирмәк, охучуну инандырмағ үчүн мүәллиф әсәриндә чохлу марағлы нүмунәләр кәтирир. Сонра да о, бу нүмунәләри групплашдырағ үмуми нәтичәләрә кәлир.

Моллаларын ачкөзүкләриндән бәһс едән мүәллиф јазыр:—Ики ачкөз молла гонағлыға кедиб орада о гәдәр јејирләр ки, биринин гарны партлајыб өлүр, дикәринин исә јериндән белә тәрпәнмәјә һаләти олмур. Оңлары бир арабанын ичәрисиндә јан-јана узадыб евләринә апаркән саргалмыш молла сәмада парылдајан улдузлары көрүб арабачыдан сорушур:

— О ишыг һарадан кәлир?

Арабачы молланын ачкөзлүјүнү билдијиндән истеһза илә дејир:

— Әлү јеридир, еһсан верирләр.

Бу сөзләри ешидән молланын көзләри севинчдән парылдајыр, бүтүн гүввәсини топлајыб јериндән галхмаға чалышыр. Лакин гүввәси чатмадығы үчүн јенидән архасы үстә дүшүб галыр, арабачыја мүрачнәт едәрәк зәиф сәслә дејир:

— Тез ол, ораја сүр!

Арабачы күлә-күлә молладан сорушур:

— Ај киши, һәлә дојмамасын?

Молла јанына узадылмыш о бири молланын чәнәзәсини арабачыја кәстәриб дејир:

— Сән нә данышырсан? Дојан бу рәһмәтлик кими олар.

«Дуз сөзүн кәсәри» әсәриндә мүәллиф «Азәрбајчан шифаһи халг әдәбијјатында дин хадимләринин ифшасы», «Дини јерләрә, әјинләрә вә мөвһуматлара гаршы чеңрилмиш фикирләр», «Инсанын јаранмасы вә тәрбијәси илә әлағәдар мәсәләләрдә дин әлејһинә фикирләр» вә «Нәтичә» башлыглары алтында сөһбәтләр апарыр.

«АШЫГ ПОЕЗИЈАСЫНДА РЕАЛИЗМ»

Азәрбајчан шифаһи халг әдәбијјаты чох гәдим тарихә вә зәнкин ја-радычылыг ирсинә маликдир. Шифаһи әдәбијјатын јараныб инкишаф етдирилмәсиндә вә кениш јајылмасында ед сәнәткарлары олан ашығларын хидмәтләри чох бөјүкдүр. Ашығлар зәһмәткеш халг күтләси илә һәмишә бағлы олдуғлары үчүн халгын фикир вә дујуғларыны, һәјат вә мүбаризәсини ифадә едән әсәрләр јазыр, бу әсәрләри сазын мүшәјјәти илә ифадә едирләр.

Ашыг сәнәтиндә сөзлә мусиги вә ифачылыг бәдни вәһдәтдә инкишаф етмишдир. Јени сөзләрә, јени формалы, јени вәзли ше'рләрә ујғун јени һавалар јаранмышдыр вә әкинә, мусиги формалары дәјишдикчә онлара мувафиг поетик формалар мејдана чыхмышдыр.

Халг јазычысы М. Ибраһимов өзүнүн јахынларда јени нәшр етдирилдији «Ашыг поэзијасында реализм» адлы әсәриндә јазыр:

Телли саз һәмишә гаранлыға, мөвһумата, әјрилијә гаршы дурмушдур, һаггы, һәгигәти сөјләмишдир. Һәлә кечән әсрин биринчи јарысында јашамыш Ашыг Муса телли сазын мәнз бу бөјүк мәнәсны нәзәрә ала-рағ вә телли саза һүчүн едән, ону динсәзлик, күфр саян дин хадимләринә, ону сусдурмаға чалышан мүстәбид вә рүшвәтхор һакимләрә, јалаңчы галәм сәһибләринә, халгын дәрисини сојан сәләмчиләрә, ара вуранлара, чаду јазанлара, әдавәт тохуму сәпәнләрә мүрачнәтлә «Телли саз» адлы әсәриндә чох көзәл демшидр:

Мәчлисләри абад еләр,

Нә күнаһы вар, телли сазын?

Мәул кәңүлләр шад еләр,

Нә күнаһы вар, телли сазын?..

Бәли, телли саз һәмишә халгын үрәк телләринә тохунмушдур, халға инкин дүјуғлар ашыламыш, мәчлисләр абад еләјиб, кәлинә, гыза руһ вермишдир.

Ашыг поэзијасында халг һәјатынын, халг руһунун дикәр чәһәтләрини дә — әмәк, ичтиман мүбаризә вә гәһрәманлыг сәһнәләринин дә әкс олундуғуну кермәк вә ја буңларын әһәмијјәтини азалтмағ олмаз. Ла-

кин халгын күндәлик һәјаты илә бағлылыг, халгла билаваситә арасыкә-силмәз вә чанлы әләгә, јарадычылығын халг дили земниндә инкишаф етмәси, халг ифадәләри вә тәшһиләриндән гидаланмасы ашыг ше'ри-дә реализмин, реалист бәднн тәсвир васитәләринин күчлү шәкил-дә өзүнү көстөрмәсинә сәбәб олмушдур.

Телли саз! О, һеч заман сусмамалыдыр, һәр күн, һәр саат халгын дөјүнә үрәји, чырпынан аруларыјла ганадланмалы, һәјат барәдә, инсан барәдә бизә јени һәғмәләр, јени дастанлар демәлидир.

Мүәллиф, «Ашыг поезијасында реализм» әсәриндә ашыг сөз сәнәтин-дәки, јә'ни ашыг поезијасындакы реализмин илк әләмәтләриндән онун инкишафына гәдәр изләмишдир. Мараглананлар һәмнин китабчаны әлдә едиб охуја биләрләр.

«СӘМӘД ВУРҒУН ЈАРАДЫЧЫЛЫҒЫНДА ЕСТЕТИКА МӘСӘЛӘЛӘРИ»

Сов.ИКП Програмында јени адамын һәртәрәфли тәрбијә едилмәси са-һәсиндәки вәзифәләр конкрет мүәјјән едилмиш вә совет адамынын естетик тәрбијә мәсәләси чидди олараг гаршыја гојулмушдур. Чүнки јени инсан шәхсијјәтинин формалашмасында естетик тәрбијә мұһүм саһә олмагга о, ушакларын әгли, физики, мә'нәви инкишафы үчүн сөн дәрәчә бөјүк әһәмиј-јәтә маликдир. Тәсадүфи дејилдир ки, мүәллиф Ч. Гулијев јени әсәри олан «Сәмәд Вурғун јарадычылығында естетика мәсәләләри» адлы әсәриндә шаи-рин јарадычылығында естетика мәсәләләриндән бәһс етмишдир.

С. Вурғунун естетик бахышлары вә әдәби-бәднн јарадычылығы идракы чәһәтдән диалектик материализмин ин'икас нәзәријјәсинә әсастанмиш, бу бүнөврә үзәриндә дајанмышдыр. О, естетик шуурун, хусусән әдәбијјәтин мејдана кәлмәси, тарихи ролу, ичтиман әһәмијјәти кими мұһүм мәсәләләр тарихи материализм нөгтеји-нәзәриндән јанашырды.

Халг шаири С. Вурғунун сәнәт вә сәнәткарлыг, естетика мәсәләләринә даир бир чох дәјәрли мәғәләләри, чыхышлары вә мә'рузәләри вардыр. Мараглы чәһәт орасындадыр ки, диқәр мүтәфәккир сәнәткарлар кими С. Вур-ғун да һәмнин әсәрләрдә сәнәт һаггында, естетиканын мұхтәлиф мәсәләләр-и һаггында ирәли сүрдүјү нәзәри фикрләри өзүнүн бәднн әсәрләриндә тәчрүби олараг һәлл етмиш, өз јарадычылығы илә дөврүмүзүн сәнәткарла-рына нүмунә олмушдур.

Дәрин хәлгилик вә гуманизм, мұбариз, социалист бејнәлмиләлчилији, Ленини партијалылығы С. Вурғун поезијасыны новатор бир поезија кими тәкчә совет халгына дејил, дунјанын диқәр халгларына да севдирмишдир.

Поезијаја мараг көстәрән һәр кәс С. Вурғунун әсәрләрини севмәјә бил-мәз. Чүнки бу поезија табиятән көзәлдир, һәјатидир, инандырычыдыр. Бу поезијада һәр бир сәтрин, һәр бир сөзүн белә өз мә'насы вардыр. Инсана вә бәшәријјәтә мәнәббәт тәрәннүм едән бу поезија һәјаты, инсанлығы сев-вән, даһа хош кәләчәк уғрунда мұбаризә апаран һәр бир адам үчүн доғма вә әзиздир.

«С. Вурғун јарадычылығында естетика мәсәләләри» әсәриндә мүәл-лиф «Халг шаири вә кечмиш ирсимиз», «Гуманизм јалпыз мәнәббәт де-јил...», «Халг һәјаты сәнәтин доғма бәшијидир», «Мән ағ күнләр шаиријәм» башлылары алтында сәһбәт апарыр.

«МҮАСИРЛИК ВӘ СӘНӘТКАРЛЫГ УҒРУНДА»

Бүтүн әдәби нөвләр кими, ше'рин дә мәзијјәти онун һәјаты доғру-дүзкүн әкс етмәсиндә, мүасир вә мұбариз руһунда, өз поетик васитәләри

илә дујғулара һаким кәсрилиб, үрәкләрә јол тапмасында, мүтәрәгги бәшәри идејалар вә сәмини һиссләр ашыламаг-гүдрәтиндәдир. Сәнәткар шаир чә-мијјәтин һавасы илә нәфәс алып, онун ән габагчыл идејалары илә мәшғул олур, күнүн тәләбләри сәнәткарларын вәзифәләрини мүәјјән едир, чошғун јарадычылыг чешмәсини бүллурлашдырыб дүзкүн истиғамәтләндирир.

Биз, јухарыдакы һәмнин сәтирләри тәғидичи вә әдәбијјатшүнас Б. Нәби-јевин Азәрнәшр тәрәфиндән бурахылмыш «Мүасирлик вә сәнәткарлыг уғ-рунда» китабындан нүмунә кәтирдик.

Б. Нәбијев 15 илдән артыгдыр ки, совет әдәбијјәтинын мұһүм вә ак-туал мәсәләләринә даир мәғәләләр, јени әдәби әсәрләр һаггында ресензи-јаларла чыхыш едир.

Охучуларә тәғдим олуан «Мүасирлик вә сәнәткарлыг уғрунда» кита-бына Азәрбајҗан јазычыларынын сөн илләрдә дәрч едилмиш әсәрләринә даир мүәллифин бә'зи мәғәләләри дахилдир. Бу мәғәләләрдә бәднн јара-дычылыг просеси әсасән жанр хусусијјәтләринә көрә тәһлил едилир. Һә-јәтлә, совет адамларынын бөјүк гуручулуг ишләри илә әдәбијјәтин әләғә-сини даһа да мөһкәмләндирмәк, мүасирлик вә сәнәткарлыг мәсәләләри һә-мин китабда мүәллифи дүшүндүрән әсас мәсәләләрдир.

Мәктәбләримиздә чалышан әдәбијјат мүәллимләрә өз фәнләринин тәд-риси заманы һәмнин китабчадан јардымчы бир вәсаит кими истифадә едә биләрләр.

ДИН ВӘ МӨВҺУМАТЫН ЧҮРҮКЛҮЈҮНҮ ИФША ЕДӘН ӘСӘРЛӘР

Һазырда дин әлејјинә тәблиғат мәсәләси кәскин шәкил алмышдыр. Ахы, коммунизм гуран јени инсанын шууру идеалист тәсәввүрләрдән вә һәр чур хурафатдан тамамилә тәминләнмәлидир. Бу тәләбин јеринә јетирилмә-синдә мәктәб вә мүәллимләрин дә үзәринә бөјүк вәзифәләр дүшүр. Јени инсанын тәрбијәсини тә'мин едән совет мәктәби кәңчләр мадди варлығы елми сурәтдә дәрк етмәјин әсасы олан материализм дунјабахышы ашыла-елми там тә'лим етмәлидир. Буна көрә дә мүәллимләр—о чүмләдән дил-мәли әдәбијјат мүәллимләри мунтәзәм олараг өз үзәрләриндә ишләмәлидирләр.

Мүәллимләримиз дин вә мөвһумат галыгларына гаршы чидди мұбариз-ә апармалы, бу мәғсәдлә идеја тә'сири васитәләринин бүтүн форма вә үсулларындан кениш истифадә етмәлидирләр. Бу идеоложи тә'сир васитә-ләри ичәриндә әдәбијјат фәнни прәлијә доғру инкишафымыза мане олан кечмишин галыгларыны, о чүмләдән бу галыгларын ән мұһафизәкәри вә ән күчлү мұдафиәчиси олан дини галыглары арадан галдырмаг, шакирдләри елми-атеизм руһунда тәрбијә етмәкдә чох мұһүм рол ойнајыр.

Бу ишдә нәшријјатларымыз да мүәллимләримизә јахындан көмәк көс-тәрирләр. Бу мөвзуда сөн вахтларда ашағыдакы китабчалар нәшр едил-мишдир.

«АЛИМЛӘР ДИНИН ӘЛЕЈЈИНӘДИР»

Дин һәмишә олдуғу кими, инди дә елмин әксинәдир. О, табият вә чәмиј-јәт һаггында дүзкүн олмајан, тамамилә тәһриф олунмуш әфсанәви тәсәв-вүрләр верир, һадисәләрин конкрет маһијјәтини истисмарчы синифләрин хејринә олараг пәрдәләјыр, сахталашдырыр.

«Алимләр динин әлејјинәдир» китабында мөшһүр совет алимләри ел-мин көзәл мұвәфәғијјәтиндән данышыр, чохлу конкрет материал әсасын-да инандырычы сурәтдә көстәрирләр ки, дини дунјабахышы илә әсил елм бир јерә сыға билмәз, елм һәр чүр хурафаты рәдд едәрәк дунјаны олдуғу кими дәрк едир.

Адамларын дунјабахышы угрундакы бу мубаризада диндарын шууруну дэишдирмэк, ону бэшэрин елми дунхасынын бэжук наилијјэтлэри илэ таныш етмэк кими узун вэ инадлы бир ишдэ «Алимлэр динин элэјинэди» китабындан истифаде етмэк хејли фајдалы олар.

Китабда чыхыш едэн өлкэмизин көркэмли алимлэриндэн П. Н. Федосеев көстэрир ки, елмин тарэггиси диалектик-материалист дунјабахышынын доғрулуғуну, һэгигилијини, дини дунјабахышынын исе јалан олдуғуну тэкизбедилмэз сурэтдэ тэсдиг едир, диалектик-материалист фэлсафа илэ тэбиэтшунаслығын гаршылыгы алагаси инсанын тэбиэт вэ чөмијат һадисэлэрини дэриндэн дэрк етмэсинэ, дини һэр јердэн говмасына имкан верир.

Академик А. И. Опарин мөгалэсиндэ һајатын нечэ эмэлэ кэлмэсиндэн данышыр. О јазыр:

Биоложи елмлэр доктору М. Ф. Нестурх көстэрир ки, инсан организми — јуксөк гурулушлу һејванларын инкишафынын нэтичэсидир, онун физиоложи функцијалары исе али һејванларын функцијаларындан һејбир шејлэ фэрглэнмир.

Инсанын психи функцијалары (илаһијјатчылар буну руһ адландырырлар) — биоложи вэ ичтимаи инкишафын вэ организмн һајат шэраитинэ уғуулашмасынын нэтичэсидир. Психика синир системиндэ вэ онун мэркэзи олан бејиндэ кедэн мадди просеслэрлэ алагадардыр.

Коллектив эмэк, ичтимаи һајат шэранти башлыча сөбэблэрдир ки, бунларын тэсири алтында бизим узаг эчдадымыз инсана чевирилмишдир.

Биоложи елмлэр намызда А. М. Емме өзүнүн китабдакы «Чаныл тэбиэт сааты» адлы мөгалэсиндэ биоложија елминин марагылы вэ јени истигамэтлэринин бириндэн бөһс едир.

Дин өрэдир ки, инсан куја ики һисэдэн — өлмэли бөдөндөн вэ өлмэз руһдан ибарэтдир, куја тэфэжкүр, руһи һајат инсана аллаһдан верилмишдир. Бунлар маһијјэтчэ дэркедилмэздир. Бурадан да иддиа едилир ки, куја инан вэ үрөјадамма, «гејбдөн хөбөр верэн» јухулар «илаһи вөһјдир», инсан «руһунун» аллаһ илэ билаваситэ үнсирјјэтинин нэтичэсидир.

Тибб елмлэри доктору, профессор Г. И. Коситски тэкизбедилмэз дәлиллар кэтириб көстэрир ки, инсанын фикри харичи алэмин сигналларына табе олан бејин милјардларла эсөб һүчөјрэлэри фэалијјэтинин мөһсулдур. Инсанда мадди олмајан мөһэви алэм јохдур, бөдөнсиз «руһ» да јохдур. Мөһэви алэм, «руһумуз» — бизи эһатэ едэн керчөклијин бејиндэ инкишасынын мөһсулу олан инсан шуурудур.

Руһанилэр адамлары инандырмаға чалышырлар ки, хөстэликлэр «аллаһын ирадэсиндэн асылдыр. Хөстэлик куја күнаһ ишлэр үстүндэ верилэн «аллаһ чөзасы»дыр, буна көрө дэ һагг-таалаја дуа етмэк лазымдыр ки, гөзөби сојујуб рөһмэ кэлсин. Руһанилэр даим чөһалэт јаймыш, хөстэликлэрин сөбэблэрини өјрөнөн вэ онлара гаршы мубаризэ апаран алимлэрэ мугавимэт көстэрмишлэр.

Тибб елми организмн дэрк едилэн һајат гануларына эсасланараг дини, мөһуматы алт-үст етмишдир.

Елми тэбаотин инкишафына даир академик А. Н. Бакулевин кэтирдийи дәлиллэр сүбүт едир ки, инсан эөкасынын ача билмэјөчөји бир сирр јохдур, елэ бир хөстэлик дэ јохдур ки, инсанлар она тэдрнчлэ үстүн келэ билмэсинлэр. А. Н. Бакулев совет алимлэринин лабораторияларда, клиникаларда вэ чэрраһлыг отагларында чалышараг тиббин инкишафында нечэ јени јоллар — мөһумата јер гојмајан јоллар ачдыларындан данышыр.

Дин тэблигчилэри инсанларын бејиннэ јеридирлэр ки, аллаһ дунјанын күлли-ихтијар саһибидир, «аллаһын сирлэринэ ағыл чатмаз», «аллаһын ирадэси олмадан инсанын башындан бир түк дэ дүшмэз».

Академик J. H. Павловски бу авам ујдурмалары ифша едиб көстэрир ки, тэбиэт хөјалын мөһсулу олан һэр һансы бир фөвгэлтэбини гүввэјэ табе дејилдир.

ССРИ Елмлэр Академијасынын мүхбир үзү В. С. Јемелјанов горху вэ чөһалэтин мөһумат үчүн зөмин јаратдығына даир ибрэтли эһвалатлардан бөһс едир. О көстэрир ки, идракы дин думаны бүрүдүкдэ, инсан өз гүввэлэринэ инанмыр, һэтта өзүнүн эмэли биликлэрини дэ ујдурулмуш «аллаһ ирадэсинэ» табе едир, бунула да, о өзүнү вэ башгаларыны алдадыр. Елми биликлэрлэ силаһланмыш инсан исе гүдрэтли вэ горхмаз олур, һэр чүр мөһуматдан да горхмур. Бүтүн динлэрдэ Јер планети «Каннатын көбөји», көј исе алаһларын, мөлөклэрин мөһкөни вэ чөһнэтин олдуғу јер кими тэсвир едилир.

Гүдрэтли инсан эөкасы тэбиэтин кизли сирлэринэ нүфуз етмишдир. Көј чисимлэри һаггында, Каннат һаггында олан астрономија дини тэлимин һэр чүр ујдурмаларыны рөдл етмишдир.

Академик В. А. Амбарсумјан охучулары дунјанын јаранмасы һаггында дини идејалара астрономијанын нечэ зэрбэ ендирдији илэ таныш едир.

Кометалар (гујруглу улдузлар) дөфөлэрлэ инсанларда мөһуми ваһимэ доғурмушдур, бунлар бир бөдбөхтлик үз верөчөјинэ «илаһи эләмэт» һесаб едилдирди.

Елм космик һадисэлэрин, о чүмлэдэн кометаларын тэбии вэ мадди сөбэблэрини ачыб көстэрмиш, дунја һаггындакы дини тэсөввүрү алт-үст етмишдир.

Профессор С. М. Всехсвјатскинин «Көј сөјјаһларынын сирлэри» адлы мөгалэсиндэ көј сөјјаһларынын сирлэринин үстүндэн дин пөрдэсини көтүрүр. О јазыр ки, һеч бир көј һадисэси кометалар—бу, чөх гөрибө олан гујруглу улдузлар гэдэр јанлыш тэсөввүрлэр ојатмамышдыр. Мөһсөлэн, һэлэ гөдим Бабилистанда, Мисирдэ вэ гөдим Јунаныстанда Күнөш тулмасынын сөбэблэри вэ вахташырлығы мөһлум олдуғу һалда, кометаларын көрүмөси мөһуми ваһимэ доғурур вэ һэр јердэ инсанлар буну бир бөдбөхтлик үз верөчөјинэ «эләмэт» һесаб едирмишлэр...

Сонра алим фикрини јекунлашдырагаг белэ јазыр: — Кометаларын вэ Күнөш системиндэки дикөр кичик чисимлэрин тэбиэтинин вэ мөншөјинин өјрөнилмэси һөмин сөма объектлэри илэ эләгөлдирдинен хурафаты һэр һансы бир эсасдан мөһрум едир. Кометалар вэ ја метеорлар инди јалныз учгар күшөлөрдэ, елми биликлэрин тэблиг едилмэдији, дунја һаггында авам-дини тэсөввүрлэрин өзүнө јува салдығы јерлөрдэ һэлэ мөһуми ваһимэ доғура билэр.

Эсрлэрдэн бэри дин иддиа етмишдир ки, Јер Каннатын мэркэзи, инсан исе «мөһлугатын зирвэсидир». «Мүгөддэс» китабларда шөһ олунан дини дунјакөрүшүнүн эсаслары тамамилэ бу мүддэа үзэриндэ гурулмушдур.

Материалист елм динин ујдурмасыны алт-үст етмишдир. Материалист елм көстэрир ки, һајат—бүтүн Канната јайылмыш бир һадисэди. Бу чөһөтдөн Марс планетини өјрөнмөклэ мөһғүл олмуш мөһрум академик Г. А. Тиховун мөчмуэдэки мөгалэси чөх марағлыдыр. О, мөгалэсинин нэтичэсини бу сөзлөрлө јекунлашдырыр:

—Зөманэмизин елми чөх һаглы оларгаг иддиа едэ билэр ки, Јер һеч дэ үзэриндэ һајат олан јеканэ планет дејилдир. һајат онун үчүн мөвафиг

шәраит олан дикәр сәма чисмләриндә дә олмалыдыр. Ахы организмләр тәбиәи јолла, мөвчуд олмајан «халигин» һеч бир иштиракы олмадан мејдана кәлмишдир.

Бурадан белә бир нәтичә чыхыр ки, һеч бир фөвгәлтәбиәи гуввә јохдур, аллаһ јохдур. Мүасир тәбиәтшүнаслыг да бизи бу нәтичәјә кәтириб чыхарыр. Тәбиәтшүнаслыг дүнја вә һәјат һаггында дини тәсәвүрләрин сахталыгыны сүбут едән јени-јени инандырычы дәлилләр верир.

Академик Н. Н. Семјонов өзүнүн мәчмуәдәки «Кәләчәјин елм вә техникасы» адлы мөгаләсиндә јахын кәләчәкдә елм вә техниканын нә кими азад наилијјәтләр газаначагындан, һәр чүр дини мөвһуматдан азад инсанын тәбиәт үзәриндә нечә һаким олачагындан данышыр. О, белә бир нәтичәјә кәлир: төчрүбә кәстәрир ки, нормал адам јарадычы ишә башлајыб ондан зөвг алан кими, мүәјјән билик сәвијјәсинә, естетик зөвгләрә, башга адамлара вә өзүнә гаршы мәнәви мүнәсибәтләрә јијәләнән кими, атеист вә доғрудан да хошбәхт олур.

Мәһз буна көрә дә һазырда дәрин шүүра малик олуб, коммунизм идеяларындан руһланан, Каинатын сирләрини чәсарәтлә өјрәнән, кечмишин, мөвһумат вә хурафатындан азад олан шәхсијјәт јетиширмәк чох вачибдир.

«ЕЛМИ ҺӘГИГӘТ ВӘ ДИНИ ЕТИГАД»

Китабчанын адындан да ајдын олур ки, елмин инкишафы тәбиәтин һәлә мәлум олмајан сирләрини ачыр вә ону инсанларын хидмәтинә верир. Бунунла да бәшәр зәкасынын мөһсулу олан елм инсаны ирәлијә, һәјаты даһа дәриндән өјрәнмәјә сөвг едир. Китабчанын мүәллифи јазыр ки, елм чоһасрлик инсан әмәјинин әлдә етдији төчрүбә нәтичәләринә иснад едәрәк тәбиәт вә чәмијјәтин инкишаф ганунларыны дәгиг изаһ етмәклә бәшәр чәмијјәтинин һәјатыны даһа јахшы, даһа фираван етмәк үчүн һәр күн, һәр саат јени-јени наилијјәтләр әлдә едир.

Дин һәмишә олдуғу кими елмә гаршы чыхыр вә инсан сәадәтини илаһи мәрһәмәтдә көрмәји тәкидлә ирәли сүрүр.

Китабчанын мүәллифи М. Дадашзадә марағлы вә инандырычы дәлилләрлә сүбут едир ки, Совет һакимијјәти илләриндә өлкәмиңдә елм вә техника мисилсиз дәрәчәдә инкишаф етмишдир. Вахты илә јалныз мөчүзә кими көрүнәч бәшәр арузлары инсан зәкасынын мөһсулу олан елми наилијјәтләрин нәтичәсиндә артыг һәгигәтә чеврилмишдир. Совет адамлары илк дәфә олараг планетләрә јол ачыш, дүнјада биринчи дәфә совет ракети ССРИ вымпелини Ајын сәтһинә апарыб чатдырмышдыр.

Мүасир елмин чаһаншүмүл наилијјәтләри дүнјанын ән учгар јерләриндә белә халғларын һәјат вә мәшшәтләринә өз мүсбәт тәсирини кәстәрәрәк, аллаһларын варлығына олан дини инамлара бөјүк зәрбә вурмушдур. Динин үјдурдуғу аллаһлар сәлтәнәти сајылан сәма исә инсанларын елми наилијјәтләринин сынаг мејданына чеврилмишдир.

Китабчанын мүәллифи шәрһинә јекун вурараг белә бир нәтичәјә кәлир ки, динлә елм бир јерә сыға билмәз, чүнки елм һәгигәтән тәбиәтин ганунаујғунлуғларына, мадди варлығына вә реал һәјата әсаслаһыр.

Редаксия һәјәти: А. Абдуллајев (редактор), Ә. Рәчәбов (редактор мұавини), М. А. Асланов, Ә. Гарабағлы, Ә. Әфәндизадә вә З. Сәмәдов.

Чапа имзаланмыш 12/IX-1966-чы ил, Кағыз форматы

60×84¹/₁₆ = 3,5 кағыз вәрәғи, 6,51 чап вәрәғи.

ФГ 09739

Сифариш № 3497

Тиражы 6296

Бирләшмиш нәшријјат мәтбәәси, Бақы 8-чи Хребтовы күчәси, 529-чу мөһәллә.

25 гэл.

611
76302

ПРЕПОДАВАНИЕ АЗЕРБАЙДЖАНСКОГО ЯЗЫКА И ЛИТЕРАТУРЫ

(Методический сборник)

Выпуск 3

Приложение к журналу

„АЗЕРБАЙДЖАН МЕКТЕБИ“

Баку — 1966